

ਜੂਨ 1974
 ਨੰ: 12 50 ਮੈਂਟੇ

ਸੁਰਮਿਤ

ਸੰਪਾਦਕ:
 ਸੁਰਿੰਦਰ ਧੰਨਲ

LITERARY & CULTURAL MONTHLY OF PANJABI
THE WATNO DŪR
 Post Box No. 1041 Coquitlam, B.C., Canada

12

Real Estate Division
4488 Main Street
Vancouver 10, B.C.

JASWANT MANGAT

OFFICE: 876-7111

RESIDENCE: 985-8063

ਜਸਵੰਤ ਮਾਂਗਟ

CANADA PERMANENT OFFERS:

- ★ A Guaranteed Sales Plan
- ★ Funds for Refinancing and Sales
- ★ Expert Appraisers on immediate call
- ★ Total Involvement Salesmen on call 24 hours
- ★ Offices Coast to Coast
- ★ Coast to Coast Transfer Plan
- ★ We Trade Homes

Any gentleman, interested in the
above services, should contact

JASWANT MANGAT

for his pleasing, honest & hard-working capabilities.

T. RAJ KAPAHT C.L.U.
Unit Supervisor
Res.: 433-3441

RAVI MATHUR
Representative
Res.: 438-2307

DON'T LOSE EVERYTHING YOU'VE WORKED FOR...

As a business man you work today for a bigger and better tomorrow. But reaching tomorrow's profits requires your personal contribution today whether it be in management, sales or both. In any event, planning ahead is required in whatever you do and I'm an expert at financial planning. It is my business! So whether you want ideas on pension planning, business continuation, key man compensation or just death taxes give me a call or drop a line. If your planning is adequate, you'll be happy to know, if not, perhaps I can help! Interested?

THE MONARCH LIFE ASSURANCE COMPANY

1520 - 777 Hornby Street
Vancouver 1, B.C.
684-5322

OPENING SALE — OPENING SALE

ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ

੧੬

LONDON

੧੬

ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ

FASHION STORE

4393 Main St. (at 28th Ave.)
Vancouver, B.C.

Phone

Business: 876-7515

Residence: 879-3401

Opening Sale

Opening Sale

Importers, Exporters, Wholesaler, Retailers

Indias novelties & Jewellery

Specialist in-sarees, shirts, ladies, gents and children knitwear, all kinds of fabrics.

4393 ਮੇਨ ਸਟਰੀਟ (28 ਐਵੀ ਨਿਓ)
ਵੈਨਕੂਵਰ ਬੀ. ਸੀ.

ਲੰਡਨ ਫੈਸ਼ਨ ਸਟੋਰ

ਫੋਨ ਸਟੋਰ: 876-7515
ਘਰ: 879-3401

ਜਿਥੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਜੀਊਟਰੀ, ਸਾਡੀਆਂ, ਟਰਾਂਜੂਜ਼ਰ ਸੁਟ, ਪੰਜਾਬੀ ਸੁਟ ਤੇ ਸੁਟਾ ਦਾ ਕੱਪੜਾ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸੁਟ, ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਲੇਡੀਜ਼, ਸੈਟਸ, ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕੋਟੀਆਂ ਨਵੇਂ ਡੀਜ਼ਾਈਨਾਂ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਦੀਆਂ ਸਰਟੀ, ਪੱਗੜੀਆਂ, ਗਾਰ, ਸਿਲਟੇ, ਚੁੱਤੇ ਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਬਾਜ਼ਾਰ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਸਸਤਾ ਤੇ ਵਧੀਆਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਖੁਲ੍ਹ ਰਿਖਾ

ਖੁਲ੍ਹ ਰਿਖਾ

ਮਾਲਕ: -ਸ. ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਵਣਾ

ਖੁਲ੍ਹ ਰਿਖਾ

OPENING SALE — OPENING SALE

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਸਾਹਿਤਕ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਮਾਸਕ-ਪੱਤਰ
THE LITERARY & CULTURAL MONTHLY OF PUNJABI IN CANADA

THE WATNO DOR

POST BOX NO. 1041.
COQUITLAM; B.C.

TELEPHONE:-
874-5403

ਵਤਨ ਦੂਰ

ਕੋਕਿਟਲਮ, ਬੀ.ਸੀ., ਕੈਨੇਡਾ

PRICE: 50¢

JUNE 1974

SECOND CLASS MAIL REG. NO. 3233

VOL. II

NO. 12

editor:

SURINDER DHANJAL

asstt. editor:

BHUPINDER DHALIWAL

managing editor: **CHARANJEET SIDHOO**

advertising editor: **DILJIT TOOR**

art editor: **NIRMAL DHALIWAL**

circulation editor: **J. BHAMBH**

SPECIAL REPRESENTATIVES:-

SUKHPAL TALLEWALIA	:	BURNABY, B.C.
BALBIR DHALIWAL	:	BURNABY, B.C.
KARAMJIT GHUMAN	:	SURREY, B.C.
LATT BHINDER	:	KAMLOOPS, B.C.
SURDEV JATANA	:	PRINCE RUPERT, B.C.
H. MANN & J. AULAKH	:	PRINCE GEORGE, B.C.
GURCHARAN TALLEWALIA	:	NEW WESTMINSTER, B.C.
RAMESH SAFFRI	:	WINNIPEG, MANITOBA.

PUBLISHER:-

TARA SINGH HAYER

6626-124 A ST., SURREY, B.C.

ਸਾਲਾਨਾ ਚੰਦਾ:-

ਕੈਨੇਡਾ/ਅਮਰੀਕਾ : ਪੰਜ ਡਾਲਰ
ਇੰਗਲੈਂਡ : ਚਾਰ ਪੌਂਡ

ਮੈਡੀਟੇਰੀਅਨਲ:

ਮਈ ਅੰਕ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਛੜੇ ਕੇ ਆਉਣਾ
ਕਈ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਸਵਾਲੀਆ ਚਿਨ੍ਹ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਪਰ
ਭੀਕ ਸਮੇਂ ਤੇ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਤੇ ਵੀ, ਡਾਕ-ਯਤਨ
ਤੇ ਕਾਰਨ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬੇ-ਕਸੀ ਦਾ ਮੂੰਹ ਦੇਖਣਾ
ਪਿਆ ਹੈ।

ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ
ਮੰਦਰ ਵੱਲ ਤੁਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ-ਜਦੋਂ ਨੂੰ ਸਫ਼ਲਤਾ
ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਤੋੜਦੇ ਸਦਾ ਬੁਲੰਦ ਹਨ।

—o—

ਨਾਲ ਖੂਨ ਦੇ ਠਾਕਰੇ ਧੋਤੇ,

ਸੱਧਰਾਂ ਦੀ ਉਸ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਈ।

ਦੁਖਮ ਕਰੇਂਦਾ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਈਂ,

ਕਿੰਨ ਪਥਰਾਇਆ ਰੱਬ ਦੇਸਦਾ।

ਭੁੱਖੰਦਰ 'ਧਾਲੀਵਾਲ'

ਉਪਰੋਕਤ ਸਤਰਾਂ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਮੁਖ-ਚਿੱਤਰ

'ਬੋਰੰਗ ਮਹਿੰਦੀ'

ਰੁਪਕਾਰ: ਨਿਰਮਲ 'ਧਾਲੀਵਾਲ'

ਅੰਨ ਦਾਤਾ

ਅੰਨ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ

ਅੰਨ ਦਾਤਾ !

ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਤੇ—ਤੇਰਾ ਲੂਣ ਏ

ਤੇਰਾ ਨਾ—ਮੇਰੇ ਬਾਪ ਦਿਆਂ ਹੋਠਾਂ ਤੇ

ਤੇ ਮੇਰੇ ਇਸ ਬੁੱਤ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਬਾਪ ਦਾ ਖੂਨ ਏ !

ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਬੋਲਾਂ !

ਮੇਰੇ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੋਲ ਪੈਂਦਾ ਏ ਤੇਰਾ ਅੰਨ !

ਕੁਛ ਕੁ ਬੋਲ ਸਨ ਪਰ ਅਸੀਂ ਅੰਨ ਦੇ ਕੀਤੇ

ਤੇ ਅੰਨ ਭਾਰ ਹੋਠਾਂ—ਉਹ ਦੱਬ ਗਏ ਹਨ

ਅੰਨ ਦਾਤਾ !

ਕਾਮੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਦਿੱਤੇ ਕਾਮੇ ਨੇ ਜੰਮ

ਕਾਮੇ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਕੰਮ !

ਬਾਕੀ ਵੀ ਤਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਇਹੋ ਹੀ ਚੰਮ

ਉਹ ਵੀ ਇਕ ਕੰਮ ਇਹ ਵੀ ਇਕ ਕੰਮ !

ਅੰਨ ਦਾਤਾ !

ਮੈਂ ਚੰਮ ਦੀ ਗੁੱਡੀ ਖੇਡ ਲੈ, ਖਿਡਾ ਲੈ

ਲਹੂ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਪੀ ਲੈ ਪਿਲਾ ਲੈ !

ਤੇਰੇ ਸਾਹਵੇਂ ਖੜੀ ਹਾਂ ਅਹਿ, ਵਰਤਣ ਦੀ ਸ਼ੈ

ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੇਂ ਵਰਤ ਲੈ

ਉੱਗੀ ਹਾਂ

ਪਿਸੀ ਹਾਂ

ਕੁੱਝੀ ਹਾਂ

ਵਿੱਲੀ ਹਾਂ

ਤੇ ਅਜ ਤੱਤੇ ਤਵੇ ਉੱਤੇ ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੇਂ ਪਰਤ ਲੈ !

ਮੈਂ ਬੁਰਕੀ ਤੋਂ ਵਧ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੇਂ ਨਿਕਲ ਲੈ

ਤੇ ਤੂੰ ਲਾਵੇਂ ਤੋਂ ਵਧ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੇਂ ਪਿਘਲ ਲੈ !

ਲਾਵੇਂ 'ਚ ਲਪੇਟ ਲੈ

ਕਦਮਾਂ ਤੇ ਖੜੀ ਹਾਂ ਬਾਹਵਾਂ 'ਚ ਸਮੇਟ ਲੈ !

ਚੁੰਮ ਲੈ, ਚੁੱਟ ਲੈ,

-5-

ਤੇ ਵੇਰ ਰਹਿੰਦੇ ਖੁੰਹਦੇ ਉਹਦਾ ਵੀ ਕੁਝ ਵੱਟ ਲੈ !

ਅੰਨ ਦਾਤਾ !

ਮੇਰੀ ਜ਼ਬਾਨ ਤੇ ਇਨਕਾਰ ?

ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ !

...ਹਾਂ...ਪਿਆਰ..., ਇਹ ਤੇਰੇ ਮਤਲਬ ਦੀ ਸ਼ੈ ਨਹੀਂ...

ਕਾਸ !

ਕਾਸ਼ੀ ਤੇ ਮਾਹਨੂਣਾਲੀਆ

ਕਾਸ਼ ਕਦੀ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਉੱਪ

ਇਹ ਪੀੜਾਂ ਦੀ ਭਰੀ ਪਟਾਰੀ

ਆਪਣੀ ਝੋਲੀ ਪਾ ਲੈਂਦੀ ਮੈਂ !

ਕਾਸ਼ ਕਦੀ ਮੈਂ ਅੰਬਰ ਹੁੰਦੀ

ਇਕ ਇਕ ਹਉਕਾ ਤਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗੂ

ਸੀਨੇ ਵਿਚ ਜੜਾ ਲੈਂਦੀ ਮੈਂ !

ਕਾਸ਼ ਕਦੀ ਮੈਂ ਸਾਗਰ ਹੁੰਦੀ

ਅੱਖੀਆਂ ਵਿਚ ਜੋ ਅੱਥਰੂ ਲਿਸਕਣ

ਲਹਿਰਾਂ ਹੇਠ ਛੁਪਾ ਲੈਂਦੀ ਮੈਂ !

ਕਾਸ਼ ਕਦੀ ਮੈਂ ਸੂਰਜ ਹੁੰਦੀ

ਯਾਦ ਤੇਰੀ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿਚ ਵੜਿਆ

ਆਪਣਾ-ਆਪ ਜਲਾ ਲੈਂਦੀ ਮੈਂ !

ਕਾਸ਼ ਕਦੀ ਮੈਂ ਬੱਦਲੀ ਹੁੰਦੀ

ਵਰ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਵਿਹੜੇ

ਪੋਣਾਂ-ਸੰਗ ਨਿਹੁ ਲਾ ਲੈਂਦੀ ਮੈਂ !

ਕਾਸ਼ ਕਦੀ ਜੇ ਏਦਾਂ ਹੁੰਦਾ

'ਜੇ' ਤੇ ਸਦਾ ਕੁਆਰੀ ਹੁੰਦੀ

'ਜੇ' ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਿਆਹ ਲੈਂਦੀ ਮੈਂ !

ਆਖਰ ਤੇ ਇਕ ਔਰਤ ਹਾਂ ਮੈਂ

ਔਰਤ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਝ ਪੀਣਾ

ਔਰਤ ਦਾ ਕੰਮ ਗਮ ਨੂੰ ਖਾਣਾ

ਹਰਦਮ ਭੱਠੀ ਦੀ ਅੱਗ ਵਾਂਗੂ

ਬਲਦੇ ਜਾਣਾ, ਬਲਦੇ ਜਾਣਾ !

ਬਨਾਮ ਵੀਨਾ ਉਰਫ ਮੰਗਤੀ

ਬਿਸਮ ਸਿੰਘ ਉਪਾਧਕਾਰ

ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਸ ਨਸੀਬਾਂ-ਸੜੀ, ਪਰ ਮਹਾਨ ਬੱਚੀ ਦੇ ਨਾਉਂ,
ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਨੇ 'ਮੰਗਤੀ' ਬਣਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਸੂਮ,
ਮਜਬੂਰ ਤੇ ਅਨਭੋਲ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ, ਜੋ ਹੱਵਸ ਦੇ ਬਘਿਆੜਾਂ
ਵਿਚਕਾਰ ਘਿਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਜ਼ੁਆਨੀ ਦੇ ਜੋਸ਼ ਵਿਚ
ਰਾਹਾਂ ਤੋਂ ਭਟਕ ਰਹੀਆਂ ਹਨ !

ਨੀਂਦ ਪੁਰੀ ਦੀਏ

ਬਾਕੀਏ ਨਾਜ਼ੇ

ਸੰਗੇਮਰਮਰ

ਦੇ ਟੋਟੇ ਵਿਚ

ਚੋ ਕੇ ਰੱਬ ਨੇ

ਖੂਨ ਜਿਗਰ ਦਾ

ਲਾ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ

ਸਾਰੀਆਂ ਰੀਝਾਂ

ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ

ਬੁੱਤ ਬਣਾਇਆ

ਮੰਗੀ ਤੜਪ

ਚਕੋਰੀ ਕੋਲੋਂ

ਲੀਤੀ ਲਿਸਕ

ਚੰਦਰਮਾ ਪਾਸੋਂ

ਮੰਗਿਆ ਬਿਹਾ

ਕਲਾ ਦੇ ਕੋਲੋਂ

ਲੀਤੀ ਜਲਨ

ਸਮੁੰ ਦੇ ਪਾਸੋਂ

ਹਿਰਦਾ ਲੀਤਾ

ਹੂਰ ਦੇ ਕੋਲੋਂ

ਲੀਤਾ ਸੱਚ

ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਪਾਸੋਂ

ਮੰਗੇ ਰੰਗ

ਤਿਤਲੀਆਂ ਕੋਲੋਂ

ਲਿਆਂਦੇ ਅੰਗ

ਅ-ਜੰਤਾ ਵਿਚੋਂ

ਲਈ ਸੁੰਦਰਤਾ

ਕੁਦਰਤ ਪਾਸੋਂ

ਗੁਰਦਾ ਲੀਤਾ

ਸ਼ੇਰ ਬਬਰ ਤੋਂ

ਮੰਗਿਆ ਸਿਦਕ

ਪਤੰਗ ਪਾਸੋਂ

ਮਿਰਗ ਦੇ ਕੋਲੋਂ

ਅੱਖੀਆਂ ਲਈਆਂ

ਲੱਕ ਲਿਆ

ਧ੍ਰਿਮੁੜੀ ਪਾਸੋਂ

ਕਿਰਨਾਂ ਕੋਲੋਂ

ਤੁਰਨਾ ਲੀਤਾ

ਲੀਤੇ ਕੇਸ

ਘਟਾਵਾਂ ਪਾਸੋਂ

ਬੋਲੀ ਮੰਗੀ

ਕੋਇਲ ਕੋਲੋਂ

ਲੀਤੀ ਜਿੰਦ

ਬਹਾਰਾਂ ਪਾਸੋਂ

MOVIES

FOREIGN EXCHANGE

CONCERT

3483 KINGSWAY,
VANCOUVER, B.C.,
CANADA. V5R 5L5-

PHONE:
438-1304
324-2557

SINOTA

DISTRIBUTORS

MANAGER KARTAR SINGH AHLUWALIA

ਕਰ ਕੇ ਤੈਨੂੰ
ਇੰਜ ਮੁਕੰਮਲ
ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ
ਰੋਣਾ, ਝੁਰਨਾ
ਭੂਤਨਿਆਂ ਦਾ
ਰੂਪ ਖਿਡਾਉਣਾ
ਜਾਏ ਜੁਆਨੀ
ਭੰਗਾਂ ਭਾੜੇ
ਇਹ ਕੁਝ
ਲਿਖ ਕੇ
ਨਾਲ ਕਲਮ ਦੇ
ਹਉਕਾ ਲੈ ਕੇ
ਆਖਿਆ 'ਵੀਨਾ' !
ਜਾਹ ਮੇਰੀਏ
ਬਦਕਿਸਮਤ ਬੱਚੀਏ
ਤੇਰੇ ਕਲੀਰੇ
ਬੱਝ ਨਾ ਸਕਣ
ਨਾਲ ਵਾਜਿਆਂ
ਜੰਵ ਨਾ ਢੁੱਕੇ
ਨਾ ਹੀ ਤੈਨੂੰ
ਵੱਟਣਾ ਲੱਗੇ

ਨਾ ਕੋਈ ਤੇਰੇ
ਮਹਿੰਦੀ ਲਾਵੇ
ਨਾ ਕੋਈ ਤੇਰੇ
ਪਾਣੀ ਵਾਰੇ
ਨਾ ਕੋਈ ਤੇਰੇ
ਸ਼ਗਨ ਮਨਾਵੇ
ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਤੂੰ
ਰੁੱਲਦੀ ਮਰ ਜਾਏਂ
ਤੁਰਿਆ ਬਚਪਨ
ਆਈ ਜੁਆਨੀ
ਸਿਰ ਤੇਰੇ ਵਿਚ
ਬਹਿ ਗਈ ਨਾਗਣ
ਵਧੇ ਸਪੋਰੇ
ਲ ਲੱ ਬੀਨਾ

ਏਸ ਸਮੇਂ ਦੇ
ਸੱਯਦਾਂ ਨੇ
ਕਰ ਕੇ ਕੋਦ
ਹੁਸਨ ਦੀ ਬੁਲਬੁਲ
ਮਨ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ
ਰਾਗ ਸਿਖਾਏ
ਪੈਰੀਂ ਬੰਨ੍ਹ
ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਘੁੰਗਰੂ
ਮਨ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ
ਨਾਚ ਨਚਾਏ

ਦੇਵੀ ਤਾਈਂ
ਚੁੜੇਲ ਬਣਾਇਆ
ਚਿੱਡਾਂ ਨੀਚ
ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੰਮਦਾ
ਏਥੇ ਸਬਕ
ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦੇ
ਏਥੇ ਨੀਚ
ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦੇ
ਲੱਕਾਂ ਲਈ
ਜਨੂੰਨ ਬਣੀ ਤੂੰ
ਕਲਮਾਂ ਲਈ
ਮਜ਼ਮੂਨ ਬਣੀ ਤੂੰ
ਧਨੀਆਂ ਲਈ
ਸੁਗਾਤ ਬਣੀ ਤੂੰ
ਪੁਲਿਸ ਲਈ
ਆਫ਼ਾਤ ਬਣੀ ਤੂੰ
ਕਈਆਂ ਖ਼ਾਤਰ
ਨੂਰ ਬਣੀ ਤੂੰ
ਕਈਆਂ ਲਈ
ਫ਼ਤੂਰ ਬਣੀ ਤੂੰ
ਘਰ ਦਿਆ ਲਈ
ਨਾਸੂਰ ਬਣੀ ਤੂੰ
ਕੋਮਲ ਬਦਨ
ਸਮਾਜ ਦੇ ਗ਼ਿਰਝਾਂ

ਰੱਜ ਚੁੱਡਿਆ
ਰੱਜ ਤੋੜਿਆ
ਰੱਜ ਰੱਜ ਖਾਧਾ
ਟੁੱਕਰ ਬੱਚ
ਜਲੀਲ, ਫੁਕਰਿਆਂ
ਖਾ ਖਾ ਆਪ
ਕਮਾਈ ਤੇਰੀ
ਮੰਗਤੀ ! ਮੰਗਤੀ !!
ਸੱਦਿਐ ਤੈਨੂੰ

ਅਜੇ ਵੀ ਆਖਣ
ਮੰਗਤੀ ! ਮੰਗਤੀ !!
ਪਰ ਸੱਚ ਮੰਨੀ
ਹਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਤੂੰ
ਮੇਰੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿਚ
ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਗਤੀ
ਇਹ ਮਿੱਲ ਮਾਲਕ
ਅਤੇ ਸਮੱਗਲਰ
ਇੱਛਿਆ ਧਾਰੀ
ਝੱਪ ਖੜੱਪੇ
ਜੰਨੇ ਚਾਂਦੀ
ਦੇ ਢੇਰਾਂ ਤੇ
ਬੈਠੇ ਨੇ ਜੋ
ਪਰਨੇ ਮਾਰੀ
ਬੈਠੇ ਨੇ ਜੋ
ਫੰਨੂ ਖਿਲਾਰੀ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੈਥੋਂ
ਐਸ਼ਾਂ ਮੰਗੀਆਂ
ਰਾਤਾਂ ਮੰਗੀਆਂ
ਤਨ ਤੇਰੇ ਦੀਆਂ
ਸੰਦਲੀ ਮਹਿਕਾਂ
ਸ਼ੱਖ ਅਦਾਵਾਂ
ਪੁੰਗਰੀਆਂ ਆਸਾਂ
ਤੇਰੇ ਕੁਆਰੇ
ਮਨ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਂ

-6-

ਹੁਸਨ ਤੇਰੇ ਦੀਆਂ
ਰਿਸ਼ਮਾਂ ਮੰਗੀਆਂ
ਲੈ ਲੈ ਤੇਰੇ
ਜਿਗਰ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ
ਆਪਣੇ ਧੌਲੇ
ਝਾਟੇ ਝੁਲਸੇ
ਫੀਮਾਂ ਤੇ
ਕੁਸ਼ਤੇ ਅਜਮਾਏ
ਤੈਨੂੰ ਚੱਬ ਚੱਬ
ਤੈਨੂੰ ਚਿੱਬ ਚਿੱਬ
ਤੇਰੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ
ਨੂੰ ਤੱਕ ਤੱਕ
ਸ਼ੇਖੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ
ਲਾਏ ਕਹਿਕਹੇ
ਸੀਨੇ ਤਾਣੇ
ਮੁੱਛਾਂ ਵੱਟੀਆਂ
ਦੱਸੀ ਸ਼ਾਨ
ਜਵਾਂ-ਮਰਦੀ ਦੀ
ਬੋਹ ਲਿਆ ਤੈਥੋਂ
ਸਭ ਕੁਝ ਤੇਰਾ
ਮੇਰੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿਚ
ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਗਤੀ
ਉਹ ਹਨ ਮੰਗਤੇ

ਤੇਰੇ ਹੰਝੂਆਂ
ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ
ਭੜਕੇ ਕਾਮ ਦੇ
ਲਾਬੂ ਠਾਰੇ
ਠੰਢੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ
ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਗਾਂ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇਰੀ ਇਹ
ਹਾਲਤ ਕੀਤੀ
ਜੋ ਇਕ ਚੰਗੀ
ਕੰਨਿਆ ਹੈ ਸੀ
ਜਿਨ੍ਹੇ ਉਣੇ ਸਨ

ਤਾਰੇ ਜੜ ਜੜ
ਸੁੰਦਰ ਸੁਹਲ
ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸੁਪਨੇ
ਜੋ 'ਵੀਨਾ'
ਇਕ ਧੀ ਸੀ ਛਿੰਦੀ
ਜੋ 'ਵੀਨਾ'
ਇਕ ਭੈਣ ਸੀ ਚੰਗੀ
ਜਿਨ੍ਹੇ ਕਿਸੇ ਦੀ
ਨੂੰਹ ਸੀ ਬਣਨਾ
ਜਿਨ੍ਹੇ ਸੀ ਸੁੰਘੜ
ਪਤਨੀ ਬਣਨਾ
ਜਿਨ੍ਹੇ ਕਿ ਚੰਗੀ
ਮਾਂ ਸੀ ਬਣਨਾ
ਉਹਨੂੰ ਬਣਾਇਆ
ਇਕ ਵੇਸਵਾ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੈ
ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਲਿਫਿਆ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਕੋਈ ਬਦਮਾਸ਼
ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ
ਜਿਹੜੇ ਅਜ ਵੀ
ਹਨ ਪਤ-ਵੰਤੇ
ਧੰਨ ਨੇ ਉਹ
ਸੁਨਹਿਰੀ ਪਰਦੇ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚੋਂ
ਭੱਦੇ, ਨਹਿਸ਼
ਤੇ ਕਾਮੀ, ਕਪਟੀ
ਹਿਰਸੀ ਚਿਹਰੇ
ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ
ਵਾਂਗ ਪਏ ਹਨ
ਦਗ਼ ਦਗ਼ ਕਰਦੇ
ਰੋਜ਼ ਸੁਣੀ ਦੇ
ਰੋਜ਼ ਪੜ੍ਹੀ ਦੇ
ਅਜ ਮੰਗਤੀ ਨੇ
ਐਦਾਂ ਕੀਤੇ

ਕੱਲ੍ਹ ਮੰਗਤੀ
ਐਂਦਾ ਕਰਨੇ
ਮੰਗਤੀ ਹਰ ਦਮ
ਚਾਕੂ ਰਖਦੀ
ਪੀ ਕੇ ਮੰਗਤੀ
ਚਾਂਘਰਾਂ ਮਾਰੇ
ਬੜ੍ਹਕਾਂ ਮਾਰੇ
ਮੰਗਤੀ ਕਰੇ
ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਗੰਦਿਆਂ

ਮੰਗਤੀ ਹੈ ਇਕ
ਜ਼ਹਿਰ ਦੀ ਗੰਦਲ
ਮੰਗਤੀ ਮਾਰ
ਕੁਟਾਈਆਂ ਕਰਦੀ
ਮੰਗਤੀ ਹਰ ਥਾਂ
ਧਾੜੇ ਮਾਰੇ
ਕਹਿਰ ਗੁਜ਼ਾਰੇ
ਜੂਏ ਖੇਡੇ
ਪੌਸਤ ਵੇਚੇ
ਪੀਵੇ ਨਿਤ
ਨਾ-ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ਰਾਬਾਂ
ਰਖਦੀ ਏ
ਨਾ-ਜਾਇਜ਼ ਅਫੀਮਾਂ
ਹੱਥੀਂ ਤੈਨੂੰ
ਸਭ ਕੁਝ
ਦੱਸ ਕੇ
ਖਤਰਨਾਕ
ਰਾਹਾਂ ਤੇ ਪਾ ਕੇ
ਆਪੇ ਈ ਤੈਨੂੰ
ਉਜਾਂ ਲਾਵਣ
ਅਸਲ ਬੀਮਾਰੀ
ਕੋਈ ਨਾ ਬੁਝਦਾ
ਚੋਰ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ
ਕੋਈ ਨਾ ਫੜਦਾ

ਵਾਹ ਮਰਦੇ !

IMPORTERS EXPORTERS WHOLESALERS RETAILERS

ROKKO SAREES & FABRICS

OWNED AND OPERATED BY B. S. KHURANA AND SONS AND GRANDSONS

S-39, GREEN PARK, PHONE 1
NEW DELHI-16, INDIA- 77790

ਨਹੀਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਰੀਸਾਂ
ਜਿਹੜੇ ਤੈਨੂੰ
ਤੰਗ ਕਰ ਕਰ ਕੇ
ਕੰਮ ਅਵੱਲੇ
ਰਹੇ ਕਰਾਉਂਦੇ
ਕੰਮ ਕੁਵੱਲੇ
ਹੈਨ ਕਰਾਉਂਦੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਾਈਂ
ਅਜ ਕੋਈ ਨਾ ਪੁੱਛੇ
ਆਖਣ ਇਹਨੂੰ
ਸ਼ਹਿਰੋਂ ਕੱਢੋ
ਆਖਣ ਇਹਨੂੰ
ਮਾਰ ਮੁਕਾਵੇ
ਆਪੇ ਈ ਚੋਰ
ਤੇ ਆਪੇ ਈ
ਚਤਰ ਇਹ
ਜਦ ਤਕ ਇਹ
ਨਿਜ਼ਾਮ ਗ਼ਲਤ ਹੈ
ਜਦ ਤਕ ਇਹ
ਸਮਾਜ ਗ਼ਲਤ ਹੈ
ਜਿਸ ਸਮਾਜ ਦੇ
ਇਹ ਹਨ ਵਾਲੀ
ਇਸ ਵਿਚ ਮੰਗਤੀਆਂ
ਜੰਮਦੀਆਂ ਰਹਿਸਣ
ਕਿਸ ਕਿਸ ਨੂੰ ਇਹ
ਸ਼ਹਿਰੋਂ ਕਢਸਣ ?
ਕਿਸ ਕਿਸ ਨੂੰ ਇਹ
ਮਾਰ ਮੁਕਾਸਣ ?
ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ
ਬਾਕੇ ਰਾਖੇ
ਇਹ ਸਮਾਜ ਦੇ
ਥੰਮ੍ਹ ਫੋਲਾਦੀ

ਇਹ ਆਵੀਸਰ
ਇਹ ਐਡੀਟਰ
ਇਹ ਰੀਪੋਰਟਰ

ਅੰਨ੍ਹੇ ਆਪ, ਤੇ
ਜੱਗ ਦੇ ਰਹਿਬਰ
ਵਾਹੋ, ਦਾਹੀ
ਭੰਡਣ ਤੈਨੂੰ
ਕਿਉਂ ਨਾ ਮੁਲਾਨ
ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਜਾਉ ?
ਕਾਸ ਕਿ ਤੈਨੂੰ
ਕੋਈ ਸਮਝੇ
ਕਾਸ ! ਕਿ ਤੇਰੇ
ਜ਼ਖਮਾਂ ਤੇ ਕੋਈ
ਲਾਵੇ ਹਮਦਰਦੀ
ਦੀ ਮਰਹਮ ?
ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ
ਮੈਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਕੇ
ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ
ਤੇਰੇ ਅੰਦਰੋਂ
ਮੋਈ ਕੰਜਕ,
ਜੀ ਉੱਠੋਗੀ
ਭੈਣ ਦੀ ਸੱਧਰ
ਵਿਲਕ ਉਠੋਗੀ
ਸੁੱਤੀ ਨਾਰੀ
ਜਾਗ ਉਠੋਗੀ
ਮਾਂ ਦੀ ਮਮਤਾ

ਤੜਫ ਉਠੋਗੀ

ਅਜ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
ਦਰਦੀ ਹਿਰਦਾ
ਜਿਹੜਾ ਅਕਲ ਦੀ
ਐਨਕ ਲਾ ਕੇ
ਤੇਰੀ ਚੰਚਲਤਾ
ਦੇ ਵਿਚੋਂ
ਤੇਰੀਆਂ ਵਹਿਸੀ
ਅੱਖੀਆਂ ਵਿਚੋਂ
ਤੇਰੇ ਰੁਪਹਿਲੀ
ਬੁੱਝੇ ਹੋਏ

ਜੁੱਸੇ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ
ਵੇਖੋ ਲਾਸ਼
ਤੀਮਤਪਨ ਦੀ
ਤੱਕੇ ਅਰਬੀ
ਪਿਆਰ ਤੇਰੇ ਦੀ
ਤੇਰੀਆਂ ਫ਼ਿਲਮੀਂ
ਤਾਨਾਂ ਵਿਚੋਂ
ਸੁਣ ਸਕੇ ਜੋ
ਤੇਰੇ ਹਉਕੇ
ਤੇਰੀਆਂ ਚੀਕਾਂ
ਤੇਰੇ ਸ਼ਰਾਬੀ
ਹਾਸਿਆਂ ਵਿਚੋਂ
ਵੇਖ ਸਕੇ ਜੋ
ਅੱਬਰੂ ਤੇਰੇ
ਅੰਨ੍ਹੇ ਹਨ

ਇਖਲਾਕ ਦੇ ਦੀਏ

ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸ਼ਾਇਦ
ਇਸ ਨਗਰੀ ਵਿਚ
ਵੇਖ ਸਕੇ ਜੋ
ਸਮਝ ਸਕੇ ਜੋ
ਕਿ ਇਸ ਮਧਰੇ
ਸੁੰਦਰ ਕੱਦ ਨੇ
ਇਸ ਗ਼ੋਰੇ
ਸਰਘੀ ਮੁੱਖੜੇ ਨੇ
ਕੇਡੇ, ਕੇਡੇ
ਹਥਸੀ ਤੱਕੇ ?
ਕੇਡੇ, ਕੇਡੇ
ਦੌਂਤ ਪਿਛਾੜੇ ?
ਕਿਵੇਂ, ਕਿਵੇਂ,
ਜੱਲਾਦੀਆਂ ਸਹੀਆਂ ?
ਕਿਤਨੇ ਕੁ
ਤੂਫਾਨ ਨੇ ਥੰਮ੍ਹੇ ?
ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕ
ਝੱਖੜਾਂ ਅੰਦਰ
ਬਲਦਾ ਰਿਹਾ ਇਹ

ਰੂਪ ਦਾ ਦੀਵਾ ?
ਤੇਰਾ ਨਾਰੀ-ਪਨ
ਨੀ ਝੱਲੀਏ !
ਕਿਵੇਂ, ਕਿਵੇਂ,
ਨੀਲਾਮ ਹੈ ਹੋਇਆ ?
ਕਿਸ, ਕਿਸ,
ਕਾਮ ਦੀ
ਭੱਠੀ ਅੰਦਰ
ਜਿਸਮ ਤੇਰਾ ਇਹ
ਬਾਲਣ ਬਣਿਆਂ ?
ਨੈਣ ਮਮੱਲੇ
ਕਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਤੇ
ਕਿਹੜੀਆਂ, ਕਿਹੜੀਆਂ ?
ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ
ਹਨੇਰ ਗੁਫਾਂ ਵਿਚ
ਜਗਦੇ ਰਹੇ

ਬਣ ਬਣ ਕੇ ਦੀਵੇ ?

ਏਸ ਭਰੇ
ਸੰਸਾਰ 'ਚ ਮੋਈਏ !
ਕੋਈ ਨਾ ਕਿਧਰੇ
ਤੇਰਾ ਹਮਾਇਤੀ
ਐਨਕਾਂ ਉਹਲੇ
ਦਾਹੜੀਆਂ ਦੀਆਂ
ਦੀਵਾਰਾਂ ਉਹਲੇ
ਪੱਗਾਂ ਦੀਆਂ
ਕਬਰਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ
ਟੋਪੀਆਂ ਦਿਆਂ
ਗੁੰਬਦਾਂ ਦੇ ਥੱਲੇ
ਭੱਦਰ, ਭੱਦਰ,
ਭੋਸਾਂ, ਅਤੇ
ਪਹਿਰਾਵਿਆਂ ਅੰਦਰ
ਹਿਰਸੀ ਬੰਦੇ
ਕਾਮ ਦੇ ਪੁਤਲੇ
ਬਾਘ ਹੱਵਸ ਦੇ

ਜੋ ਤੇਨੂੰ
ਮੁਰਗਾਬੀ ਵਾਂਗੂੰ
ਖੰਭ ਤੋੜ ਕੇ
ਭੰਨ, ਭੰਨ ਕੇ
ਸੁੱਟ ਕਰਾਰੇ
ਲੂਣ, ਮਸਾਲੇ
ਮਾਰ ਪਚਾਕੇ
ਖਾਣ ਲਈ
ਤਈਆਰ ਨੇ ਬੈਠੇ
ਜੁੱਸਾ ਤੇਰਾ
ਜਾਣ ਕੇ ਇਕ
ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਨੱਗਾ
ਲਾ ਲਾ ਡੀਕਾਂ
ਰਹਿੰਦਾ, ਖੁੰਹਦਾ
ਲਹੂ ਵੀ ਤੇਰਾ
ਪੀਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ

ਭੇੜੇ ਏਸ
ਸਮਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ
ਨਾਰੀ ਦਾ
ਸਨਮਾਨ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
ਹੈਨ ਪੁਰਾਣੇ
ਜੁੱਗਾਂ ਜੁੱਗਾਂ ਤੋਂ
ਓਹੀਓ ਹੀ ਲੋਕੀ
ਓਹੀਓ ਦੀ ਅਕਲਾਂ
ਉਹੀ ਆਦਤਾਂ
ਉਹੀ ਫ਼ਿਤਰਤਾਂ
ਕੱਲ੍ਹ ਤਾਂ ਸੀ
ਇਕ 'ਸੀਤਾ' ਚੁਕੀ
ਅਜ ਹਜ਼ਾਰਾਂ
'ਸੀਤਾ' ਚੁਕੀਆਂ
ਕੱਲ੍ਹ ਸੀ ਕੇਵਲ
ਇਕ 'ਪੰਚਾਲੀ'
ਸਭਾ 'ਚ ਜਿਸ ਦੇ
ਚੀਰ ਸੀ ਖਿੱਚੇ
ਅਜ ਬੇ-ਓੜਕ

ਹੀ 'ਦਰੋਪਤੀ'
ਨੰਗੀਆਂ ਕਰ ਕਰ
ਪਰ੍ਹੀਆਂ ਵਿਚ
ਨਚ ਈਆਂ ਗਈਆਂ
ਜਾਣ ਨਚਾਈਆਂ
ਭੇਡਾਂ ਵਾਂਗੂੰ
ਅਜੋ ਵਿਕਦੀਆਂ

ਕੱਲ੍ਹ ਵਪਾਰੀ
ਜਾਹਿਲ ਹੈ ਸਨ
ਅਜ ਵਪਾਰੀ
ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਹਨ
ਸਮਝਦਾਰ ਨੇ
ਉਹਨਾਂ ਨਾਲੋਂ
ਲੱਖ ਗੁਣਾਂ ਇਹ
ਹੈਨ ਗੁਨਾਹੀ
ਅੱਤਿਆ-ਚਾਰੀ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀਤਾ
ਪਾਪ ਵੀ ਪੁੰਨ ਹੈ
ਹੋਰ ਵੀ ਏਥੇ
ਉਹ ਕੁਝ ਹੋਇਐ
ਉਹ ਕੁਝ ਹੁੰਦੇ
ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆਂ
ਸੂਝ ਬਿੜਕਦੀ
ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਿਖਦਿਆਂ
ਕਲਮ ਤਿੜਕਦੀ
ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਾਰਿਸ
ਸਾਉ ਚਿਹਰੇ
ਗਿਆਨੀ, ਧਿਆਨੀ
ਗੁਰਮੁਖ ਦਾਤੇ
ਬੀਬੀਆਂ ਸ਼ਕਲਾਂ
ਟਿੱਕਿਆਂ ਵਾਲੇ
ਦਾਹੜਿਆਂ ਵਾਲੇ
ਕਲਮਾਂ ਵਾਲੇ
ਇਲਮਾਂ ਵਾਲੇ

MOVIES

FOREIGN EXCHANGE

CONCERT

SINOTA

DISTRIBUTORS

MANAGER KARTAR SINGH AHLUWALIA

3483 KINGSWAY, PHONE:
VANCOUVER, B.C., 438-1304
CANADA. V5R 5L5- 324-2557

ਆਗੂ ਨੇਤਾ
ਦੇਸ ਦੀ ਜੈ ਦੇ
ਲਾਵਣ ਨਾਅਰੇ
ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ
ਲਾਣ ਦਮਗਜੇ
ਮਾਰਨ ਟਾਹਰਾਂ

ਨਿਗਲ, ਨਿਗਲ
ਅਸਮਤ ਦੇ ਸੁਪਨੇ
ਪੀ ਪੀ ਕੇ
ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਚਾਨਣ
ਦੂਸ ਦੂਸ
ਕਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮਹਿਕਾਂ
ਝਲਸ, ਝਲਸ
ਖਾਬਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰਿਹੇ
ਲਫਜ਼ ਲਿਸ਼ਕਵੇਂ
ਸਿਆਹ ਕਰਤੂਤਾਂ
ਤੇਰਾ ਦਰਦ
ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਜਾਨਣ ?
ਤੇਰਾ ਦੁੱਖ
ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ?
ਤੇਰੇ ਪਰਦੇ
ਲੀਰਾਂ ਲੀਰਾਂ
ਤੂੰ ਆ ਗਈ ਏਂ
ਨਜ਼ਰਾਂ ਸਾਂਹਵੇਂ
ਖਬਰੇ, ਕਿੰਨੀਆਂ
ਅਜੇ ਮੰਗਤੀਆਂ
ਪਰਦਿਆਂ ਅੰਦਰ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ
ਰੋ ਰਹੀਆਂ ਨੇ ?
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਧਰੇ
ਸੋਅ ਨਾ ਨਿਕਲੇ
ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ
ਮਿੱਟੀ ਵਿਚ ਇਹ,
ਰੁਲਦਾ 'ਹੀਰਾਂ'

ਸੁੱਚਾ ਮੋਤੀ
ਚੰਨ ਦਾ ਟੁਕੜਾ
ਅਰਗੀ 'ਤਾਰਾ'

ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਦੇ
ਪੈਰੀਂ ਰੁੱਲਦਾ
ਠੰਡੇ ਖਾਂਦਾ
ਚੁਕ ਕੇ ਕੋਈ
ਦਿਲ ਵਿਚ
ਰਖ ਲਏ
ਮਿੱਧਿਆ ਫੁੱਲ ਇਹ
ਆਪਣੀ ਪੰਗ ਦੇ
ਉਪਰ ਟੰਗ ਲਏ
ਜਿਥੇ ਤੈਨੂੰ
ਕਿਸੇ ਪਾਸਿਓਂ
ਕਦੇ ਵੀ ਤੱਤੀ
ਵਾ ਨਾ ਲਗੇ
ਪਹੁੰਚ ਨਾ ਸਕੇ
ਨਿਗਹ ਕਿਸੇ ਵੀ
ਮੋਲੀ ਅੱਖ ਦੀ
ਕਾਸ਼ ! ਕਿ ਕੋਈ
ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ 'ਚੋਂ
ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ
ਕੰਡ ਵਿਖਾ ਕੇ
ਸਦਾ ਵਾਸਤੇ
ਤੇਰਾ ਹੋ ਜਾਏ

ਸਮਝ ਤੇਰੇ
ਜ਼ਖਮਾਂ ਨੂੰ ਤਾਰੇ
ਜਾਣ ਤੇਰੇ
ਅਮਲਾਂ ਨੂੰ ਗਜਰੇ
ਪੀ ਜਾਏ ਤੇਰੀਆਂ
ਘੋਰ, ਸਿਆਹੀਆਂ
ਖਾ ਲਏ ਤੇਰੇ
ਸਾਰੇ ਈ ਔਗੁਣ
ਸੱਚੀਂ, ਮੁੱਚੀਂ

ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ
ਏਸ ਜੁਗ ਦਾ
ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ
ਪੈਗੰਬਰ ਮੰਨਾਂ
ਕਾਸ਼ ! ਕਿਸੇ ਦੇ
ਗਲ ਲਗ ਕੇ ਤੂੰ
ਕਹਿ ਦਏਂ ਸੱਜਣਾ
'ਮੈਂ ਆਂ ਤੇਰੀ'
ਐ 'ਮੰਗਤੀ'
ਖਾਬਾਂ ਦੀ ਸਬਨਮ
ਐ ਔੜਾਂ ਦੀ
ਮਾਰੀ ਧਰਤੀ
ਐ ਗੜ੍ਹਿਆਂ ਦੀਏ
ਛੰਡੀਏ ਫਸਲੇ
ਦੇਰਾਂ ਉਤੇ
ਰੁਲਦੀਏ ਇੱਜ਼ਤੇ

ਜਨਮ ਜਨਮ ਤੋਂ
ਬਣਦੀ ਆਈਓਂ
ਐ ਇਸਤਰੀ
ਬਲੀ ਕਾਮ ਦੀ
ਏਸ ਸਮਾਜ ਦਾ
ਅਜੇ ਵੀ ਚੰਗਾ
ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤਾਂ
ਤੜਪ ਹੈ ਅੜੀਏ
ਵੱਸ ਤੇਰੇ
ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਇਹ ਹੱਕਦਾਰ
ਇਹ ਤੇਰੇ ਸੁਦਾਗਰ
ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਨੇ
ਤੇਰੇ ਚੁੰਗਰਦੇ
ਇਕ ਨਿਆਸਰੀ
ਇਕ ਦੁਖੀਆ ਲਈ
ਇਕ ਅਬਲਾ ਲਈ

-8-

ਇਕ ਸੁੰਦਰੀ ਲਈ
ਰਾਸ ਅਜੇ
ਮਾਹੌਲ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕੀਕੋਂ ਤੇਰਾ
ਬਣਾਂ ਮੁਹਾਫਿਜ਼ ?
'ਵੀਨਾ' ਮੇਰੇ
ਕੋਲ ਕਲਮ ਹੈ
ਹੱਥ ਮੇਰੇ
ਪਿਸਤੌਲ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਥੋਂ
ਹੱਸਦੀ, ਹੱਸਦੀ
ਤੂੰ ਮਰ ਜਾਸੀਂ
ਦੁਨੀਆਂ ਉਤੇ
ਝੁਰਦਾ, ਝੁਰਦਾ
ਮੈਂ ਮੁੱਕ ਜਾਸਾਂ

ਬਾਅਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ
ਐਸ਼ਾਂ ਕਹਿਣੀ
'ਮੰਗਤੀ ਸੀ'
'ਇਕ ਪਿਆਰ ਦੀ ਮੰਗਤੀ'
'ਪਿਆਰ ਲਈ ਜੋ
ਰਹੀ ਭਟਕਦੀ'
'ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਤੋਂ
ਪਿਆਰ ਨਾ ਮਿਲਿਆ'
ਮਿੱਧੀਆਂ ਕਲੀਆਂ
ਚੁੱਕ ਚੁਕ ਸੀਨੇ
ਲਾਵਣ ਵਾਲਾ
ਏਸ ਜਹਾਨ ਦਾ
ਇਕ ਸੁਭ ਚਿੰਤਕ
ਏਸ ਸਮਾਜ ਤੇ
ਰੋਵਣ ਵਾਲਾ
ਇਕ ਸਿਰ ਫਿਰਿਆ
ਇਕ ਦਿਲ ਸੜਿਆ
ਸ਼ਾਇਰ ਹੈ ਸੀ
ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ
ਸਮਝ ਨਾ ਸਕਿਆ

ਕਈ ਮੰਗਤੀਆਂ,
ਕਈ 'ਉਪਾਸ਼ਕ'
ਰੁਲ ਗਏ ਏਥੇ
ਖੱਪ ਗਏ ਏਥੇ
ਰੁਲ ਜਾਵਣਗੇ
ਖਪ ਜਾਵਣਗੇ

ਹੀਰਾਂ, ਰਾਝੇ
ਸੱਸੀਆਂ, ਪੁੰਨੂੰ
ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ
ਜੰਮਣਗੇ ਫਿਰ
ਨਵੇਂ ਮਦਾਰੀ
ਆਵਣਗੇ ਫਿਰ
ਨਵੇਂ ਵਪਾਰੀ
ਵੇਚਣਗੇ ਜੋ
ਤੇਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ
ਤੇਰੇ ਅੱਥਰੂ
ਤੇਰੇ ਤਸੱਵਰ
ਰੋ ਰੋ ਆਪਣੇ
ਰੋਣੇ ਲੇਖਕ
ਸ਼ਾਇਦ ਤੈਨੂੰ
ਕਰਨਗੇ ਰੋਸ਼ਨ
ਜੁੱਗ-ਗਰਦੀ ਦੇ
ਝੱਖਣਾਂ ਅੰਦਰ
ਉੱਡ ਜਾਸਣ
ਸੋਨੇ ਦੇ ਪਰਬਤ
ਮਰ ਮਰ ਜਾਸਣ
ਜਿੰਨ ਹਵੱਸ ਦੇ
ਮਰਨਗੇ 'ਕੋਦੋਂ'
ਮਰਨਗੇ 'ਖੋੜੇ'
ਹੁਸਨ ਨਹੀਂ ਮਰਨਾ
ਇਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਮਰਨਾ
ਮੰਗਤੀ ਇਕ
ਨਿਰਦੋਸ਼ ਕ੍ਰੀਮਤ

ਮਗਤੀ ਕੁਰਬਾਨੀ
ਦੀ ਪੁਤਲੀ
ਧਰਤੀ ਦੀ
ਤਖਤੀ ਦੇ ਉਤੇ
ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਕੁਝ
ਠਾਵਾਂ ਅੰਦਰ
ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਵੀ
ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਏ

ਬੁਰਿਓਂ, ਭਲਿਓਂ
ਜਿਹੜਾ ਜਗ ਨੂੰ
ਯਾਦ ਰਹਿਗਾ
ਕੀ ਹੋਇਓ
ਤੇਰੀ ਅਸਮਤ
ਲੁੱਟ ਗਈ ?
ਕੀ ਹੋਇਓ
ਤੇਰੇ ਸੁਪਨੇ
ਸੜ ਗਏ ?
ਦਿਲ ਹੈ ਤੇਰਾ
ਅਜੇ ਪਵਿੱਤਰ
ਇਸ ਕਲਬੂਤ ਦੇ
ਵਿਚਲੀ ਕੋਨਿਆਂ
ਉਸ਼ਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ
ਕਿਰਨ ਦੇ ਵਾਂਗੂ
ਅਜੇ ਕੰਵਾਰੀ
ਜਿਸਮ ਤੇਰੇ ਨੂੰ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੇਚਿਆ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖਰੀਦਿਆ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੌਚਿਆ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਾਧਾ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ
ਫਲਕ ਵੀ
ਰੂਹ ਤੇਰੀ ਨੂੰ
ਬੱਲੀਏ ! ਦਾਗੀ
ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ
ਕਰ ਨਾ ਸਕੇਗਾ

IMPORTERS EXPORTERS WHOLESALERS RETAILERS

ROKKO SAREES & FABRICS

27- SUSSEX RD., SOUTH CROYDON.
LONDON, ENGLAND

Phone
688-4590

ਤੂੰ ਲੱਖ ਚਾਹੀਐ
ਚੰਗੀ ਬਣਨਾ
ਤੇਰੇ ਰਾਖਿਆਂ
ਤੇਨੂੰ ਚੰਗੀ
ਬਣਨ ਨਾ ਦਿਤਾ

ਤੂੰ ਲੱਖ ਲੋਚੇਂ
ਚੰਗੀ ਬਣਨਾ
ਤੇਰੇ ਏਜੰਟਾਂ
ਤੇਰੇ ਗ੍ਰਾਹਕਾਂ
ਬਿਜ਼ਨਿਸਮੈਨਾਂ
ਤੇਨੂੰ ਚੰਗੀ
ਬਣਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ
ਪੂਛਾਂ ਸਿੱਧੀਆਂ
ਕਦ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨੇ ?
ਇਕ ਸ਼ਾਇਰ ਦੀ
ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਅੰਦਰ
ਉਹ ਹਨ ਚੋਸ਼ੀ
ਤੂੰ ਸੁੱਚੀਂ ਹੈਂ !

ਤੂੰ ਕੰਜਕ ਹੈਂ ?
ਆਖਿਰ ਤੇਰੇ
ਅੰਦਰੋਂ ਇਕ ਦਿਨ
ਮੋਈ ਤ੍ਰੀਮਤ
ਜੀ ਪੈਣੀ ਏਂ
ਸੁੱਤੀ ਮਮਤਾ
ਜਾਗ ਹੋ ਪੈਣੀਂ
ਓਦਿਨ ਸੂਰਜ
ਹੋਰ ਚੜ੍ਹੇਗਾ
ਓਦਿਨ ਦਾ ਚੰਨ
ਹੋਰ ਹੋਏਗਾ
ਓਦਿਨ ਅੰਬਰ
ਨਵਾਂ ਹੋਏਗਾ
ਓਦਿਨ ਧਰਤੀ
ਹੋਰ ਹੋਏਗੀ
ਓਦਿਨ ਰੱਬ ਵੀ
ਨਵਾਂ ਹੋਏਗਾ
ਸੱਚ ਤੇਰਾ

ਸਨਮਾਨ ਕਰੇਗਾ

ਸਹਿਰ ਜਾਂ ਵੇਸਵਾ

ਸੁਖਚੈਨ ਸਿੰਘ

ਵਿੱਲੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਆਗਰਾ
ਕਿਨਾਰੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ
ਗੋਤਮ ਬੁੱਧਾ ਰੋਡ,
ਆਦਮੀ ਵਿਕਦਾ
ਕਦੇ ਜਿਸਮ ਬਣ ਕੇ
ਕਦੇ ਤਾਕਤ ਬਣ ਕੇ
ਕਦੇ ਵੇਸਵਾ ਬਣ ਕੇ
ਮਦੋਸ਼ਕਦੂਰ ਬਣ ਕੇ,
ਏਸਤ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਕਹਿੰਦਾ

ਐਰਤ ਦਾ ਵਪਾਰ ਜੁਰਮ
ਇਸ ਲਈ ਐਰਤ ਨਹੀਂ,
ਜਦੋਂ ਐਰਤ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਿਕਦੀ
ਭਾਂ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਤੁਰਦੀਆਂ ਨੇ
ਮੁਰਦਾ ਲਾਸ਼ਾਂ
ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਚ
ਹੋਸ਼ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ
ਸੁੱਆਂ ਹਰਵਤ ਕਰਦੀਆਂ ਨੇ ।

-੧-

ਤਸਵੀਰ

ਗੁਰਚਰਨ
"ਰਾਮਪੁਰੀ"

ਪਿਆਰੇ ਵਤਨ !
ਮਿਰੇ ਮਨ ਉੱਤੇ
ਤੇਰੀ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ
ਸਦਾ ਲਈ ਅੰਕਿਤ ਹੋਈ ।

ਜੋ ਫੁੱਲ ਖਿੜਿਆ ਛੱਡ ਕੇ ਆਇਆਂ,
ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਉਹ ਮੁਰਝਾਏਗਾ ।
ਜੋ ਦੀਵੇ ਮੈਂ ਜਗਾਏ ਛੱਡੇ,
ਸਦਾ ਜਗਣਗੇ :

ਸਜੇ ਬਜ਼ਾਰ, ਨਸਦੀਆਂ ਸੜਕਾਂ, ਰੋਸ਼ਨ ਪੁੱਪਾਂ,
ਤਾਜ ਮਰਮਰੀ, ਹਰੇ ਖੇਤ ਤੇ ਲਾਲ ਕਿਲ੍ਹਾ
ਸੱਭੇ ਹੀ ਜਿਉਂਦੇ ।

ਇਕ ਖੂੰਜੇ ਮੇਰੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਉਦਾਸੇ ਹਿੱਲ ਰਹੇ ਨੇ
ਜੋ ਪਰਦੇਸ ਜਾਣ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡਣ ਆਏ ।
ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਚਿਹਰੇ, ਚੀਜ਼ਾਂ, ਥਾਵਾਂ ਰੰਗ-ਟਿਮਕਣੇ ਬਣੀਆਂ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਮੋਹ ਬੱਧਾ ।

ਇਸ ਤਸਵੀਰ 'ਚ
ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦਾ ਡੋਰ ਡੋਰ ਮੁਰਝਾਇਆ ਚਿਹਰਾ,
ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੁੜ੍ਹਾ ਹੈ ।

For the latest film music from

INDIA & PAKISTAN

tune in

1470 ON YOUR AM DIAL

C. J. V. B.

The radio-voice of
Cosmopolitan Vancouver

Programme

THURSDAY 8—9 P.M.

FRIDAY 8—9 P.M.

SATURDAY 7—9 P.M.

BAZM—E—ADAB

Hosted by Mohd. Rafique

SATURDAY 9—10 P.M.

For advertisement and other
information contact Shushma
688-9931

MOVIES

FOREIGN EXCHANGE

CONCERT

SINOTA

DISTRIBUTORS

MANAGER KARTAR SINGH AHLUWALIA

3483 KINGSWAY,

PHONE:

VANCOUVER, B.C.,

438-1304

CANADA, V5R 5L5-

324-2557

ਪ੍ਰਿੰਸ-ਰੁਪਰਟ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸ੍ਰੀ ਸੁਰਦੇਵ ਜਟਾਣੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਨਾਭ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਜਾਣ ਤੇ 'ਵਤਨੋਂ
ਦੁਰ ਪ੍ਰਬੰਧੀ-ਬੋਰਡ' ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਮ ਦਾ ਸਾਂਝੀ ਵਾਠਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਵਿਛੜੀ ਰੂਹ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਠਣੀ ਦੁਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।
'ਵਤਨੋਂ-ਦੁਰ ਪ੍ਰਬੰਧੀ ਬੋਰਡ'

ਸੰਘਣਾ ਬੋਹੜ

ਸੁਰਦੇਵ ਜਟਾਣੀ ਪ੍ਰਿੰਸ ਰੁਪਰਟ

(ਸਦਾ ਨਈਂ ਵਿਛੜੇ ਬਾਪੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਂ)

ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਸੰਘਣਾ ਬੋਹੜ
ਕਿਸ ਜ਼ਾਲਮ ਦੇ ਸ਼ਬਰ ਕੁਹਾੜੇ
ਵੱਢ ਕੇ ਢੇਰੀ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ।
ਕਈ ਹੁਨਾਠੇ ਕਈ ਸਿਖਾਠੇ
ਜਿਸ ਦੀ ਆਤਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਾਣੀ
ਕਿਸ ਨੇ ਕਟਾਕੇ ਧਰ ਦਿਤਾ ਹੈ।
ਧੁਪਾਂ ਸਭ ਉਸ ਝੋਲੇ
ਸੁਖ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਉਸਦੇ ਕੋਲੇ
ਅਜ ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਹੀ ਜੀਵਨ
ਕਿਸ ਦੁਖਾਂ ਨਾਭ ਭਰ ਦਿਤਾ ਹੈ।
ਮਾਂ ਮੇਰੀ ਦੇ ਖੰਭ ਕੁਆਚੇ
ਅਜ ਉਹ ਦਿਲ ਦੀ ਬੇਵਸ ਹੋਈ
ਕੀ ਤੀਯਾਂ ਉਸ ਫਰਿਆਦਾਂ ਬੜੀਆਂ
ਤੜਫੀ, ਪਿੱਟੀ ਡਾਵਾ ਰੋਈ
ਪਰ ਜ਼ਾਲਮ ਨੂੰ ਤਰਸ ਨਾ ਆਇਆ
ਕਰ ਜਿਸ ਨੇ ਬਿਘਰ ਦਿਤਾ ਹੈ।

ਹਰ ਦਰਖਤ ਦੌੜ ਹੈ ਦਿਸਦਾ
ਅਜ ਸਹਾਰਾ ਲਭਾਂ ਕਿਸਦਾ
ਕਿਉਂ ਨੇਰਾ ਹੀ ਨੇਰਾ ਹੋਇਆ
ਕਿਸ ਨੇ ਮੰਤਰ ਪੜ੍ਹ ਦਿਤਾ ਹੈ।
ਵੇਖ ਮੇਰੀ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਟੱਬਰੀ
ਜਿਸਦੇ ਰਿਹਾ ਨਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ
ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਰਾਵੀ
"ਭਵਿੱਖ ਕਨਰਾ" ਭਰ ਦਿਤਾ ਹੈ।
ਦੱਸ ਤੇਰਾ ਕੀ ਭਾਣਾ ਹੈ ਇਹ
ਅੰਬਰੋਂ ਉੱਕ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸੁੱਟਿਆ
ਮਸੂਮਾਂ ਦਾ ਇਹ ਆਠਾ
ਕਿਉਂ ਤੀਠਾ ਤੀਠਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ।
ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦਾ ਸੰਘਣਾ ਬੋਹੜ
ਕਿਸ ਜ਼ਾਲਮ ਦੇ ਸ਼ਬਰ ਕੁਹਾੜੇ
ਵੱਢ ਕੇ ਢੇਰੀ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਲਿਟਰੇਰੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵੈਨਕੋਵਰ

ਸਾਹਿਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਮੁੜ ੭੦ ਤੋਂ ੭੫ ਤੇ ਪਿਛੋਂ ਅਤੇ ਸਾਲਾਨਾ

ਚੋਣ ੨ ਜੂਨ 1974 ਨੂੰ

ਉਪਰੋਕਤ ਜਥੇਵੰਦੀ ਦੀ ਜਨਰਲ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਵਿਰਾਟ ਵਰਗ-
ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਭਾ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ
ਮੁੜਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ੭੦ ਤੋਂ ੭੫ ਤੇ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
ਵੈਨਕੋਵਰ ਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਵਸਦੇ
ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕਾਂ ਤੇ ਸਾਹਿਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੋਏ ਵਾਲੇ ਤੇ ਸੱਭਿਆ-
ਤਨ ਨੂੰ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹਿਤਕ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ
ਲਈ ਦੁਆਵਤ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਭਾ ਦੇ
ਨਵੇਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਿਆ-ਲੇਖਕ ਸਰਦਾਰ
ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਕਰਤਾ 'ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਨਜ਼ਾਰ' ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ
ਧਰਮ ਪਤਨੀ ਸੁਰਜੀਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਅਗਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ੨ ਜੂਨ 1974, ਮੀਟਿੰਗ ਸਦੇਰੇ ਠੀਕ
10 ਵਜੇ ਮਾਊਂਟ ਪੈਲੇਸਿੰਟ ਇਨਟਰਮੇਡੀਏਟ ਸੈਂਟਰ 758
ਥੀਸਟ ਬਰਾਡਵੇ ਵੈਨਕੋਵਰ ਵਿਖੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ
ਠੀਕ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪੁਜਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਸਭਾ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਚੋਣ ੨ ਜੂਨ 1974 ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮੀਟਿੰਗ
ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਵਤਨੋਂ ਦੂਰ

ਸਦੀ

ਹਰਨਾਏ, ਸੁਝਾ ਤੇ ਚੰਦਾ ਤੇਜ਼ ਦਾ ਪਤਾ

P.O BOX 1041

COQUITLAM, B.C.

MR. JOSHI AND BABU

ANNOUNCES

THE OPENING OF

ECTA AUTO SERVICE

5587 IMPERIAL ST.
BURNABY

PHONE
434-4110

FRONT END ALIGNMENT EXPERT
WE SPECIALISE IN REPAIRS OF AMERICAN
AND IMPORTED CARS INCLUDING
CITROEN & PEUGEOT

ਮੈਕਟਾ ਮਾਟੋ ਸਰਵਿਸ

5587 ਇਮਪੀਰੀਅਲ ਸਟਰੀਟ,
ਬਰਨਬੀ, ਬੀ. ਸੀ.

ਫੋਨ: 434-4110

ਸਿਰਫੇ ਫਰੰਟ ਇੰਡ ਅਲਾਈਨਮੈਂਟ ਦੇ ਮਾਹਰ ਹਨ, ਅਮਰੀਕਨ ਤੇ
ਇਮਪੋਰਟਿਡ ਕਾਰਾਂ (ਸਿਟਰਨ ਤ ਪਿਊਜ਼ੇ) ਦੀ ਹਰ ਕਿਸਮ
ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

FOR NIGHT TIME SERVICE

CALL

IN SURREY
581-0823

IN BURNABY &
VANCOUVER
437-6883

WE HONOUR CHARGEX & MASTER CHARGE

EAST-WEST QUALITY-WEAR

1290-E.12 (AT KNIGHT)
VANCOUVER, B.C.
(PHONE: 876-7901)

&

7220-MAIN (AT 57th AV.)
VANCOUVER, B.C.
(PHONE: 325-5414)

We are on the top for latest
designs, Color and Quality
in all types of fabrics, for Sarees & Suits,
Salwar-Qamiz, Shirts, Sweeters, Children
Wears, Turbans and many more.

DIRECT IMPORTER-EXPORTER, RETAILER
& WHOLESALE FROM INDIA, ENGLAND, JAPAN,
HONGKONG, TAIWAN, KOREA & OFFICES IN
MANY PARTS OF THE WORLD.

We specialize in everything we sell
(WHOLESALE & RETAIL)

RESIDENT REPRESENTATIVE IN CANADA:

M. S. LAIL

ਦਾਸ, ਵਹੀ ਤੇ ਪਾਨੇਲੋਰੋਜ਼ਾਂ ਬਣੀ ਤੁਹਾਡੇ, ਖੂਬਸੂਰਤ ਸੂਟ, ਸਾੜੀਆਂ, ਸਲਵਾਰ, ਸਵੈਟਰ, ਪੱਕਾ
ਤੇ ਥੋੜਿਆ ਦੇ ਕੱਪੜਾ ਆਦਿ ਖਰੀਦਣ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੋਂ ਸੇਵੇਂ ਦਾ ਨਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖੋ।
ਇੰਨਾਂ ਦਾ ਕੇਵਲ ਨਾਹਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਾਥਤੋਂ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਲੋਂ ਤੁਹਾਡੇ
ਇੰਨਾਂ ਤੇ ਸਜਣ, ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।
ਤੁਹਾਡੇ ਨਵੇਂ ਰੰਗ ਤੇ ਡੀਜ਼ਾਈਨ, ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ-ਪਸੰਦ ਕੱਪੜੇ, ਪਾਏ ਤੇ ਥੋੜੇ,

ਲਾਸ ਕੰਬਦੀ ਰਹੀ

-12-

ਉਸਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਦੇ ਲਫਜ਼ਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਚੇਹਰੇ ਉੱਤੇ ਕਦੇ ਕਦੇ ਰੋਣਕ ਖਿਲਰ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਰੋਣਕ ਕੁਝ ਦੇਰ ਮਗਰੋਂ ਕਿਸੇ ਤੇਜ਼ ਹਨੇਰੀ ਵਰਗੇ ਖਿਆਲ ਨਾਲ ਕਿਧਰੇ ਹੀ ਉਡ ਜਾਂਦੀ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਿਹ ਬੰਜਲ ਜਿਹਾ ਲਗਣ ਲਗ ਪੈਂਦਾ। ਉਸਨੂੰ ਇੰਜ ਭੀ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਅਧ-ਮੋਈ ਲਾਸ ਦਾ ਬੋਝ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਟਿਕ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਲੜਖੜਾਦਿਆਂ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ ਤੁਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਬੋਝ ਦੇ ਮਾਰੇ ਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਗੇ ਘੜੀਸ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਇੰਜ ਉਹ ਭੀੜੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀ ਸੀ, ਮਹਲੇ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛੇ ਸੁੱਟ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁੰਮੀ ਨੇ ਦੋਵੇਂ ਮਹਲੇ ਟੱਪਾ ਲਏ ਸਨ ਤੇ ਆਖਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਪਿਲੀਆਂ ਜਿਹੀਆਂ ਇਟਾਂ ਭੀ ਦਿਸ ਪਈਆਂ ਸਨ। ਸੋਚਦਿਆਂ ਸੋਚਦਿਆਂ ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਟਪ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਖੁਰਦੀਆਂ ਇਟਾਂ ਉੱਤੇ ਸੀਮਿਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਗਿਆ। ਪਰ ਅਜ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਾਘ ਨੇਪਰੇਂ ਵੜਦੀ ਦਿਸ

ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਚੇਹਰੇ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਰੋਣਕ ਫਿਰ ਛਾ ਗਈ ਪਰ ਫੇਰ ਕਿਸੇ ਹਨੇਰੀ ਵਰਗੇ ਬੁਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਰੋਣਕ ਭੀ ਉਡ ਗਈ..... ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਲਾਸ ਅੱਖੇ ਸਾਹ ਭਰਨ ਲਗ ਪਈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮਰਨਾ ਸੀ ਚਾਹੁੰਦੀ.....

ਉਹ ਸੁਭਾਵਕ ਝਾਕਣੀ ਬੂਹੇ ਦੇ ਘੁਣ ਖਾਦੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਵਲ ਤਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਤਖਤਿਆਂ ਵਿਚ ਚੱਪੇ ਚੱਪੇ ਦੀਆਂ ਵਿਰਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਘੂਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਾਲੇ ਭੀ ਸੁਆਹ ਦੇ ਛਿੱਟ ਦਿਸ ਰਹੇ ਸਨ, ਘਣ ਖਾਧੀ ਦੇਹਲੀ ਉੱਤੇ ਟਿਕਾ ਲਏ। ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਤਖਤਿਆਂ ਦੀ ਅਰਲ ਖੋਲ ਦਿਤੀ। ਭਾਂ ਭਾਂ ਕਰਦਾ ਵਿਹੜਾ ਭੀ ਉਸਨੂੰ ਘੂਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਿਚ ਕੰਬਣੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਅੱਧ ਸੁਕੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਸਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸੁਆਹ ਦਾ ਟਾਵਾ ਟਾਵਾ ਜ਼ਰਾ ਦਿਸ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਦੇਹਲੀਉ ਅੰਦਰ ਲੰਘ ਆਈ.....ਦੇ ਮਰਲਿਆਂ ਦੇ ਪੈਂਡੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਜ ਉਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਏਨਾ ਅੰਬ ਗਈ ਸੀ ਤੇ ਭੀੜੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜ ਹੋਰ ਭੀ ਭੀੜੀਆਂ ਲੜਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਫੇਰ ਉਹ ਅੰਦਰ ਸਵਾਤ ਵਲ ਦਲੀ ਗਈ। ਛੱਤ ਨਾਲ ਲਟਕ ਰਹੇ ਟੋਕਰੇ ਵਿਚ ਉਸਦਾ ਕੁਕੂ ਗੂੜੀ ਨੀਂਦਰ ਸੁਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਅਣ-ਤਜੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਪੁੰਮੀ ਦੇ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਖੋਹ ਜਿਹੀ ਪੈਣ ਲਗ ਪਈ। ਉਸਨੇ ਬਾਲ ਨੂੰ ਟੋਕਰੇ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਲਾ ਲਿਆ ਤੇ ਫੇਰ ਪੋਲੀ ਜਿਹੀ ਘੁੰਟਣੀ ਘੁੰਟ ਲਿਆ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮਸਤਾ ਦੇ ਆਸੂ ਨਿਕਲਣ ਲਗ ਪਏ। ਦੁਧ ਸੁਟਦੇ ਜੁਆਕ ਨੂੰ ਕੀ ਇਕਲਿਆਂ ਛਡਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ.....ਦੁਧ ਦੇ ਮੁਸ਼ਕ ਤੇ ਤਾਂ ਬਿਲੀ ਭੀ ਭਜ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ..... ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਚ ਬਚੇ ਨੂੰ ਪਿਆ ਵੇਖ ਕੇ ਪੁੰਮੀ ਦੇ ਖਿਆਲ ਨਾਜ਼ਕ ਜਿਹੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਤੇ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਡੁਬਣ ਜਿਹਾ ਲਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਫੇਰ ਉਸ ਨੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਹੱਠਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮ ਲਿਆ ਤੇ ਇਕ ਮਿਸਕੀ ਭਰ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਚਮੇੜ ਲਿਆ। ਕਿਡੀ ਮਜਬੂਰੀ ਸੀ, ਏਨਾ ਕੁਝ ਜਾਣਦਿਆਂ ਬੁਝਦਿਆਂ ਭੀ ਕੁਕੂ ਨੂੰ ਇਕਲਿਆਂ ਛਡਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਰਬ ਦੇ ਆਸਰੇ ਛਡਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਮਾਲਕਣ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ— “ਜੇ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜੁਆਕਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆ ਕੇ ਗੰਦ ਖਲਾਰਿਆ ਕਰ। ਨੌਕਰੀ ਗੰਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਗੰਦ ਖਿਲਾਰਨ ਦੀ ਨੀ.....।” “ਕੁੜੇ! ਮੇਰਾ ਲਾਲ ਕਿਥੇ ਗੰਦ ਖਿਲਾਰਦੇ” ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਸਨੇ ਬਚੇ ਨੂੰ ਸੀਨੇ ਨਾਲ ਲਾ ਲਿਆ। ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਭਿਜੇ ਪੱਤੜੇ ਨੂੰ ਪਰੇ ਸੁਟ ਦਿਤਾ ਤੇ ਉਸਦੇ ਨੰਗੇ ਜਿਸਮ ਨੂੰ ਤਕਣ ਲਗ ਪਈ..... ਉਸਦੀਆਂ ਲਤਾਂ ਨੂੰ, ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਫੇਰ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨੂੰ.....“ਚੋਬਰ ਹੋ ਕੇ ਪਿਉ ਤੇ ਮੜਗਾ ਜਾਊ ਇਹਦਾ”—ਉਹ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ ਤੇ ਸੋਚਦਿਆਂ ਹੀ ਉਹ ਸੂਸਤ ਜਿਹੀ ਹੋ ਗਈ। ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਜ ਲਗਿਆ—ਜਿਵੇਂ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਅਧ-ਮੋਈ ਲਾਸ ਤੜਫ ਰਹੀ ਹੋਵੇ.....

IMPORTERS EXPORTERS WHOLESALERS RETAILERS

ROKKO SAREES & FABRICS

OWNED AND OPERATED BY B.S. KHURANA AND SONS AND GRANDSONS

635-BLOOR STREET WEST. TORONTO. Phone 533-1106
ONTARIO, CANADA

ਫੇਰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਬਾਣ ਦੀ ਮੰਜੀ ਡਾਹੁਣ ਲਗ ਪਈ। ਮੰਜੀ ਨੂੰ ਉਲਾਰਦਿਆਂ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਮੰਜੀ ਦੀ ਦੌਣ ਤੇ ਜਾ ਪਈ। --ਦੌਣ ਟੁਟੀ ਹੋਈ ਏ, ਟੁਟੀ ਦੌਣ ਕਰਕੇ ਮੰਜੀ ਕਸੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੋਚਦਿਆਂ ਹੀ ਉਹ ਮੰਜੀ ਦੀ ਬਾਹੀ ਤੇ ਬੈਠ ਗਈ ਲਮਕਦੀਆਂ ਟੁਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਰਸੀਆਂ ਵਾਲੇ ਬੁਣੇ ਹੋਏ ਬਾਣ ਤੇ ਜਾ ਬੈਠੀ। ਪਰ ਉਹ ਬੈਠੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਗਦੀ, ਘੁਰਨੇ ਜਿਹੀ ਮੰਜੀ ਵਿਚ ਡਿਗੀ ਦਿਸਦੀ ਸੀ। ਫੇਰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੇ ਛਾਤੀ ਤੋਂ ਕੁਝਤੀ ਉੱਚੀ ਚੁਕੀ ਤੇ ਸਜੀ ਦੁੱਧੀ ਕੁਕੂ ਦੇ ਹੋਠਾਂ ਨੂੰ ਲਾ ਦਿਤਾ। ਬਾਲ ਚੁਸਕੀਆਂ ਭਰ ਭਰ ਚੁੰਘਣ ਲਗ ਪਿਆ। ਪ੍ਰੇਮੀ ਇਕੋ ਟਕ ਕਿਸੇ ਸੋਚ ਵਲ ਤਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸੋਚ ਕਿਸੇ ਕਤਲ ਵਰਗੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਅਪ-ਮੋਈ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਖਿਆਲ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੋਚਦੀ ਸੀ—ਇਸਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਸੁਟਾ ਤੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਕੋਈ ਮਰਹਮ ਪਟੀ ਕਰ ਦੇਵਾਂ। ਪਰ ਉਹ ਚੁਪ ਸੀ—ਦੁਚਿਤੀ ਵਿਚ ਫਸੀ ਹੋਈ ਚੁਪ ਉਸਦੇ ਹੋਠਾਂ ਤੇ ਦਿਸ ਰਹੀ ਸੀ.....

ਇੰਜ ਲਗਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇ ਬੁਲ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਚੁਪ ਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਹਰ ਸ਼ੈਅ ਚੁਪ ਚਾਪ ਤਕ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਇਸ ਚੁਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕਦੇ ਕੁਕੂ ਦੇ ਹੋਠਾਂ ਦੀਆਂ ਚੁਸਕੀਆਂ ਤੱੜ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਪ੍ਰੇਮੀ ਇਕੋ ਟਕ ਸਾਹਮਣੀ ਕੰਧ ਨੂੰ ਤਕ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਡੁੱਧ ਕਿਸਾਸ ਵਿਚ ਡੁਬੀ ਹੋਈ ਉਸ ਕੰਧ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਸੋਚਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੋਟੀ ਹਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿਤਾ ਸਗੋਂ ਉਸਦੀ ਦੁਚਿਤੀ ਪਲ ਪਲ ਸੰਘਣੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਅਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਵੇਂ ਸੁੰਦਰ ਦੇ ਬਿੰਬ ਬਣ ਰਹੇ ਸਨ ਕਦੇ ਕਦੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਿਸਮ ਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਪੱਲੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਇਕ ਪਲ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਸੋਠਾਨੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ। ਮਾਲਕਣ ਦੇ ਲਾਡਲੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਧੰਨ ਦੋਲਤ ਨਾਲ ਮਾਲੋ-ਮਾਲ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਸਧਰਾਂ ਨੇਪਰੇ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਵਿਸ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਫੇਰ ਭੀ ਉਸਦੇ ਮਨ ਨੇ ਸਾਹਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਭਰੀ—ਇੰਜ ਸੁੰਦਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਸਮ ਵੇਚ-ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਨਾ। ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਸੰਪੰਜ ਵਿਚ ਉਲਝੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਸੁੰਦਰ ਦੀ ਰਸਮ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਅੱਖ ਦੀ ਤਕਣੀ ਉਲਝ ਗਈ ਸੀ। ਸੋਚਦਿਆਂ ਸੋਚਦਿਆਂ ਉਸਨੂੰ ਇੰਜ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲੂ ਉੱਤੇ ਓਪਰੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨੇ ਚੁੰਦੀ ਭਰ ਲਈ ਹੋਵੇ।.....ਤੇ ਫੇਰ ਉਹ ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕੰਥ ਉੱਠੀ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਜ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੇਸਵਾ ਬਣ ਗਈ ਹੋਵੇ...ਤੇ ਫੇਰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਦੁੱਧੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕੁਕੂ ਦੀਆਂ ਚੁਸਕੀਆਂ ਭੀ ਕਿਸ ਓਪਰੇ ਮਰਦ ਦੀ ਫੁਹ ਲਗ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਉਸਨੇ ਸਜੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਦੁੱਧੀ ਕੁਕੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਕਦ ਲਈ ਤੇ ਉਹ ਵਿਲਕਣ ਲਗ ਪਿਆ। ਉਸਨੇ ਕੁਕੂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲੀ ਬਗਲ ਵਲ ਬਦਲ ਦਿਤਾ ਤੇ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ

-13-

ਖੱਬੀ ਦੁੱਧੀ ਦੇ ਦਿਤੀ। ਉਹ ਫੇਰ ਡੀਕ ਲਾ ਕੇ ਚੁੰਘਣ ਲਗ ਪਿਆ। ਦੁੱਧੀਆਂ ਦੇ ਦਰਦਾਂ ਤੋਂ ਅਣ-ਜਾਣੇ ਵਿਚ.....ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਦਰਦਾਂ ਤੋਂ ਅਣ-ਭੋਲ ਹੀ। ਪ੍ਰੇਮੀ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਜਿਸਮ ਨੂੰ ਤਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਕੁਕੂ ਕਿੰਨਾ ਸਿਆਣਾ ਲਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੋਚਦੀ ਰਹੀ—ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸੁਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਤੇ ਗੁੰਗਾ ਨਾ ਰਹਿ ਜਾਵੇ—ਉਹਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕ ਜਿਸਮੀ ਜਿਹੀ ਉਡ ਪਈ.....ਹੁਣ ਇਹਨੂੰ ਬੁਲ੍ਹਾਇਆ ਕਰੂੰਗੀ, ਲੱਰੀਆਂ ਦਿਆਂ ਕਰੂੰਗੀ ਫੇਰ ਉਸਦੀਆਂ ਅਖਾਂ ਅਗੇ ਇਕ ਨਤਸ਼ਾ ਜਿਹਾ ਗੁੰਝਤਨ ਲਗ ਪਿਆ—ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰ ਉਠ ਪੈਣਾ.....ਬਰਕੀ ਦੇਣ ਲਗ ਪੈਣੀ.....ਤੇ ਫੇਰ ਚਲੇ 'ਚ ਛਿਟੀਆਂ ਡਾਹ ਦੇਣੀਆਂ.....ਰੋਟੀਆਂ ਲਾਹੁਣੀਆਂ... ..ਚਾਹ ਦੇ ਚਾਰ ਡੱਕੇ ਉਬਾਲਣੇ.....ਪੀਣੇ ਤੇ ਫੇਰ ਬਕਤੀ ਨੂੰ ਕੱਖ 'ਕੰਡਾ ਪਾਉਣਾ ਤੇ ਵਿਚਾਰੇ ਕੁਕੂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਟੱਕਰੇ ਵਿਚ ਸੁਟ ਕੇ ਮਾਲਕਣ ਦਾ ਗੱਲਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੁਰ ਪੈਣਾ.....ਸੋਚਦਿਆਂ ਸੋਚਦਿਆਂ ਉਸਦਾ ਸਾਹ ਚੜ੍ਹਨ ਲਗ ਪਿਆ—ਦਸੇ ਕਿਹੜੇ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਲਾਲ ਨੂੰ ਲੱਰੀਆਂ ਦੇਵਾਂ.....ਬੁਲਾਵਾਂ.....! ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਕੁਕੂ ਦੇ ਮਥੇ ਨੂੰ ਚੁੰਮ ਲਿਆ ਤੇ ਇਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਉਸਦੇ ਮਾਸ਼ਮ ਮੂੰਹ ਤੇ ਛਡ ਦਿਤਾ।.....

ਭੁਖਣ ਭਾਣੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਦੁੱਧ ਨਿਕਲਦਿਆਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਲੰਝਿਆਂ ਦੀ ਭੁਖ ਜਾਗ ਪਈ। ਬਾਲ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾਉਂਦਿਆਂ ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਜੀ ਵਿਚੋਂ ਉਠ ਖੜੀ ਹੋਈ ਤੇ ਆਲੇ ਵਿਚੋਂ ਰੋਟੀਆਂ ਕਢ ਲਿਆਈ। ਸਾਝਰੇ ਦੀ ਪੱਕੀ ਇਕ ਰੋਟੀ ਉਸਨੇ ਹੱਥ ਤੇ ਰਖ ਲਈ ਤੇ ਛਿਕੂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਗੰਦਾ ਭੀ ਕਢ ਲਿਆਈ। ਗੰਦਾ ਉਸਨੇ ਮੰਜੀ ਦੇ ਪਾਵੇ ਤੇ ਰਖ ਦਿਤਾ ਤੇ ਭੰਨ ਮਟਿਆ। ਦੋਵਾਂ ਹਥਾਂ ਨਾਲ ਗੰਦੇ ਨੂੰ ਨਚੋੜਿਆ ਤੇ ਮਿਧਿਆ ਗੰਦਾ ਰੋਟੀ ਤੇ ਰਖ ਲਿਆ। ਲਗਦੇ ਹਥ ਇਕ ਬਰਕੀ ਉਸਨੇ ਗੰਦੇ ਦੀ ਫਾਕ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਲਪੇਟੀ ਤੇ ਬੁਰਕੀ ਮੂੰਹ 'ਚ ਪਾ ਲਈ। ਮੂੰਹ ਅਡਾਇਆਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਮੇ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਣ ਲਗ ਪਈ। ਉਸਦੇ ਅਡੇ ਹੋਏ ਮੂੰਹ ਦੀਆਂ ਬਰਾਸ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ ਘੁਟ ਗਈਆਂ ਹੋਣ ਤੇ ਬੁਰਕੀ ਜਿਵੇਂ ਸੰਘ ਵਿਚ ਅੜ ਕੇ ਘੜ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਉਸਦੀਆਂ ਅਖਾਂ ਦੀਆਂ ਡੋਲੀਆਂ ਭੁੱਤਰ ਗਈਆਂ ਤੇ ਫੇਰ ਬੁੱਧੇ ਵਲ ਤਕਣ ਲਗ ਪਈਆਂ ਪਰ ਸ਼ਾਮਾਂ ਕਿਤੇ ਆਉ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿਸਦਾ.....

ਜੰਮੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਖਾਂ ਬੁੱਧੇ ਦੀਆਂ ਵਿਰਲਾਂ ਵਲ ਤਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ—ਕਿੱਧੇ ਸੰਘਣੀ ਸੋਚ ਵਿਚ ਨਿਘਰਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ। ਨਿਘਰਦੀ ਸੋਚ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਿਸਮ ਬੁਠਾ ਜਿਹਾ ਲਗਣ ਲਾ ਦਿਤਾ ਸੀ ਉਸਦੀ ਬੁਕਲ ਵਿਚ ਕੁਕੂ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ—ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕੁਕੂ ਨੂੰ ਚੁਕਣ ਦੀ ਭੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ..... ਤੇ ਫੇਰ ਉਸਦੀ ਪੋਣ ਲੁਟਕ ਗਈ ਤੇ ਬੁੱਧੇ ਦੀਆਂ ਵਿਰਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਰੁਕ ਗਈਆਂ ਤੇ ਫੇਰ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਟਿਕ ਗਈਆਂ...ਹਥੇਲੀ, ਜਿਥੇ ਸਾਝਰੇ ਦੀ ਪੱਕੀ ਹੋਈ ਰੋਟੀ ਪਈ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮਿਧਿਆ ਹੋਇਆ ਗੰਦਾ ਪਿਆ ਸੀ.....। ਫੇਰ ਉਸਨੂੰ ਇੰਜ

MOVIES

FOREIGN EXCHANGE

CONCERT

SINOTA

DISTRIBUTORS

MANAGER KARTAR SINGH AHLUWALIA

3483 KINGSWAY, PHONE:
VANCOUVER, B.C., 438-1304
CANADA. V5R 5L5- 324-2557

ਲਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰਾ ਦੋਸ਼ ਇਸ ਰੋਟੀ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੀਵੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਪਈਆਂ ਸਨ ਸਾਇਦ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਮੇ ਦੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਤਕਣਾ ਭੀ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਮਝ ਰਹੀ.....

ਕਿਸੇ ਭਾਰੀ ਲੜਕੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸੋਚਾਂ ਦੀ ਤਹਿ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤੌਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਫੇਰ ਉਸਦੀ ਹਾਲਤ ਇੰਜ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਤੌਰ ਰਹੀ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅੜਿਕਾ ਪੈ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤੇ ਉਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹੋਰ ਤੌਰ ਰਹੇ ਨਿਕੇ ਨਿਕੇ ਤਿਣਕੇ ਅਟਕ ਕੇ ਖੜੇ ਗਏ ਹੋਣ ਮੱਕੜੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੱਸ ਇੰਜ ਆਪਣੇ ਦੁਆਲੇ ਜਾਲੇ ਤਣ ਰਹੀ ਸੀ— ਸਾਮੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਅੱਜ ਕਿਵੇਂ ਲਗਾਗੀ ਤੇ ਉਹਨੂੰ ਆਪੋ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਬੱਜਰੀ ਆਉਣ ਲਗ ਪਈ ਸੀ ਜਿਸ ਬੇ ਦੁ ਮੁਸਕ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਮੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਪਈ ਰੋਟੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁਠੀ ਸਮਝ ਰਹੀ ਸੀ ਤੇ ਗੱਲੋਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਧੀ ਹੋਈ ਤੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਪਈ ਬੁਰਕੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਬੀ ਹੋਈ। ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਚਿੱਥੀ ਹੋਈ ਬੁਰਕੀ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੰਘਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਥੁੱਕ ਦਿਤਾ। ਪਰ ਥੁੱਕੀ ਹੋਈ ਬੁਰਕੀ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਆਪਣਾ ਹੀ ਜਿਸਮ ਲਗ ਰਿਹਾ ਸੀ... ..

‘ਆਗਿਆ ਦੇਂ ਕੁਝ ਦੇ ਬਾਪੂ !’ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚੁਪ ਕੀਤੇ ਹੋਠਾਂ ਨੂੰ ਟੁਕਕੇ ਕਿਹਾ। ਤੇ ਫੇਰ ਇਕ ਦਮ ਮੰਜੀ ਤੋਂ ਉਠ ਖੜੀ ਹੋਈ ਜਿਵੇਂ ਹੁਣੇ ਉਸਨੇ ਸੋਚਾ ਦਾ ਬੁਰਕਾ ਉਤਾਰ ਕੇ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਰੋਟੀ ਉਸਨੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹੜੇ ਵੇਲੇ ਫੇਰ ਮੰਜੀ ਦੇ ਪਾਵੇ ਤੇ ਰੱਖ ਦਿਤੀ ਤੇ ਆਪ ਬੂਹੇ ਵਲ ਤੁਰ ਪਈ। ਉਹ ਜਾਤੀ ਦੀ ਸਾਤੀ ਸਾਮੇ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਲਿਪਟ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਓਦਰਿਆ ਬਾਲ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਬੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਮੇ ਦੀਆਂ ਨੱਗੀਆਂ ਲਿਬੜੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨੂੰ ਤੱਕ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤੇ ਗਾਰੇ ਦੇ ਛਿਟੇ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਕੁਝ ਬਰਕੀ ਦਾੜੀ ਵਿਚ ਇੰਟਾਂ ਦਾ ਗੋਰੂਆਂ ਹੰਗ ਸੀ ਤੇ ਉਸਦੇ ਘਸੇ ਹੋਏ ਕੁਝਤੇ ਦੇ ਉਤੇ ਮੁੜਕੇ ਦੇ ਡੱਬ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਜੁਤੀ ਅਡੀਆਂ ਕੱਲਾਂ ਚਿੱਥੀ ਹੋਈ ਪਈ ਸੀ। ਪੰਜੇ ਵਿਚ ਗਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਪਈਆਂ ਸਨ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਉਂਗਲਾਂ ਤੇ ਪਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਭੋਰੀਆਂ ਦਿਸ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਸਾਮਾਂ ਇੰਜ ਲਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕੋਈ ਵੇਸਵਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਉਸ ਵੇਸਵਾ ਨੂੰ ਜਿਸਮ ਦਾ ਮੁੱਲ ਵੇਸਵਾ ਜਿੰਨਾ ਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ.....ਇਹ ਸੋਚਦਿਆਂ ਉਸਦੇ ਚੇਹਰੇ ਨੂੰ ਤਰੇਲੀ ਆ ਗਈ ਤੇ ਇਕ ਗਈ ਤੇ ਇਕ ਆਹ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚੋਂ ਉਠ ਪਈ। ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਆਹ ਨੂੰ ਇਕੋ ਡੀੜੇ ਪੀ ਲਿਆ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੀ।

‘.....ਹੂੰ ਮੂੰਡੇ ਦਾ ਛਣਕਣਾ ਨੀ ਲਿਆਇਆ?’ ਉਸਦੇ ਲਿਬੜੇ ਸਖਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਤਕਦਿਆਂ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ।

‘ਅਜ ਦਿਹਾੜੀ ਨੀ ਮਿਲੀ’ ਕਹਿੰਦਾ ਕਹਿੰਦਾ ਉਹ ਅਗੇ ਤਰ ਪਿਆ ਤੇ ਨਾਲੇ ਮੁੜਕੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕੁਝਤੇ ਨੂੰ ਲਾਹੁਣ ਲਗ ਪਿਆ ਤੇ ਨਾਲੇ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ‘ਪੇਸ਼ੇ ਪਰਸ਼ੇ’

ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲਣਗੇ’ ਪਰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਉਸਦੇ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਗੜਤ ਕੁਝਤੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਤੇ ਸਹਿਮ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕੁਝਤਾ ਮੁੜਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਲਹੂ ਨਾਲ ਭਿਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ.....

‘ਨਾਲੇ ਤੈਨੂੰ ਆਟੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ !’ ਪ੍ਰੇਮੀ ਟੁਟੇ ਸਬਰ ਨਾਲ ਬੋਲ ਉਠੀ। ਸਾਮੇ ਨੇ ਕੁਝਤਾ ਲਾਹ ਕੇ ਲਾਲਟਣ ਵਾਲੇ ਕਿਲੇ ਉਤੇ ਟੰਗ ਦਿਤਾ। ਪਰ ਉਸਦਾ ਦਿਮਾਗ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦਿਨ ਭਰ ਦੀ ਦਿਹਾੜੀ ਦੇ ਥਕੇਵੇਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਕ ਹੋਰ ਨਵਾਂ ਥਕੇਵਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜੜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ‘ਪਟ ਤੇ ਸੋਹਰੀ ਕਵੀਲਦਾਰੀ ਨੇ !’ ਉਹ ਮੂੰਹ ‘ਜ ਬੁਝਬੁਝਾਇਆ ਤੇ ਪਿੱਤ ਦੇ ਭਰੇ ਪਿੰਡੇ ਨੂੰ ਖੁਰਕਦਾ ਕਹਿਣ ਲਗਾ— ‘ਕਿਉਂ ਕੱਲ ਜੋਗਾ ਭੀ ਹੀ ਨੀ?’ ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰੇਮੀ ‘ਤੇ ਸੁਟ ਕੇ ਉਹ ਘੁਰਨਾ ਜਿਹੀ ਮੰਜੀ ਦੇ ਸੇਰਵੇ ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਪ੍ਰੇਮੀ ਚੁਪ ਰਹੀ ਸੀ। ਆਵਾਜ਼ ਉਸਦੇ ਸੰਘ ਵਿਚ ਭੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਹੀ ਕੁਝ ਚਿਰ ਦੇਵੇ ਚੁਪ ਬੈਠੇ ਰਹੇ। ਸਾਮੇ ਨੇ ਇਕ ਲੰਮੀ ਉਥਾਸੀ ਲਈ ਤੇ ਫੇਰ ਆਪ ਮੁਹਾਰੇ ਬੋਲਿਆ—‘ਫੇਰ ਤਤਕੇ ਕੀ ਪਕਾਏਂਗੀ?’ ਇਹ ਸੁਣਦਿਆਂ ਉਸਦੀ ਸੋਚ-ਹੋਰ ਗਹਿਰੀ ਹੋ ਗਈ। ਆਖਰ ਸੋਚਾਂ ਦੀ ਚਦਰ ਨੂੰ ਪਰੇ ਕਰਦਿਆਂ ਪ੍ਰੇਮੀ ਬੋਲੀ :

‘ਆਹ ਗੁਆਂਢਣ ਨਿੱਕੀ ਤੋਂ ਪੁਛ ਲੂੰ !’

‘.....ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੋੜਤਾ ਸੀ?’ ਸਾਮਾਂ ਉਭਤ ਵਾਹਿਆ ਵਾਂਗ ਬੋਲ ਉਠਿਆ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇ ਇਸ ਜੁਆਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿਚ ਇਹ ਲਫਜ਼ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਘੜੀ ਬੈਠਾ ਹੋਵੇ।

‘ਨਹੀਂ !’ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਉਡੀਕੇ ਕਹਿ ਦਿਤਾ ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੋਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਤਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਉਸਨੇ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਭਰੋਟਿਆਂ ਨੂੰ ਭੀ ਉਪਰ ਚੁਕ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਲਿਜੜਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਾਮੇ ਵਲ ਤਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਖਾਮੋਸ਼ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਗੁਨਾਹਗਾਰਾਂ ਵਰਗੀ ਤਕਣੀ ਸੀ।

ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਬਿਛਕਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਕਿਹਾ—‘ਦੋਹਾਂ ਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਕੱਠਾ ਦੇਵੁੰਗੀ !’ ਇਹ ਜਵਾਬ ਉਸ ਖੁਦ ਨੂੰ ਭੀ ਕਿੰਨਾ ਹਾਸ-ਹੀਣਾ ਲਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਜ ਲਗਦਾ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਰਹੀ।

‘ਆਹ ਰੋਟੀ ਪਾਵੇ ਤੇ ਰਖੀ ਐ?’ ਸਾਮੇ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਾਂ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜਕੇ ਉਸਦੀ ਇਸ ਭੋੜੀ ਗਲ ਨੂੰ ਟੋੜਿਆ।

‘ਬਸ ਖਾਣ ਲਗੀ ਸੀ !’

‘ਫੇਰ ਰਖ ਕਿਉਂ ਦਿਤੀ !’

ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਉਹ ਛੱਪਰ ਗਈ ਤੇ ਫੇਰ ਅੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਭਿਫਣਾਂ ਨੂੰ ਟਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿਣ ਲਗੀ—‘ਤੇਰੇ ਆਏ ਬਿਨਾਂ ਸੁਆਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਗਦੀ !’ ਇਹ ਲਫਜ਼ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੋਠਾਂ ਤੋਂ ਫਿਸਲਾ ਦਿਤੇ ਸਨ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਲਗ ਇੰਜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ

IMPORTERS EXPORTERS WHOLESALERS RETAILERS

ROKKO SAREES & FABRICS

OWNED AND OPERATED BY B. S. KHURANA AND SONS AND GRANDSONS

6201 FRASER ST., (At 46th Ave.) PHONE: 327-3033
VANCOUVER-15, B.C., CANADA.

ਕੋਈ ਇਹਨਾਂ ਲਫਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚੇ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ 'ਚ ਤੁੰਨ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਫੇਰ ਉਹ ਕੁਝ ਦੇ ਭੋਲੇ ਚੋਹਰੇ ਵਲ ਤੜਫ ਲਗ ਪਈ ਤੇ ਤੜਫੇ ਤੜਫੇ ਉਸਦੇ ਨੈਣਾਂ 'ਚ ਅਥਰੂ ਟਪਕ ਪਏ.....

“ਪ੍ਰੇਮੀ ਤੂੰ ਬੋਲੀ ਕਿਉਂ ਹੋ ਗਈ?” ਸ਼ਾਮਾ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲਗ ਪਿਆ। “ਤੂੰ ਤੇ ਨਾ ਪ੍ਰੇਮੀ, ਰੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਹੜੀ ਗਲ ਸੀ.....ਕਮਲੀ ਨਾ ਹੋਵੇ.....।”

“ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਰੋਨੀ ਕਾਹਨੂੰਆ।” ਤੇ ਉਹ ਝਗੇ ਦੀ ਕੰਨੀ ਨਾਲ ਹੱਥ ਪ੍ਰਭਣ ਲਗ ਪਈ। ਪਰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਬਾਨ ਤੇ ਮੁੜ ਮੁੜ ਕੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਇਹ ਤਾਂ ਮਜ਼ਬੂਰਨ ਬੇ-ਵਫਾਈ ਦੇ ਆਸੂ ਨੇ, ਭੁੱਖ ਦੇ ਆਸੂ.....ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਆਸੂ.....। ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਲਫਜ਼ ਅੰਦਰ ਹੀ ਲੰਘਾ ਲੈਂਦੀ। ਪਰ ਫੇਰ ਉਹ ਮੰਜੀ ਤੋਂ ਉਠ ਖੜੀ ਹੋਈ ਤੇ ਆਲੇ ਵਲ ਤੁਰ ਪਈ। ਆਲੇ ਵਿਚੋਂ ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਰੋਟੀਆਂ ਕੱਢ ਲਿਆਈਆਂ। ਛਿੱਕੂ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਗੰਢੇ ਚੁੱਕ ਲਏ ਤੇ ਵਾਪਸ ਮੁੜ ਆਈ। ਮੰਜੀ ਦੇ ਪਾਵੇ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਇਕ ਗੰਢਾ ਭੰਨ ਲਿਆ ਤੇ ਫੇਰ ਦੂਸਰਾ ਭੀ ਭੰਨ ਦਿਤਾ। ਗੰਢਾ ਭੰਨਦਿਆਂ ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਸੋਚ ਨੇ ਝੰਝੜ ਸੁੱਟਿਆ—ਗਰੀਬ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭੀ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਪਾਵੇ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਹੈ।.....ਬਿਲਕੁਲ ਗੰਢੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇ ਗੰਢੇ ਦਾ ਹਸਰ ਨਿੱਤ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ...। ਫੇਰ ਉਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਸੁੱਕੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਨਿਗਲ ਲਈਆਂ ਸਨ ਤੇ ਤ੍ਰਕਾਲਾਂ ਦਿਨ ਭਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਚਾਨਣੀ ਨੂੰ ਭੀ ਨਿਗਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ.....

ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਪਲਟ ਰਹੀਆਂ ਤ੍ਰਕਾਲਾ ਪਲ ਪਲ ਤੇ ਸੰਘਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਦਿਨ ਭਰ ਦੀ ਕੌੜੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਹੀ ਸਿੱਧੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਹਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੇ ਮੰਜੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਮੰਜੀ ਤੇ ਦੂਹੀ ਲਾਉਣ ਸਾਰ ਸ਼ਾਮੇ ਦੀ ਅੱਖ ਲਗ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰੇਮੀ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮੰਜੀ ਤੇ ਲਿਟੀ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ ਉਸਦੀ ਦੂਹੀ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਦਾ ਸੁਖ ਪੋਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਿਹਾ। ਚੋਹੀਂ ਪਾਸੀਂ ਹਨੇਰਾ ਪਸਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੇਮੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੀ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਗਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਉਹ ਗੁਆਚ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਅਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਤਾਰੇ ਟਿਸਟਿਸਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇ ਨੈਣ ਨੀਂਦ ਦੇ ਸਖਣੇ ਸਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਟੇਢੀ ਧੋਣ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮੇ ਨੂੰ ਤਕਿਆ—ਉਹ ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦਰ ਸੁਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਫੇਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੰਜੀ ਤੇ ਨਿਚੱਲੀ ਹੋ ਕੇ ਪੈ ਗਈ। ਉਹ ਆਸਤੇ ਆਸਤੇ ਕੁਝ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੇ ਹੱਥ ਫੇਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਖਿਆਲ ਖਿੱਦੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਗੇ ਅਗੇ ਰਿੜ ਰਹੇ ਸਨ।

“.....ਚੋਗਾ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਆਵੀਂ” ਸੁੰਦਰ ਦੇ ਕਹੇ ਹੋਏ ਲਫਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮਿਠੀ ਮਿਠੀ ਯਾਦ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਟੁੱਥ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਡਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਲੱਭ ਪਵੇਗਾ...”ਉਸਦਾ ਮਨ ਆਪ ਮੁਹਾਰਾ ਹੱਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਫੇਰ ਤ੍ਰਿਪ ਤ੍ਰਿਪ ਆਂਸੂ ਭੀ ਵਹਿ

-45-

ਤੁਰਦੇ ਨੇ.....

ਉਹ ਮੰਜੀ 'ਚੋਂ ਉਠ ਖੜੀ ਹੋਈ, ਪਰ ਮੰਜੀ ਉਸਦਾ ਜਿਸਮ ਛੁਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਰਕਣ ਲਗ ਪਈ। ਇੰਜ ਲਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਅਵਾਜ਼ ਨੇ ਚੁਪ ਵਟੀ ਰਾਤ ਦੀ ਵਖੀ 'ਚ ਚੁੰਝੀ ਭਰ ਲਈ ਹੋਵੇ ਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕੰਢ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰੇਮੀ ਮੰਜੀ 'ਚੋਂ ਇੰਜ ਉਠੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੇਟੇ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਚੋਰੀ ਉਠਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਖਿਆਲ ਨਾਲ—ਕਿਤੇ ਨਿਆਣਾ ਵੇਅਰ ਨਾ ਜਾਵੇ.....ਵਿਲਕ ਨਾ ਪਵੇ.....। ਉਸਦਾ ਕੁਝ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇ-ਖਬਰ ਸੁਤਾ ਰਿਹਾ ਪਰ ਮੰਜੀ ਵਿਲਕ ਪਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੇ ਖਿਆਲਾਂ ਤੋਂ ਚੇਤਨ ਹੋਵੇ। ਉਠਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਦੀ ਛੋਹ ਨਾਲ ਹੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਮਾਲੋਂ ਮਾਲ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ..... ਆਪਣੀ ਹੱਕ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨਾਲ ਜਿਸਮ ਦੇ ਮੁਲ ਨਾਲ.....ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਖਿਆਲਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿਚ ਉਹ ਮਣਕੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਤੇ ਇੰਜ ਕੁਝ ਨੂੰ ਇਕੱਲਿਆਂ ਛੱਡ ਕੇ ਉਹ ਬੂਹੇ ਵਲ ਤੁਰ ਪਈ।

ਰਾਤ ਚੁਪ ਸੀ ਪਰ ਰਾਤ ਦੀ ਸਿਆਹੀ ਜਾਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਕੁੰਡਾ ਖੁਲਣ ਦੇ ਖੜਾਕ ਨਾਲ ਰਾਤ ਦੇ ਸਕੂਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪਥਰ ਆਣ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਹੌਲੀ ਜਿਹੇ ਭਿੜਦੇ ਤਖਤੋਂ ਬੋਲ ਪਏ ਸਨ। ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇ ਪੈਰ ਛੋਪਲੇ ਸਨ ਪਰ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਕੰਬਣੀ ਸੀ ਤੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਚੁਕੀ ਹੋਈ ਅੱਧ ਮੋਈ ਲਾਸ਼ ਡੂੰਘੇ ਸਾਹ ਭਰ ਰਹੀ ਸੀ.....

ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਦੀਆਂ ਤੈਹਾਂ ਵਿਚ ਨਿਘਰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪੱਥ ਧਰਤੀ ਦੀ ਹਿੱਤ ਵਿਚ ਖੁਭ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਰਸਤਾ ਭੀੜੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਗੁਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫੇਰ ਉਸਨੂੰ ਪਿਛੇ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਬਿੜਕ ਪਈ—“ਪ੍ਰੇਮੀ—ਕਿੱਧਰ ਨੂੰ ਚਲੀਐਂ?” ਤੇ ਸ਼ਾਮੇ ਦੇ ਬੋਲ ਵਿਚ ਗੁਸਾ ਸੀ ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਸੀ ਘਬਰਾਹਟ ਸੀ। ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ ਉਹ ਤ੍ਰਿਬਕ ਗਈ ਉਸਦੇ ਜਿਸਮ ਦਾ ਸਾਡਾ ਖੂਨ ਠੰਢਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਪੈਰ ਉਸੇ ਥਾਂ ਤੇ ਰੁਕ ਗਏ। ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਝੰਝੜਿਆ—“ਕੀ ਲੈਣ ਜਾਨੀ ਐਂ ਏਧਰ?”

“ਸੁੰਦਰ ਦੇ ਘਰੇ ਜਾਨੀ ਆਂ।” ਉਸਨੇ ਬੇ-ਧੜਕ ਹੋ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ।

“ਏਸ ਵੇਲੇ ਕੀ-ਕੌਮ ਦੇ ਤੇਨੂੰ?” ਉਸਦੀ ਜ਼ਬਾਨ ਵਿਚ ਜਾਨਣ ਦੀ ਕਾਹਲ ਸੀ।

“ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰਨ।” ਉਸਦੇ ਹੋਠਾਂ 'ਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਸੀ।

“ਏਸ ਵੇਲੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰਨ?” ਸ਼ਾਮੇ ਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਪਲ ਪਲ ਵਧ ਰਹੀ ਸੀ।

“ਹਾਂ.....ਏਸ ਵੇਲੇ.....ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਿਲਦੀ ਐ.....ਰਾਤਾਂ ਨੂੰ

ਜਿਸਮ ਦਾ ਮੁਲ ਮਹਿੰਗਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।” ਸ਼ਾਮਾ ਉਸਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਨਾਲ ਭੁੱਖਤਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨ ਸੁੱਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਅਖਾਂ ਵਿਚ ਅੱਥਰੂ ਰਿੜ ਰਹੇ ਸਨ ਤੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਅੱਧ-ਮੋਈ ਲਾਸ਼ ਕੰਧ ਰਹੀ ਸੀ.....

MOVIES

FOREIGN EXCHANGE

CONCERT

3483 KINGSWAY,

PHONE:

VANCOUVER, B.C.,

438-1304

CANADA. V5R 5L5-

324-2557

SINOTA

DISTRIBUTORS

MANAGER KARTAR SINGH AHLUWALIA

MR NARAYAN PRASAD

ANNOUNCES
THE OPENING
OF

Noda

Fish Market

4583 KINGSWAY TEL: 434-2141
BURNABY 1, B.C.

WHERE YOU CAN GET

FRESH, FROZEN, SMOKED, & SHELL FISH
GROCERIES & MEATS

ਇਥੇ ਖ਼ੁਬਰੇ ਦਾ ਤੇ ਹੋਰ ਮੀਟ, ਗਰੇਸਰੀ ਤੇ ਹਰ ਵਿਸ਼ਮ ਦੀ ਮੁੱਢੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਬੰਬੇ
ਕੁਰੀ
ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ

3934 ਮੇਨ ਸਟਰੀਟ (23 ਥਾਵਿਨੀਊ)
ਵੈਨਕੂਵਰ (ਬੀ. ਸੀ.)

ਫੋਨ: -874-5722

ਜਿਥੇ ਤੁਸੀਂ ਚਿਕਨ ਕਰੀ, ਲੈਬ ਕਰੀ, ਬੀਫ ਕਰ
ਬਰਫੇ ਦਾ ਸਪੇਸ਼ਲ ਮੀਟ, ਤੇ ਹੋਰ ਭਾਰਤੀ
ਮਠਿਆਈ, ਜਲੇਬੀਆ, ਕੋਲਕਾਏ ਤੇ
ਬਰਫੀ ਦਾ ਸ਼ਾਦ ਮਾਣ
ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਅਸੀਂ ਵਿਆਹ ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਸਮੇਂ ਪਾਕਟੀਆਂ
ਦਾ ਪਰਬੰਧ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਕੋਵਲਸਿੰਘ ਯਾਬਲਾ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਵਿਕ ਦਾ
20 ਸਾਲ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਹੈ।

S. SURJAN SINGH GILL

OFFERS TWO TYPES OF SERVICES

International Travel Service

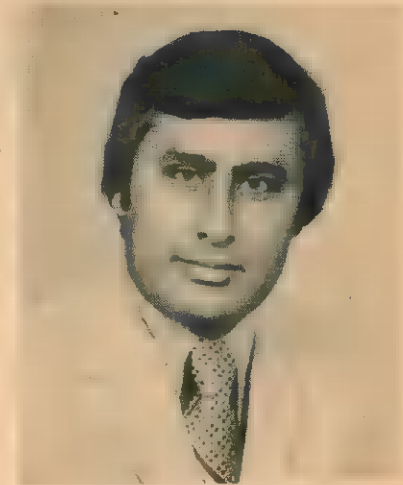
1113-6th Ave., New Westminster, B.C., Canada. Tel: 879-9603 or 879-9040
Mailing Address: Box# 77057, Station S., Vancouver 16, B. C., Canada.

ENGLAND? FRANCE? HOLLAND? SINGAPORE? MALAYA?
JAPAN? AUSTRALIA? MOSCOW? CHINA? NEW ZEALAND?
FIJI?

IN FACT ANYWHERE IN THE WORLD

COME

AND MAKE USE OF OUR SERVICES

ਸੁਰਜਨਸਿੰਘ ਗਿੱਲ

ਫੋਨ: 879-9040, 879-9603

ਭਾਵੇਂ ਸਾਰੇ ਹੋਟਲ ਤੇ ਕਰਾਏ ਚੜ੍ਹਦੇ ਮਕਾਨ ਟਿੱਡ ਵਾਂਗ ਡਿੱਗੇ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਨਾਲ ਨੱਕੋ ਨੱਕ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ ਤੇ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਸੈਰਗਾਹਾਂ ਵਿਚ ਮੋਢੇ ਛੇਡਣ ਜੋਗੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਮਸੂਰੀ ਦੀਆਂ ਸੁੱਬਾਂ ਵੱਢ ਵੱਢ ਖਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਜੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਵੰਡਣੇ ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਦੇ ਰਸਮੀ ਬੋਲ ਵੀ ਸਾਂਝੇ ਨਾ ਕਰ ਸਕੋ ਤਾਂ ਬੇਤੁਕੀ ਹਰਲ ਹਰਲ ਕਰਦੀ ਖਲਕਤ ਹੋਈ ਨਾ ਹੋਈ ਇਕ ਬਰਾਬਰ, ਮਨ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕਰੋ ਵਹੁਟੀ ਨੂੰ ਤਾਰ ਦੇ ਕੇ ਸੱਦ ਲੈ ਪਰ ਬੱਚੇ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਸਿਰ ਤੇ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਉਹਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਛੱਡ ਸਕਦੀ। ਕੁਲਤਾਰ ਮੇਰਾ ਜਿਗਰੀ ਮਿੱਤਰ, ਜੇ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦ ਕਰਦਾ ਜ਼ਰੂਰ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਪਰ ਉਹਨੇ ਆ ਕੇ ਵੀ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਛੱਡੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਰੋਣਾ ਹੀ ਰੋਈ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਗੈਸਟਾਂ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਫੋਲਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਨਾਂ ਮੇਰੇ ਮਤਲਬ ਦਾ ਨਿਕਲ ਗਿਆ — ਦੇਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਿਸਟਰਿਕਟ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਚਲੋ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਚਹਿਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਕਰ ਹੀ ਲਿਆ ਕਰਾਂਗੇ।

ਮੇਰਾ ਅਨੁਮਾਨ ਸੀ ਉਹ ਸੂਟ-ਬੂਟ ਧਾਰੀ, ਕਲੀਵਨ-ਸ਼ੇਵਨ ਨਵੇਂ ਜੁੱਗ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਇਹਦੇ ਉਲਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਚੌੜਾ ਸਪਾਟ ਗੰਜ ਸੀ, ਬੁੱਲਾਂ ਤੇ ਭਾਰੀ ਮਰੋੜੀ-ਦਾਰ ਸਫੈਦ ਮੁੱਛਾਂ, ਤਨ ਉਪਰ ਢਿਲਕੂ ਢਿਲਕੂ ਕਾਟਸਵੂਲ ਦਾ ਕੁੜਤਾ ਪੰਜਾਮਾ ਤੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਪੰਚਵਾਨ ਹੁੱਕੇ ਦੀ ਲੰਮੀ ਨੜੀ। ਉਹ ਪੰਜ ਕੁ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਗੀਟਾਇਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਤੇ ਹੁਣ ਪੰਨਸਨ ਸਾਦਗੀ ਤੇ ਸੰਤੋਖ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਅਰਾਮ ਦੇ ਦਿਨ ਗੁਜ਼ਾਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਜਦ ਮੈਂ ਦਸਿਆ ਮੇਰਾ ਵੀ ਕਨੂੰਨ ਇਨਸਾਫ਼ ਨਾਲ ਨੇੜੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਜਾਈ ਚੋਂ ਉਠ ਕੇ ਗੱਲਵਕੜੀ ਪਾ ਲਈ। ਉਹ ਆਪ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਇਕੱਲੇ ਤੇ ਉਦਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਸਤਾਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਝਟ ਹੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਖੁਲ੍ਹ ਗਏ।

ਮੌਸਮ, ਨਿੱਤ ਵੱਧਦੀ ਆਬਾਦੀ, ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ, ਆਚਰਣ ਦਾ ਆਭਾਵ, ਫੇਰਸਾਡੇ ਹੱਥੋਂ ਨਿਕਲੇ ਅਜੀਬ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਹੋਰ...। ਅਜੇਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਹੋਰ...। ਕਿੰਨਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੀ ਜੈਨ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਅਨੁਭਵ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਮਰ ਭਰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣ ਲੱਗੀ।

ਉਹ ਚੋਰੀ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਤੇ ਸਾਰੇ ਸੱਤ ਗਵਾਹ ਸਨ। ਕੋਈ ਵਕੀਲ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਜਿਹਾਦ ਕਰਦਾ ਮਿੱਟਾਂ ਵਿਚ ਸਹਾਦਤ ਮੁਕਾ ਕੇ

ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸਾਹਿਬ ਮੁਜ਼ਲਮ ਦਾ ਬਿਆਨ ਲਿਖਣ ਲਗੇ।

“ਕੀ ਨਾਂ ਹੈ ਤੇਰਾ?” ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਛਿਆ।

“ਵਿਜੈਪਾਲ” ਉਹਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ।

ਉਹਦਾ ਮੂੰਹ ਰੰਗ ਵਲੋਂ ਬਾਸੀ ਕੱਢੂ ਜਿਹਾ ਸੀ। ਅੱਖਾਂ ਗਿਡ ਦੀਆਂ ਦਲਦਲਾਂ। ਸਿਰ ਦੀਆਂ ਜੁੰਡੀਆਂ ਤੇ ਦਾਹੜੀ ਦੀਆਂ ਲਿਟਾਂ ਵਿਚ ਚਿਰਾਂ ਦੀ ਪੈਰ ਜਮਾਂ ਕੇ ਬੈਠੀ ਖਲ ਜਹੀ ਪੀਡੀ ਚੀਕਣੀ ਮਿੱਟੀ। ਉਹਦੀ ਪੁਕਾਸ-ਬੋਰਾ ਸਬੂਤਾ ਲੀਰਾਂ ਦਾ। ਏਨੀ ਕਰੜੀ ਠੰਢ ਵਿਚ ਹਵਾ ਦਾ ਰਾਹ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੋਇਆ।

ਜੈਨ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਮੂਰਤ ਦਾ ਉਹਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਉੱਕਾ ਜੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਿਲਾਂ ਤੇ ਜਗੀਰਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦੇ, ਵਧੀਆ ਨਾਂ ਦੇਣ ਵਿਚ ਕੀ ਰੋਕ ਹੈ।” ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਿਆ ਤੇ ਬੇਵੱਸ ਮੁਸਕਰਾ ਪਏ।

“ਤੇਰੇ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਉਂ?”

“ਸ੍ਰੀ ਚੰਦਰ”

“ਚੰਦਰ ਮੋਹਨ”

ਦੋਸ਼ੀ ਤੇ ਕੋਰਟ ਇੰਨਸਪੈਕਟਰ ਇਕੋ ਵੇਲੇ ਬੋਲ ਪਏ। ਜੈਨ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕਲਮ ਰੁਕ ਗਈ। “ਇਕ ਗੱਲ ਕਰੋ ਬਈ”, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਤਾ ਖਿਝ ਕੇ ਕਿਹਾ।

“ਆਈ ਐਮ ਸੌਰੀ ਸਰ। ਦੀ ਨੇਮ ਐਫ਼ ਦੀ ਫ਼ਾਦਰ ਇਜ਼ ਚੰਦਰ ਮੋਹਨ। ਆਈ ਐਡਿਡ ਸ੍ਰੀ ਆਰਟਿਓ ਐਫ਼ ਰੈਸਪੈਕਟ।”

ਕੋਰਟ ਇੰਨਸਪੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸਤੇ ਸੁੱਧਾਂ ਵਿਸਰ ਗਈਆਂ। ਜੈਨ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਇਕ ਸਵਾਲ ਹੋਰ ਕੀਤਾ, “ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਿਥੋਂ ਤਕ ਹੈ?” ਮੈਟਰਿਕ ਮੁਕਾ ਲਿਆ ਸੀ?”

“ਮੈਂ ਪਟਿਆਲੇ ਤੋਂ ਬੀ. ਐਸ. ਸੀ. ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਨਾਬ।”

ਜੈਨ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਠਰੁਮੇ ਦੀ ਆਖਰੀ ਧਿਰ ਟੁੱਟ ਗਈ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਗੇ ਭੰਬਰ ਤਾਰੇ ਨੱਚ ਰਹੇ ਸਨ ਤੇ ਲੱਤਾਂ ਬਾਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਬਣੀ ਛੁੱਟੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਫ਼ਾਈਲ ਇਕ ਪਾਸੇ ਧੱਕ ਕੇ ਜੰਗਲੇ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਉਹ ਗੀਟਾਇਰਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿਚ ਜਾ ਲੁਕੇ।

ਜਿਸ ਸਾਲ ਉਹ ਮਹਿੰਦਰਾ ਕਾਲਜ ਦੀ ਗਿਆਰਵੀਂ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਵਿਜੈਪਾਲ ਫ਼ੋਰਬ ਈਅਰ ਵਿਚ ਸੀ। ਬੜਾ ਹੀ ਸੰਜੀਦਾ ਸਿਆਣਾ, ਸਾਉ। ਪੜ੍ਹਨ ਵਿਚ ਏਨਾ ਲਾਇਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਫਿਜ਼ਿਕਸ

IMPORTERS EXPORTERS WHOLESALERS RETAILERS
ROKKO SAREES & FABRICS

OWNED AND OPERATED BY B.S. KHURANA AND SONS AND GRANDSONS

S-39, GREEN PARK, PHONE:
NEW DELHI-16, INDIA. 77790

ਦੀ ਕੋਈ ਪਰੋਬਲਮ ਪਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਕਾਬੂ ਨਾ ਆਉਂਦੀ ਉਹਨੂੰ ਬਲੈਕ ਬੋਰਡ ਤੇ ਬੁਲਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਮੁਹਾਵਰੇ ਬਾਰੇ ਸ਼ੰਕਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹਦੀ ਰਾਇ ਆਖਰੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ। ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਤੋਂ ਫਸਟ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਵਜ਼ੀਫ਼ਾ ਜਿਤਦਾ ਸੀ। ਫੇਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਿਰਾ ਕਿਤਾਬਾਂ ਗੋਚਰਾ ਹੋਵੇ, ਫੁਟਬਾਲ ਦੀ ਟੀਮ ਦਾ ਸੈਂਟਰ ਫਾਵਰਡ ਸੀ, ਤੇ ਉਹਦੇ ਦਮ ਨਾਲ ਹੀ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਸੀਲਡਾਂ ਤੇ ਟਰੋਫ਼ੀਆਂ ਮਿਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਜੈਨ ਹੁਣੀਂ ਵੀ ਉਹਨੂੰ ਜ਼ਿਊਲੀਅਸ ਸੀਜ਼ਰ, ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਬੋਨਾਪਾਰਟ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਸਮਝਦੇ, ਤੇ ਅੱਜ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਿਆ ਖੜਾ ਸੀ ਸੇਵਾ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਬੈਂਚ ਚੁੜਾ ਕੇ ਅੱਠ ਆਨੇ ਵਿਚ ਵੇਚਣ ਲਈ।

ਜੈਨ ਸਾਹਬ ਦਾ ਆਕੀ ਮਨ ਦੁਹਾਈਆਂ ਦੇਣੇ ਨਾ ਹਟੇ 'ਪੁਲੀਸ ਵਾਲਿਆ ਨੂੰ ਟਪਲਾ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਵਿਜੈਪਾਲ ਗ਼ਰੀਬੀ ਨੇ ਘੋਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਚੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।' ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚਲਾਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਣੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਦਿਆ ਤੇ ਕੱਚੀਆਂ ਪਿੱਲੀਆਂ ਤਰਤੀਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਹੁ ਪਏ। ਉਹ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਇਕ ਵਾਰ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਤਾਂ ਸੁਣ ਲਓ, ਫੇਰ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰਨਾ।

ਵਜ਼ੀਫ਼ਾ ਉਹਨੂੰ ਐਮ. ਐਸ. ਸੀ. ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਵੀ ਮਿਲਣਾ ਸੀ ਪਰ ਅਚਾਨਕ ਬਾਪ ਮਰਨ ਨਾਲ ਵਿਧਵਾ ਮਾਂ ਤੇ ਅਣਵਿਆਹੀ ਭੈਣ ਦਾ ਬੋਝ ਉਹਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਆ ਡਿੱਗਾ ਤੇ ਉਹਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੱਡ ਕੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਤ ਭਾਲਣੀ ਪੈ ਗਈ।

ਉਹਨੀਂ ਵਿਨੀਂ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਦੂਡਾਉ ਲਈ ਕਿਸੇ ਉੱਚੇ ਘਰਾਣੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਜੋੜਨਾ ਨਿਰੈਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਕੋਈ ਲਿਖਦਾ ਮੈਂ ਦੀਵਾਨ ਟਿੱਡਾ ਮਲ ਮਾਲ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਬੰਸ ਵਿਚੋਂ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਇੱਕੋਏ ਦੇ ਵੀਹ ਤੇ ਇਕ ਪਿੰਡ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਾਡੇ ਪਰਵਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹਨ। ਵਿਜੈਪਾਲ ਕੀ ਦੱਸਦਾ ਮੇਰਾ ਬਾਪ ਫਿਰ ਤੁਰ ਕੇ ਪਰਾਂਤਾਂ ਕੜਫੀਆਂ ਕਲੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। 'ਨਰੀ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਬੀ. ਐਸ. ਸੀ. ਕਿਸ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸੀ। ਉਹਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਸੈਂਕੜ ਕਲਾਸ ਕਨਸਟੇਬਲ ਭਰਤੀ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਤਨਖ਼ਾਹ ਮਾਮੂਲੀ ਸੀ, ਬਾਰਾਂ ਰੁਪਏ। ਤਾਂ ਵੀ ਉਹਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਸੀ, ਦਿਆਨਤਦਾਰੀ ਤੇ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਬਣ ਕੇ ਰਹੇਗਾ। ਫੇਰ ਦੇਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੁਲੀਸ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਕਿਸ ਮਹਿਕਮੇ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਕਿਸਮਤ ਖੋਟੀ। ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਅਗੋਂ ਉਹਦੀ ਸੁਹਰਤ

ਵਿਗੜ ਗਈ, ਤੇ ਉਹ ਬੁਧੂ ਝੱਖੀ ਸੁਦਾਈ ਜਿਹੇ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਕੀ ਜੂਨੀਅਰ ਕੀ ਸੀਨੀਅਰ ਬਾਣੇ ਦੇ ਸਾਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਹਤੋਂ ਅੱਉਂ ਕੰਨੀਂ ਕਤਰਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਉਹਦੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਬਗਲਾਂ ਵਿਚ ਪਲੇਗ ਦੀਆਂ ਗਿਲਟੀਆਂ ਨਿਕਲੀਆਂ ਹੋਣ।

ਇਕ ਦਿਨ।

ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਉਮਰ ਵੀਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ, ਪਰ ਸਾਦਗੀ ਤੇ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਏਨੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਅਜੇ ਦੁਧ ਦੇ ਦੰਦ ਨਾ ਟੁਟੇ ਹੋਣ। ਬਾਣੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਰਾਈਫਲ ਚੁੱਕੀ ਖੜੇ ਸੰਤਰੀ ਨੂੰ ਉਹਨੇ ਨਿਆਂ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਾਰਾਰ ਰੂਪ ਸਮਝਿਆ ਤੇ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਬੁਲਾ ਕੇ ਦੱਸਿਆ ਮੇਰੇ ਬਾਪੂ ਨੂੰ ਦੁੱਲੇ ਬਰਾੜ ਨੇ ਸਫਾਜ਼ਗ ਨਾਲ ਜਾਨ ਤੋਂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਉਧੜੀ ਜੇਬ ਵਿਚ ਕੱਢਣ ਦੇ ਕਪੜੇ ਲਈ ਲਿਆਂਦੇ ਦੋ ਦਸ ਦਸ ਦੇ ਨੋਟ ਦੇਖ ਕੇ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਲਲਚਾਈ। 'ਸ਼ਕਾਰ ਅਲੂਆਂ ਜਿਹਾ ਨਿਆਸਰਾ ਜਿਹਾ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਇਹ ਤੇਰੇ ਮਾਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ' ਉਹਨੇ ਸੋਚਿਆ ਤੇ ਉਹਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਚ ਵਾੜ ਕੇ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੇ ਮੁੜ ਆਇਆ।

ਹਵਾਲਦਾਰ ਵਸਾਖਾ ਸਿੰਘ ਹੱਥਿਆ ਰੋੜ੍ਹਿਆ ਪੁਲਸੀਆ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਖਾਂ ਨੂਟ ਕੇ ਵੀ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਇਹ ਬੰਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ। ਜੇ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੱਡਾ ਕੁ। ਫੇਰ ਵੀ ਉਹਨੇ ਭਬਕ ਮਾਰੀ, 'ਉਏ ਹਰਾਮੀਆ ਨਾਲੇ ਕਤਲ ਨਾਲੇ ਚਤਰਾਈ, ਸਾਲਿਆ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਚਾਹਦੈਂ!'

ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਇਕ ਝੁਣਰੁਣੀ ਆਈ ਤੇ ਉਹਦੇ ਗਿੱਟੇ ਪਿਸ਼ਾਬ ਨਾਲ ਭਿਜ ਗਏ। 'ਸੱਹ ਗਊ ਦੀ, ਸੱਹ ਗਊ ਦੀ...'

'ਭੌਂਕ ਨਾ ਹਰਾਮਜ਼ਾਦਾ ਕੁੱਤੜਾ', ਵਸਾਖਾ ਸਿੰਘ ਕੜਕਿਆ। ਪਾਟੀ ਜੇਬ ਵਲ ਹੱਥ ਵਧਾ ਕੇ ਉਹਨੇ ਦੋਵੇਂ ਨੋਟ ਇਕ ਚੁਟਕੀ ਨਾਲ ਸਹਾਰ ਲਏ ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, 'ਹੋਰ ਕੱਢ ਕੀ ਹੈ, ਤੇਰੇ ਕੋਲ।' ਜਿਵੇਂ ਕੁਛ ਚੋਰੀ ਦਾ ਜ਼ੇਵਰ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਡੱਬ ਵਿਚ ਲੱਭ ਪਿਆ ਹੋਵੇ ਤੇ ਬਾਕੀ ਉਸ ਦੇ ਕਿਪਰੇ ਦੱਬੀ ਲੁਕਾਈ ਬੈਠ ਹੋਣ ਦਾ ਯਕੀਨ ਹੋਵੇ।

ਅਜੇਹੇ ਮੌਕੇ ਵਿਜੈਪਾਲ ਦਾ ਸੁਦਾਅ ਅਵਜ਼ ਜਾਗ ਪੈਣਾ ਹੋਇਆ। ਉਹਨੇ ਰੋਜ਼ਨਾਮਚਾ ਹੇਡਮੁਹਰਰ ਦੇ ਡੈਸਕ ਤੋਂ ਘਸੀਟ ਲਿਆ ਤੇ ਬਾਹੋਂ ਫੜ ਕੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਐਧਰ ਆ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਰਪਟ ਲਿਖਾਂ।' ਆਪਣੇ ਮਾਤਹਤ ਦੀ ਏਸ ਗੁਸਤਾਖ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਤੋਂ ਵਸਾਖਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਰੋਹ ਆ ਗਿਆ ਤੇ ਉਹ ਫਰਿਆਦੀ ਨੂੰ ਲੱਕ

MOVIES

FOREIGN EXCHANGE

CONCERT

3483 KINGSWAY, PHONE:

VANCOUVER, B.C., 438-1304

CANADA. V5R 5L5- 324-2557

SINOTA

DISTRIBUTORS

MANAGER KARTAR SINGH AHLUWALIA

ਤਾਂ ਭਟਕਾ ਮਾਰਿਆ ਬਾਲਿਆ, 'ਚਾਇ' ਤੂ ਮੱਥਾ ਖੜ੍ਹ ਨਿਚਲਾ ਹੋ ਕੇ।
ਮੂੰਡੇ ਦੀ ਬੰਦੀ ਲੰਗੋਟੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹਤੋਂ ਨਿਖੜਨ ਲਈ ਬਹਾਨਾ ਹੀ
ਭਾਲਦੀ ਹੋਵੇ, ਟੁੱਟ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ।

ਵਿਜੈਪਾਲ ਦੀ ਅੱਖ ਵਸਾਖਾ ਸਿੰਘ ਵਲ ਉੱਠੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ
ਉਸ ਵਿਚ ਵੀਹ ਤੀਹ ਜੁਆਲਾ-ਮੁਖੀ ਉਬਲਦੇ ਨਜ਼ਰ ਆਏ। ਉਹਨੇ
ਪੌਲੇ ਜੇਹੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੇ ਪਏ ਨੌਟ ਖੀਸੇ ਵਿਚ ਟਿਕਾਏ ਤੇ
ਦਬੇ ਪੈਰੀਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ।

ਥਾਣੇਦਾਰ ਸਾਹਬ ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਕੱਟਕੇ ਮੁੜੇ ਤਾਂ ਘਰ ਦਾ
ਨਕਸ਼ਾ ਹੀ ਪਲਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨਾ ਨਾਸ਼ਤੇ ਲਈ ਬਿਸਕੁਟ
ਆਮਲੇਟ, ਨਾ ਲੰਚ ਲਈ ਮੁਰਗਾ ਕੱਢਤੇ। ਬੱਚੇ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ
ਫਲ ਤੇ ਦੁੱਧ ਬਿਨਾਂ ਸਕੂਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੇਬ ਖਰਚੇ
ਵੀ ਉੱਕਾ ਬੰਦ ਸੀ। ਧੋਬੀ ਦਰਜ਼ੀ, ਨਾਈ, ਪਰਚੂਨੀਆਂ, ਹਲਵਾਈ,
ਕਈ ਕਈ ਗੋੜੇ ਮਾਰ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੌਲੇ ਪਾਈ ਨਹੀਂ
ਸੀ ਪਾਈ ਗਈ। ਇੰਨਸਪੈਕਟਰ ਸਾਹਬ ਦਾ ਅਰਦਲੀ ਆਇਆ ਤਾਂ
ਉਹਨੇ ਪਹਾੜ ਜਿੰਡਾ ਉਲਾਭਾਂ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ੇਖ ਹੁਣਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸੁਨੇਹਿਆਂ
ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮਸਾਲੇਦਾਰ ਛੱਡ ਕੇ ਠੱਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਹੁੰਚਦੀ ਕੀਤੀ।
ਏਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਥਾਣੇਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਇਸ ਸਾਰੀ ਖੱਪ ਲਈ
ਜ਼ੁਮੇਵਾਰ ਹੋਣਮੁਹਰ ਦੇ ਬਿਲਾਫ਼ ਜ਼ਬਾਨ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਉਹਨੇ ਪੇਟੀ ਉਤਾਰ
ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ। ਤੇ ਸਾਫ਼ ਸਾਫ਼ ਕਿਹਾ ਜਦ
ਤਕ ਵਿਜੈਪਾਲ ਏਥੋਂ ਨਹੀਂ ਕਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਥਾਣੇ ਦੇ
ਖਰਚ ਵਾਸਤੇ ਇਕ ਕੌਡੀ ਦੀ ਆਸ ਨਾ ਰੱਖਣਾ।

ਥਾਣੇਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਮੱਥਾ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਹੀ ਠਣਕਿਆ ਸੀ
ਜਦ ਵਿਜੈਪਾਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਬੀ. ਐਸ.
ਸੀ. ਹੋਣਾ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਕਾਲਜ ਹੋ ਆਏ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ
ਥਾਣਿਆਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਨਿਭ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਦਫ਼ਾ
ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਣੇ ਪਏ
ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਦੇ ਵਸਾਖਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸੇ ਸਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੈੜੇ ਤੋਂ
ਭੈੜੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਝਟ ਰਪੋਟ ਕਰ
ਦਿੱਤੀ, 'ਗੁਜਾਰਿਸ਼ ਫਿਦਵੀ ਕੀ ਏਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਜੈਪਾਲ ਮਦਦ ਮੁਹਰਰ
ਸੋਸਲਿਸਟ ਖ਼ਿਆਲਤ ਕਾ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਕਿਸਮ ਕਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਜਿਸ
ਨੇ ਯਹਾਂ ਆਤੇ ਹੀ ਮਹਸ਼ਰ ਬਪਾ ਕਰ ਦੀਆ ਹੈ। ਐਸੇ ਸ਼ਖ਼ਸ ਕਾ

ਸਦਰ ਜੋਸ਼ ਬਾਨਾਂ ਮੈਂ ਤਈਨਾਤ ਹੋਨਾ ਨਿਹਾਇਤ ਨਾਮੁਨਾਸਿਬ ਹੈ।
ਲਿਹਾਜ਼ਾ ਦਸਤ ਬਸਤਾ ਇਲਤਮਾਸ ਹੈ ਉਸੇ ਕਹੀਂ ਔਰ ਮੁੰਤਕਿਲ
ਕੀਆ ਜਾਏ।'

— ਤੇ ਵਿਜੈਪਾਲ ਦਾ ਪੱਤਾ ਕਟ ਗਿਆ।

ਮਸੀਬਤਾਂ ਉਹਦੀਆਂ ਪਰ ਹੋਰ ਥਾਂ ਬਦਲ ਕੇ ਵੀ ਨਾ ਮੁੱਕੀਆਂ।
ਆਪ ਪਿੱਛੋਂ ਆਇਆ, ਬਦਨਾਮੀ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। 'ਭੁਖੇ ਘਰ
ਦਾ ਐ। ਸਿਪਾਹੀ ਬਣ ਕੇ ਆਫਰ ਗਿਆ।' 'ਭਲੇ ਵੇਲੇ ਦੇ ਅੱਖਰ
ਪੜ੍ਹ ਲਏ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਕੜ ਨਹੀਂ ਚੱਕੀ ਜਾਂਦੀ।' 'ਆਪ
ਕੁਛ ਖਾਣ ਦਾ ਹੋਸਲਾ ਨੀ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਖਾਂਦਾ ਝੱਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।'

ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਚੋਧਰੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ 'ਮੈਂ
ਵਿਜੈਪਾਲ ਹਾਂ ਜੀ... ਜਨਾਬ ਦਾ ਮਦਦ ਮੁਹਰਰ... ਸਦਰਥਾਣੇ ਤੋਂ
ਮੁੰਤਕਿਲ ਹੋ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ.. ਮੈਂ ਵਾਹਦਾ ਕਰਦਾਂ ਜਨਾਬ ਪੂਰੀ ਨੇਕ
ਨੀਯਤੀ ਤੇ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਆਪ ਦੀ ਖ਼ਿਦਮਤ ਕਰਾਂਗਾ।...

ਉਹ ਦੂਜੇ ਵੰਨੇ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਕੇ ਸਿਗਰਟ ਦੇ ਕਸ਼ ਲਾਉਂਦੇ ਰਹੇ।
ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਕੁਛ ਨਾ ਕਿਹਾ।

ਨਾ ਥਾਣੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਵਿਜੈਪਾਲ ਦੀ ਸਲਾਮ ਬੰਦਗੀ
ਮੰਨੀ ਨਾ ਉਹਨੂੰ ਕੋਈ ਮੰਜਾ ਮੂਹੜਾ ਦਿੱਤਾ। ਦੁਪਹਿਰ ਹੋਈ ਸਾਰੇ
ਕੋਲੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਕਿਚਨ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗਏ, ਉਹਨੂੰ ਉਤੋਂ ਉਤੋਂ ਵੀ ਰੋਟੀ
ਦੀ ਸੁਲਾਹ ਨਾ ਮਾਰੀ। ਭੁੱਲ ਕੇ ਵੀ ਕੋਈ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਾ
ਤੋਰੇ, ਉਹਦੀ ਛੇੜੀ ਤੇ ਹੰਘੂਰਾ ਨਾ ਭਰੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਭੂਤ ਪਰੇਤ
ਸੀ। ਜੇ ਦਿੱਸੇ ਹੀ ਨਾ ਉਹਨੂੰ ਗੋਲੇ ਕੱਣ।

ਵਿਜੈਪਾਲ ਹੈਰਾਨ ਇਹ ਭਾਣਾ ਕੀ ਬੀਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ
ਹੋ ਕੀ ਗਿਆ।

ਪੰਜ ਛੇ ਦਿਨ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੰਘ ਗਏ। ਫੇਰ ਇਕ ਸਵੇਰੇ ਹੋਡ
ਮੁਹਰਰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਮੈਂ ਅੱਜ ਜ਼ਿਲੇ ਜਾਣੈ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ 'ਚ ਸ਼ਹਾਦਤ
ਐ। ਥਾਣੇਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵੀ ਹੋਣੇ ਨਹੀਂ। ਤੂੰ ਪਿੱਛੋਂ ਰੋਜ਼ਨਾਮਚਾ ਤੋਰੀਂ
ਜਾਈਂ। ਸਾਧਾਰਨ ਰਪਟ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪੰਜ ਰੁਪਈਏ ਲੈਣੇ ਹਨ,
ਡਕੈਤੀ ਜਬਰ ਪਨਾਹ ਵਰਗੇ ਵੱਡੇ ਜੁਰਮ ਦੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀਹ। ਆਹਮੋ
ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਸੌ ਵੀ ਮੰਗ ਲਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਹੱਸ ਕੇ ਦੇ ਜਾਣਗੇ।
ਡਿਪਟੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਲੜਕੀ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਐ। ਥਾਣੇ ਕੰਨੀਓਂ ਕੋਈ
ਕੀਮਤੀ ਜੇਵਰ ਦੇਣਾ ਪਾਉਂ। ਖਾਸੇ ਪੰਜੇ ਚ ਹੀਦੇ ਨੇ। ਧਿਆਨ ਰੱਖੀਂ।

ਉਹ ਕਹਿਣ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਤਾਂ ਬੜੀ ਜ਼ਿਆਦਤੀ ਹੈ।
ਤੁਸੀਂ ਮਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹੋ। ਦਬਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਚਲਦੇ ਹੋ। ਪਰ

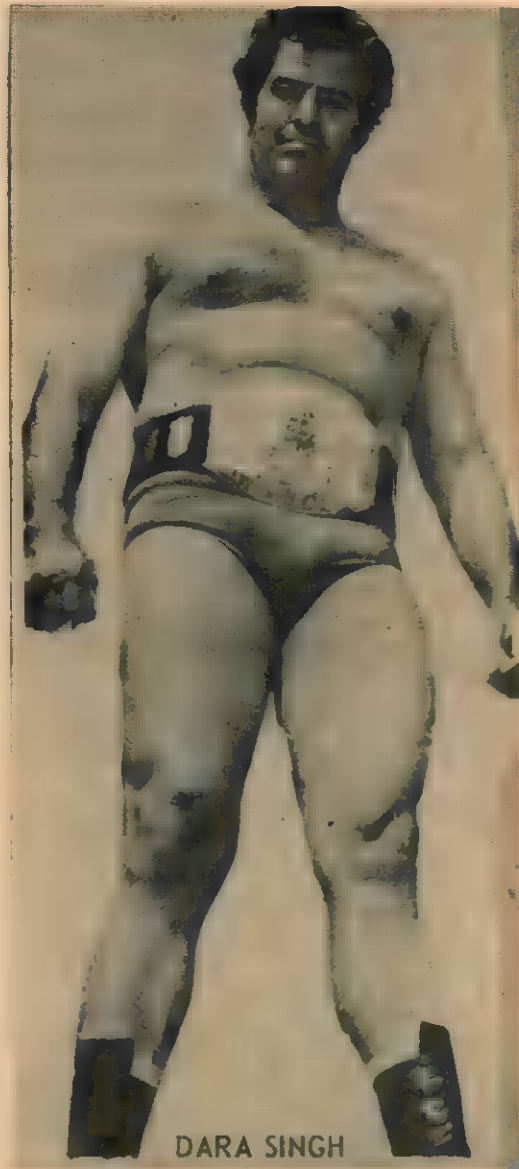
IMPORTERS EXPORTERS WHOLESALERS RETAILERS

ROKKO SAREES & FABRICS

OWNED AND OPERATED BY B.S. KHURANA AND SONS AND GRANDSONS

6201 FRASER ST., (At 46th Ave.) PHONE:
VANCOUVER-15, B.C., CANADA. 327-3033

ਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ

DARA SINGH

ਪਹਿਲਵਾਨਾਂ ਨੇ ਦਾਰਾ

ਉਤਰਨ ਲਈ

ਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਚੈਲੇਂਜ

ਸ਼ੇਰਾਂ ਦਾ ਭੇਜ

ਕੈਨੇਡਾ, ਟਿਗਲੈਂਡ, ਪੋਲੈਂਡ, ਮਲੇਸ਼ੀਆ ਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ

P.N.E. Pacific Col

ON SUNDAY 30TH JUN

MEMORIAL AR

ON MONDAY 1ST JUL

TICKETS: \$11.00, \$9.00 AND \$7.00 IN VANCO

ROKKO SAREES & FABRICS, 6201 F

AND AT 8183 Main Street. For Fu

-21-
ਦੇ ਪਹਿਲਵਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਚੈਲੰਜ

ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਖਾੜੇ 'ਚ

ਵੰਗਾਰਿਆ

ਮੰਜੂਰ ਕਰਲਿਆ

ਹੋਵੇਗਾ

ਸਤਨ ਦੇ ਚੈਂਪੀਅਨ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਉਤਰਨਗੇ

seum Vancouver

1974 AT 2:00 P.M.

NA VICTORIA

1974 AT 8:00 P.M.

ER. ADVANCE BOOKING AT

er Street PHONE: 327-3033

er Information Call 327-3158

ਉਹਨੇ ਚੁੱਪ ਵਿਚ ਹੀ ਭਲਾਈ ਸਮਝ ਕੇ ਨੀਵੀਂ ਪਾਈ ਰੱਖੀ।

ਦਿਨ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਇਤਲਾਹਾਂ ਆਈਆਂ। ਇਕ ਝਿਉਰ ਦੀ ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੜੀ ਬੇਪਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਸਦਾ ਵਾਗ ਪਾਣੀ ਦਾ ਘੜਾ ਰੱਖਣ ਗਈ। ਉਹ ਅਧਰੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਕਰਾਹ ਰਹੀ ਸੀ ਤੇ ਉਹਦੀ ਸਲਵਾਰ ਚੋਂ ਲਹੂ ਦੇ ਘਰਾਲ ਵਗ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਕ ਗਰੀਬ ਕਰਸਾਣ ਤੋਂ ਦੋ ਬੁਰਫ਼ਿਆਂ ਨੇ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਮੰਡੀ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਭੱਲੇ ਵਖਾ ਕੇ ਅੱਸੀ ਰੁਪਏ ਖੋਹ ਲਏ ਸਨ, ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਘਰ ਦਾ ਇਕੋ ਪਸ਼ੂ-ਤੋਕੜ ਗਾਂ ਵੇਚ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪੱਤੀ ਦੇ ਮੁਕਲਾਵੇ ਲਈ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਇਕ ਥਾਂ ਚੋਕੀਦਾਰ ਨੂੰ ਸਫੈਦਪੱਸ ਨੇ ਏਸ ਲਈ ਮਾੜਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਿੰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਛੱਡ ਕੇ ਉਹਦੇ ਖਲ੍ਹਵਾੜੇ ਦੀ ਰਾਖੀ ਪੈਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੰਨਿਆ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਕੇ ਹੈਡ ਮੁਹਰਰ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰ ਤੇ ਇਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ, ਤੇ ਫੇਰ ਹੱਥ ਫੈਲਾ ਕੇ ਬਨਾਉਟੀ ਮਿਠਾਸ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, 'ਪੈਸੇ!'

ਵਿਜੈਪਾਲ ਨੇ ਉਹਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਅੱਖਾਂ ਪਾ ਕੇ ਮੌੜਾਵਾਂ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ, 'ਪੈਸੇ?' ਉਹਦੇ ਸੂਰ ਵਿਚ ਏਨੀ ਤਲਖੀ ਤੇ ਤਪਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਹੈਡ ਮੁਹਰਰ ਤੁਝਕ ਕੇ ਪਾਸੇ ਹੋ ਗਿਆ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਵਿਜੈਪਾਲ ਨੂੰ ਕੈਦੀਆਂ ਦਾ ਹੱਥ ਮੂੰਹ ਧੁਆਉਣ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਮਿਲੀ। ਇਹਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸਮੇਂ ਇਕ ਚੁੱਪ ਚਾਪ ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਤੁਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਿਰਾਸਤੀ ਨੇ ਮੁੱਕੀ ਵੱਟ ਕੇ ਉਹਦੀ ਪੁਤਪੁਤੀ ਵਿਚ ਮਾਰੀ ਤੇ ਉਹਦੇ ਪੈਰ ਉਖੜ ਗਏ। ਘਬਰਾਹਟ ਵਿਚ ਉਹਨੂੰ ਸੁਝਿਆ ਕੈਦੀ ਨੱਸਣ ਲੱਗਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹਨੇ ਉਹਨੂੰ ਜੱਫਾ ਮਾਰ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਸੁਟ ਲਿਆ। ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਪਏ ਉਸ ਬਦਮਾਸ਼ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਲਹੂ ਭਰਿਆ ਦੰਦ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਰੇ ਪੁਲਸੀਏ ਉਹਦੀ ਹਮਾਇਤ ਵਿਚ ਉਠ ਖੜੋਤੇ, ਤੇ ਉਹਦਾ ਪੁੱਠਾ ਸਿੱਧਾ ਬਿਆਨ ਲਿਖ ਕੇ ਤੜਪ ਦਾ ਮੁਕਦਮਾ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਵਿਜੈਪਾਲ ਨੇ ਬਥੇਰਾ ਕਿਹਾ ਮੱਢੇ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਕੇ ਦੰਦ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਦੀ ਸੁਣ ਕੋਣ।

ਇਹ ਸਾਰੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਚੋਧਰੀ ਦੀ ਹੈ, ਉਹਨੂੰ ਸਮਝਦਿਆਂ ਦੋਰ ਨਾ ਲੱਗੀ। ਤੇ ਉਹਨੇ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਟਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਉਪਰਲੇ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ ਘੱਲ ਦਿੱਤੀ।

ਜੇ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਇਕ ਪੱਖ ਵਿਚ ਦੋ ਵਾਰ ਬਦਲਣਾ ਪੈ ਜਾਇ ਉਹਦੇ ਨਿਕੰਮਾ ਹੋਣ ਵਿਚ ਕੀ ਸ਼ੱਕ। ਐਸ. ਪੀ. ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਵਿਜੈਪਾਲ ਨੂੰ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਕਾਲੇ ਪਾਣੀ, ਬਹਾਦਰ ਗੜ੍ਹ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

ਉਥੇ ਉਹਦਾ ਵਾਹ ਮਹਾਸ਼ਾ ਗੁਵਰਧਨ ਲਾਲ ਨਾਲ ਪਿਆ, ਜਿਹੜੇ ਬੇਅੰਤ ਸ਼ਕੈਤਾਂ ਕਾਰਨ ਸਜ਼ਾ ਵਜੋਂ ਦੇਥੇ ਸੁੱਟੇ ਗਏ ਸਨ। ਰਿਸ਼ਵਤ ਨਾ ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹੋਂ ਮੰਗੀ ਸੀ ਨਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਫੜੀ ਸੀ। ਤਦੇ ਉਹ ਲੱਖਾਂ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅੱਜ ਤਕ ਕਿਸ ਜਾਲ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਫਸੇ।

ਮਹਾਸ਼ਾ ਜੀ ਮਾਤਹਿਤਾਂ ਦੀ ਹਰ ਭੁੱਲ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਛੱਡਦੇ ਸਨ, ਬਿਨਾਂ ਇਕ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਤੋਂ। ਕਾਰਨ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ। 'ਜੇ ਅਧੀਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪ ਕੁਛ ਨਾ ਖਾਏਗਾ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਖੁਆ ਦੇਵੇਗਾ।' ਵਿਜੈਪਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੀ, ਏਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਰੜਕਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

ਪੰਜ ਸਤ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਖਾਨ ਸਾਹਬ ਨਵਾਬ ਅਤਾਉੱਲਾ ਆਫੀਸਰ ਆਨ ਸਪੈਸ਼ਨ ਡਿਊਟੀ ਟੂਰ ਤੇ ਆਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਈ ਪਰਬੰਧ ਕਰਨੇ ਸਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਬ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੁਕਮਰਾਮ ਦੇ ਭਰਾ ਸਨ, ਸਾਲੇ, ਜਾਂ ਥਾਂਦੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਏਥੇ ਨੌਕਰੀ ਇਸ ਲਈ ਮਿਲੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਰਿੰਦਾ ਪਰਿੰਦਾ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਮੁਸਲਤਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਭੇਤੀ ਸਨ — ਕਦ ਜਾਨਵਾਰ ਸੌਂਦਾ ਹੈ, ਕਦ ਉਦਰ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਘੁੰਮਣ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਕਿੰਨੀ ਦੂਰੋਂ ਸੁਣ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਤੇਜ਼ ਉੱਡਦਾ ਦੌੜਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਮਚਾਨ ਬਣਾਉਣੇ, ਜਾਲ ਲਾਉਣੇ, ਕੁੱਤੇ ਪਾਲਣੇ, ਸਿਖਾਉਣੇ, ਖੱਲਾਂ ਰੰਗਣੀਆਂ, ਆਚਾਰ ਪਾਉਣੇ। ਜਿਵੇਂ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਏਸ ਪਾਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹਦਾ ਮੁਲ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਿਆ। ਸੁਪਰਿਨਟੈਂਡੈਂਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਇਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੇ ਚਲਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੱਤਾਂ ਉੱਤੇ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਆਈ. ਜੀ. ਪੀ. ਕੋਲੋਂ ਵੱਧ ਕਰੜਾਈ ਨਾਲ। ਸਰਦਾ ਜੋ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਇਕ ਪਲ।

ਦਸ ਬਜ ਕੇ ਦਸ ਮਿੰਟ ਤੇ ਖਿੜਕੀ ਦੀ ਇਕ ਜਾਲੀ ਪਿਛਿਊ ਨਵਾਬ ਸਾਹਬ ਦੀ ਸੰਕੇਚ ਵਿਚ ਭਿੱਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, "ਕੋਈ ਹੈ।"

ਖਾਨਸਾਮੇ ਨੇ ਵਿਜੈਪਾਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਉਸੇ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਡਾਕ ਬੰਗਲੇ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਹਾਸ਼ਾ ਸਾਹਬ ਨੇ ਲਾਈ ਸੀ।

"ਅਰੇ ਭੇਜਾ ਨਹੀਂ ਤੁਮ ਨੇ ਕਿਸੀ ਕੋ।"

MOVIES

FOREIGN EXCHANGE

CONCERT

SINOTA

DISTRIBUTORS

MANAGER KARTAR SINGH AHLUWALIA

3483 KINGSWAY, PHONE:
VANCOUVER, B.C., 438-1304
CANADA. V5R 5L5- 324-2557

ਕਿਸ ਕੋ ਹਜ਼ੂਰ ?

“ਹਰਾਮਜ਼ਾਦੇ ਤੁਝੇ ਏਹ ਭੀ ਬਤਾਨਾ ਪੜੇਗਾ। ਕਹਿ ਜੋ ਰਹਾ
ਹੁੰ ਕਿਸੀ ਕੋ। ਔਰ ਨਹੀਂ ਤੋਂ ਅਪਨੀ ਬਹਨ ਕੋ। ਮਾਂ ਕੋ।”

ਵਿਜੈਪਾਲ ਜ਼ਰਾ ਕੁ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਤੇ ਤੜਾਖ ਸਾਰੇ ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਚੁਪੇੜ
ਨਵਾਬ ਸਾਹਬ ਦੀ ਸੂਹੀ ਗਲ੍ਹ ਤੇ ਮਾਰੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੋਪੜੇ
ਚਮਕਦੇ ਪਟੇ ਝਟਕਾ ਖਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਆ ਪਏ।
ਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਫਰੇਮ ਵਾਲੀ ਨਾਜ਼ਕ ਐਨਕ ਦੂਰ ਦਸ ਗਜ਼ ਤੇ ਜਾ
ਡਿੱਗੀ।

ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਅਲਹਿਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਗਿਆ। ਅਖਬਾਰ ਦੀ ਖਬਰ ਅਨੁਸਾਰ ਓ. ਐਸ. ਡੀ. ਸਾਹਬ ਨੇ ਆਪ
ਉਹਨੂੰ ਰੰਗੇ ਹੱਥੀਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਂਦਿਆਂ ਫੜਿਆ ਸੀ।

‘ਸਚ ਦਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਗਲਾ ਭਗਤ
ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋਣਗੇ।’ ਪਿੰਡ ਜਾਣ ਦੀ ਵਿਜੈਪਾਲ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਪਈ।
ਮਾਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਪੁੱਤ ਰੁਜ਼ਗਾਰੋਂ ਹਟਕੇ ਦੇਸ ਛੱਡ ਗਿਆ ਤਾਂ ਖੂਹ ਵਿਚ
ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿਤੀ। ਭੈਣ ਇਕੱਲੀ ਨੂੰ ਗੁੰਡੇ ਇਕ ਰਾਤ ਕਿਧਰੇ ਕਪਾਹ
ਦੇ ਗੱਡੇ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਕੇ ਲੈ ਗਏ।

ਆਪਣੀ ਤੀਹਰੀ ਸਟ ਨੂੰ ਜਰਨ ਲਈ ਉਹ ਅਠ ਆਨੇ ਰੋਜ਼ ਦੀ
ਅਫੀਮ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਜੇ ਮਾਂਗੇ ਤੋਂ ਏਨੇ ਕੁ ਪੈਸੇ ਨਾ ਬਣਦੇ, ਉਹ
ਨਿੱਕੀ ਮੋਟੀ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲੈਂਦਾ।

“ਤੁਸੀਂ ਉਹਨੂੰ ਰਹਿਮ ਕਰਕੇ ਚਿਤਾਵਨੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿਤਾ?”
ਮੈਂ ਜੋਨ ਸਾਹਬ ਤੋਂ ਪੁਛਿਆ।

“ਤਰਸ ਮੈਨੂੰ ਬੜਾ ਆਇਆ, ਸਚੀਂ, ਤੇ ਏਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ
ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੈਦ ਕਰ ਦਿਤੀ।”

“ਫੇਰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੜੇ ਕੋਮਲ-ਚਿਤ ਹੋ।” ਮੈਂ ਕੁੜਤਣ ਨਾਲ
ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

“ਜੇ ਉਹਨੂੰ ਜੇਹਲ ਨਾ ਭੇਜਦਾ ਉਹਦੀ ਇੱਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਹਟਣੀ। ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਤੇ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਸਹਿਜੋਗ ਨਾਲ
ਅਫੀਮ ਛੁੱਟ ਗਈ ਤੇ ਜਦੋਂ ਨੂੰ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਉਹਦੇ
ਲਈ ਇਕ ਰੀਸ਼ਰਚ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਵਿਚ ਥਾਂ ਲਭ ਲਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਜ
ਕਲ ਉਹ ਬੜੀ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਨ ਖੋਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਹੀ ਪਤਾ
ਲਗੂ ਜਦ ਆਪਣੀ ਵਜ਼ੀਰਤ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪਦਮ ਸ਼੍ਰੀ ਬਣ ਗਿਆ।

ਮਹਿੰਦਰਾ ਪ੍ਰਿੰਟਰ “ਕੋਲੀ”

-23-

FOR ANY KIND OF

INSURANCE

Life, Accident, Sickness,
Mortgage & Children

CONTACT

RUPINDER S. AZAD

M.A., B.Ed.

OF

SEA BOARD LIFE INSURANCE COMPANY

Head Office: 1900 — W. Broadway, Vancouver, B.C.

Office: 736-7431

Res.: 325-9077

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਦਰੈਵਲ ਸਰਵਿਸ

204-3310 ਫਰੇਜ਼ਰ ਸਟਰੀਟ, ਵੈਨਕੋਵਰ, ਬੀ.ਸੀ., ਕੈਨੇਡਾ

OFF: 874-9429

RES: 437-7997

CENTURY TRAVEL SERVICE

204—3310 Fraser Street

Vancouver, B.C., Canada, V5V 4C1

Lowest fares to India, Pakistan, Fiji,

Europe and All over The World

ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਸਤੇ ਤੇ ਸਸਤੇ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚੋਂ ਭਾਰਤ,
ਪਾਕਿਸਤਾਨ, ਫੀਜ਼ੀ, ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ
ਯਾਤਰਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

Gursharn Sandhu

IMPORTERS

EXPORTERS

WHOLESALE

RETAILERS

ROKKO SAREES & FABRICS

OWNED AND OPERATED BY B. S. KHURANA AND SONS AND GRANDSONS

27- SUSSEX RD., SOUTH CROYDON.
LONDON, ENGLAND

phone
688-4590

ਫੰਟੀਪੋਚ

ਫੰਟੀ ਪੋਚ ਮੰਜੀ ਤੇ ਬੈਠਾ ਅਖਬਾਰ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਸਿੱਧਰਾ ਹੱਥ 'ਚ ਇਕ ਚਿੱਠੀ ਫੜੀ ਇੱਥਾ ਇੱਥਾ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਕੁੱਝ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਫੰਟੀਪੋਚ: (ਫੰਟੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ) ਕੀ ਗੱਲ ਸਿੱਧਰਿਆ ਤੂੰ ਭੁਕਰ-ਇਆਂ ਜਿਹਾ ਮੂੰਹ ਬਣਾਇਐ, ਸੁੱਖ ਤਾਂ ਹੈ?

ਸਿੱਧਰਾ:- ਜੀ ਆਹ ਚਿੱਠੀ ਆਈ ਆ ਕਿਸੇ ਭਾਈ ਦੀ ਆਪਾਂ ਨੂੰ।

ਫੰਟੀਪੋਚ: ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਉਹਨੇਂ ਬੱਚਿਆਂ?

ਸਿੱਧਰਾ: ਐਂਏਂ ਉਸਤਾਦ ਜੀ ਜਬਲੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਨੇ।

ਫੰਟੀਪੋਚ: ਸਿਧਰਿਆ ਪਤਾ ਤਾਂ ਫੜੀ ਫੇਰ ਵੀ।

ਸਿੱਧਰਾ: (ਚਿੱਠੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹੈ) "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਵਧ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਾਲੇ, ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਹਮਦਰਦ, ਸਰਮਾ-ਵੰਦਾਈ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਤੇ ਇਨਸਾਫ਼ ਪਸੰਦ ਕਰਿਓ ਆਲੇ ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਸਰਮਾਇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬੋਲੀਚੁੱਕ, ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਤੇ ਪਿਛਾਂਹ ਖਿੱਚੂ ਬਣ ਗਏ ਹੋ ਅਤੇ ਅਗਾਂਹਵਧੂਆਂ ਨਾਲ ਤਾਂ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਵੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।"

(ਫੰਟੀ ਪੋਚ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਆਹ ਕੇ ਹੱਥ ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਿੱਧਰਾ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ)

ਫੰਟੀਪੋਚ: ਸਿੱਧਰਿਆ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਗੱਲ ਆ। ਕੋਈ ਭਾਈ ਸੁਹਿਰ ਗਿਆ। ਉਥੇ ਦੇ ਥੰਦੇ ਬਹਿਸ ਕਰਦੇ ਦੇਖੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੜਕੇ ਸਮਝ ਕੇ ਬੁੱਝ ਮਿੱਟ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕਚੀਚੀਆਂ ਵਟਾਂਕਿਓ ਤੇ ਫੇਰ ਭੁਕਰਿਆ "ਘੰਟਾ ਤੋਂ ਗਿਆ ਸੋਨੂੰ ਗਿਟਮਿਟ ਕਰਦਿਆਂ ਨੂੰ, ਸੋਥੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਦੋ ਦੋ ਭਾਈਆਂ ਨੀ ਜਾਂਦੀਆਂ" ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਬਈ ਭਾਈ ਤੁਨੀ ਵਿਚਾਰ ਫਰਮਾਉਣ ਨੂੰ ਕੀਹਨੇਂ ਆਖਿਆ? ਅਸੀਂ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਥੋਥੇ: ਕਹਿਣਾ ਸਾਨੂੰ ਧਿਰੇ ਧੜਕੇ ਨੇ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਐਂਏਂ ਈ ਫਰਮਾਏ ਹੁੰਦੇ ਆਂ।... ਆਹ ਚਿੱਠੀ ਆਲੇ ਭਾਈ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਭਾਈ ਵੰਸ਼ ਕੋਲ੍ਹ ਦੇ ਭਾ

ਨਾਲ ਮਾਰਨ ਆਲੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਆ।

ਸਿੱਧਰਾ: (ਸੋਚ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ) ਕੋਲ੍ਹ ਦਾ ਭਾਰ..... ਕੀ ਮਤਲਬ?

ਫੰਟੀਪੋਚ: ਬਚਿਆ ਕੁਝ ਥੰਦੇ ਗੱਲ ਕਰਨਗੇ ਜੀਹਦੇ ਪੱਰ ਨਾ ਸਿਰ। ਜੇ ਮੂੰਹ ਆਇਆ ਕਹਿਤਾ ਜਾਂ ਲਿਖਤਾ। ਕੋਈ ਅਸਲੀਅਤ ਸੋਚਣ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗਲਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਰਨੀ ਨੀ ਜਿਵੇਂ ਦਿਮਾਗ ਗਹਿਣੇ ਧਰਿਆ ਹੁੰਦਾ।

ਸਿੱਧਰਾ: ਹਾਂ ਜੀ ਹੁਣ ਆਗੀ ਸਮਝ।

ਫੰਟੀਪੋਚ: ਪਰ ਸਿਧਰਿਆ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੇਸ ਭਾਈ ਦਾ ਨਾਂਉਂ ਪਤਾ ਤਾਂ ਦੱਸ, ਥੰਦੀ ਪੋਚਾਂ ਮੈਂ ਫੰਟੀ ਲਿਖ ਕੇ ਬਈ ਭਾਈ, ਮੈਂ ਕਿਹੜੀ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਆ ਜੀਹਦੇ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਮਲਕ ਦਿਲਾਇਹ ਕੁਸ਼ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਇਐਂ।

ਸਿੱਧਰਾ: ਜੀ ਨਾਂਉਂ ਪਤਾ ਤਾਂ ਉਹਨੇਂ ਲਿਖਿਆ ਨੀ।

ਫੰਟੀਪੋਚ: ਕਰੋ ਜੀ ਘਿਉ ਨੀ ਭਾਂਡਾ, ਮਿਲੇ ਦਿਨਾਂ ਅਗਾਂਹ ਵਧ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ — ਨਾਂ ਤਮ ਤੜਕ, ਪਿੱਠੋਂ ਬਈ ਮਈ, ਤਸੀਸ ਪਈ ਨਹੀਂ ਤੇ ਠਾਕਯਾਨਾ ਹਈ ਨਈਂ।

ਉਹ ਬਚਿਆਂ ਚਾਹ ਦੀ ਬੁੱਕ ਬਣਾ... ਏਹੋ ਜਿਹੇ ਚੰਡੀ ਰੋਵੇਂ ਤਾਂ ਆਮ ਈ ਰਹਿੰਦੇ ਆਂ।

ਸਿਧਰਾ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਹ ਭਰਦਾ ਤੇ ਤੇ ਉਹ ਕੇ ਰੌਸ਼ੀ ਵਲ ਤੁਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਲਿਟਰੇਰੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵੈਨਕੂਵਰ ਦੀ ਰੋਣ
2 ਜੂਨ 1974 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਠੀਕ 10 ਵਜੇ
MOUNT PLEASANT INFORMATION CENTRE
750 - E. BROADWAY

IMPORTERS EXPORTERS WHOLESALERS RETAILERS

ROKKO SAREES & FABRICS

OWNED AND OPERATED BY B. S. KHURANA AND SONS AND GRANDSONS

635-BLOOR STREET WEST, TORONTO, Phone 533-1106
ONTARIO, CANADA

LISTEN TO
Your Favourite Hindi and Punjabi Radio Program
INDIA TODAY AND TOMORROW
on
KERI FM STEREO 104.3 mHz
Cablevision 90.7 FM

Every Wednesday 6:00 p.m. to 7:00 p.m.
Every Thursday 6:00 p.m. to 7:00 p.m.
Every Friday 6:00 p.m. to 7:00 p.m.
Every Saturday 10 a.m. to 12 noon – 6 p.m. to 7 p.m.
Every Sunday 8 am. to 9:30 a.m. – 2 p.m. to 8 p.m.

The programme consists of latest Indian music, cultural programme, also news from India and local community.

We will be happy to provide the opportunity to any member of the community to offer felicititious message to friends and relatives on auspicious occasions such as marriages, birthdays, etc.

We will also welcome businessmen and firms who wish to advertise their services and products. Interested parties may phone or write for further information on advertising rates and advice in making up the best possible advertisement for you.

Sponsored By
INDIA NEWS AND VIEWS
PUBLICATION SERVING NORTH AMERICA SINCE 1954

OFFICE:
2202 Main Street
Vancouver, B.C.
Canada

TELEPHONE:
873-3878 - 9

MAILING ADDRESS:
P.O. Box 24658
Vancouver, B.C. V5T 4E2
Canada

ਸਾਧੂ

ਜਿਉਂ ਹੀ ਸਕੂਲ ਦੀ ਘੰਟੀ ਵੱਜੀ ਮੁੰਡਿਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਹੜ੍ਹ ਜਿਹਾ ਦੌੜਦਾ ਟੱਪਦਾ ਹਾਲ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿਚ ਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਬਾਹਰਲੇ ਤਿੰਨਾਂ ਗੇਟਾਂ ਵੱਲ ਵੰਡ ਹੁੰਦਾ ਚਲਿਆ ਗਿਆ। ਛੋਟੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਕੁੜੀਆਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਧਾਈ ਹੁੰਦੇ ਸ਼ੌਰ ਮਚਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਵੱਡੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੀਆਂ ਟੋਲੀਆਂ ਵਿਚ ਸਕੂਲੇ ਹੋਈ ਕਿਸੇ ਖੇਡ ਤੇ ਬਹਿਸ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਕੁੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਟੋਲੀਆਂ ਵਿਚ ਦੂਜੀ ਟੋਲੀ ਵਿਚ ਤੁਰੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿਸੇ ਕੁੜੀ ਦੀ ਨਵੀਂ ਡਰੈਸ ਤੇ ਨੱਕ, ਬੁੱਲ੍ਹ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਸੀਤੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਕੁੱਝ ਕੁ ਪਲਾਂ ਵਿਚ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ੌਰ-ਮਈ ਮੇਲੇ ਦਾ ਇਕ ਅੰਗ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਅੱਜ ਉਹ ਸਭ ਕਾਸੇ ਤੋਂ ਬੇਫਿਕਰ ਉਦਾਸ ਜਿਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਾਲਾ ਬੈਗ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਫੜੀ ਖੱਬਾ ਹੱਥ ਕੋਟ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿਚ ਪਾਈ ਮੱਧਮ ਚਾਲੇ ਘਰ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

ਸਕੂਲ ਦੇ ਖੇਡ-ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਇਕੱਲੀ ਰਹਿ ਗਈ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਭ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਪੈ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਖੇਡ-ਮੈਦਾਨ ਦਾ ਆਖਰੀ ਗੇਟ ਲੰਘ ਕੇ ਉਹ ਸੜਕ ਤੇ ਆ ਗਈ। ਉਹਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਤਾਕੀਆਂ ਵਿਚ ਪਈਆਂ ਸੋਹਣੀਆਂ-ਸੋਹਣੀਆਂ ਡਰੈਸਾਂ ਵੀ ਉਹਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾ ਖਿੱਚ ਸਕੀਆਂ। ਸੜਕ ਤੇ ਆ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਕਾਰਾਂ, ਉਹਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸੋਹਣੇ-ਸੋਹਣੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਚਿਹਰਿਆਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਵੀ ਉਹਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਨਾ ਉਠਾ ਸਕੇ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਟਰੈਫਿਕ ਬੱਤੀ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਰੁੜੀ ਤੇ ਚੱਲ ਪਈ। ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਉਹਦਾ ਘਰ ਦੋ ਕੁ ਮੀਲ ਦੀ ਵਿੱਥ ਤੇ ਸੀ, ਇਹ ਦੋ ਮੀਲ ਉਹਨੂੰ ਦੋ ਕਦਮਾਂ ਜਿੱਡੇ ਹੀ ਲੱਗਿਆ ਕਦੇ ਸਨ, ਅੱਜੇ ਇਹ ਮੁੱਕਣ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਚਾਨਕ ਇਕ ਕਾਰ ਦੇ ਹਾਰਨ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਤੇ ਉਹ ਚੌਂਕੀ ਤੇ ਪਿਛਾਹ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਕਾਰ ਵੱਲ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਦੀਆਂ ਤਿਉੜੀਆਂ ਹੋਰ ਡੂੰਘੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਉਹਦਾ ਮੂੰਹ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹਦਾ ਦਿਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਬੈਗ ਕਾਰ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਤੇ ਦੇ ਮਾਰੇ ਤੇ ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ ਚਿਲਾਏ। ਹਰ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਵੇ, ਉਸ ਕਾਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਵੇ ਤੇ ਕਾਰ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕਰਤੂਤਾਂ ਦੱਸੇ। ਉਹਨੇ ਗੁੱਸੇ ਤੇ ਨਫਰਤ ਨਾਲ ਮੂੰਹ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਫੇਰ ਲਿਆ ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਦਮ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ

ਜੋ ਕੁੱਝ ਪਿਛਲੇ ਕੁੱਝ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤੇਜ਼ ਤੇਜ਼ ਉਹਦੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਗੁਜ਼ਰਨ ਲੱਗਾ।

ਮਾਰਚ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨ ਸਨ, ਹੁੱਤ ਬਦਲਣ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਵਿਚ ਸੀ। ਕੋਈ ਕੋਈ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗਦਾ। ਸੂਰਜ ਦੇਵਤਾ ਨਿਰ-ਵਿਘਨ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਸ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੇ ਛਾਇਆ ਰਹਿੰਦਾ। ਦੱਖਣ ਵਿਚ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਚੋਟੀਆਂ ਤੇ ਪਈ ਬਰਫ਼ ਸੂਰਜ ਨਿਕਲਣ ਤੇ ਇਸਤਰ੍ਹਾਂ ਚਮਕਦੀ ਜਿਵੇਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚੰਦ ਪਹਾੜ ਤੇ ਆ ਉਤਰੇ ਹੋਣ। ਅਜਿਹੇ ਦਿਨ ਵਿਚ ਹਰ ਦਿਲ ਵਿਚ ਮਸਤੀ ਆ ਜਾਂਦੀ। ਸੀਤੋ ਵੀ ਸਿਆਲ ਪਿਛੋਂ ਚੜ੍ਹੇ ਸੂਰਜ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦੀ ਹੱਸਦੀ ਖੇਡਦੀ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਬਾਕੀ ਕੁੜੀਆਂ ਵਾਂਗ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਡਰੈਸਾਂ ਵੇਖਦੀ ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੱਸਦੀ। ਕਦੀ ਕਦੀ ਉਹ ਖਿਆਲਾਂ ਵਿਚ ਖੋ ਜਾਂਦੀ ਤੇ ਖਿਆਲਦੀ; ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੁਹਣੀ ਡਰੈਸ ਪਾਈ, ਕਿਸੇ ਅਜੀਬ ਅਨੰਦ-ਮਈ ਥਾਂ ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਢੇ ਤੇ ਸਿਰ ਰੱਖੀ, ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਥੱਲੇ ਵਗਦੀ ਨਦੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਝੁਰ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ। ਉਹ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਟੋਲੀ ਵਿਚ ਤੁਰੀ ਜਾਂਦੀ ਏਧਰ ਉਧਰ ਸੜਕ ਤੇ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਆ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇਕ ਦੀ ਉਹਨੂੰ ਉਡੀਕ ਸੀ। ਤੇ ਜਦੋਂ ਕਲੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਆ ਕੇ ਕਾਰ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਕੇ ਸੜਕ ਤੇ ਟਾਇਰਾਂ ਦੀ ਰਗੜ ਨਾਲ ਚੀਕਾਂ ਪੁਆਈਆਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਮੱਲੋਂ ਮਲੀ ਹਾਸਾ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਕੋਲੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਐਤਵਾਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਹੋਏ ਜੋੜ ਮੇਲੇ ਦਾ ਚੇਤਾ ਆ ਗਿਆ। ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਕੋਲੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਬਚਾ ਕੇ ਉਹਦੀ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹਨੂੰ ਕੋਲੀ ਦਾ ਗੋਲ-ਗੋਲ ਮੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਨਕਸ਼ਾਂ ਵਾਲਾ ਚੇਹਰਾ, ਜਿਹੜਾ ਬੁੱਲਾਂ ਤੇ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਭੇਦ ਭਰੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਛੁਪਾਈ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਹਣਾ ਲੱਗਾ। ਜਦੋਂ ਕੋਲੀ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਆ ਕੇ ਟਾਇਰਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਪੁਆਈਆਂ ਤਾਂ ਸੀਤੋ ਜ਼ੋਰ ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਹੱਸ ਪਈ। ਬਾਕੀ ਕੁੜੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਲੂਸੀ ਉਹਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਰਹੀ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਕੁੜੀਆਂ ਆਪੋ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਆਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੱਸਣ ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਮਸਤ ਸਨ।

ਉਸ ਦਿਨ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਸੀਤੋ ਅਜੇ ਘਰ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਵਿਚ ਹੀ ਸੀ, ਉਹਦਾ ਡੰਡੀ ਵੀ ਅਜੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਹਦੀ ਮੰਮੀ ਰਾਤ ਦੀ ਸ਼ਿਫਟ ਲਾਉਣ ਕੰਮ ਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਫੂਨ ਦੀ ਘੰਟੀ ਖੜਕੀ। ਸੀਤੋ ਨੇ ਹੱਥਲਾ ਕੰਮ ਛੱਡ ਕੇ ਰਸੀਵਰ ਚੁੱਕਿਆ ਤੇ "ਹੈਲੋ" ਕਿਹਾ ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸਿਉਂ ਕੋਈ ਅਵਾਜ਼ ਨਾ ਆਈ। ਸੀਤੋ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਹੈਲੋ ਕਿਹਾ ਤੇ ਇਕ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕੌਣ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਸੀਤੋ ਕੁੱਝ ਕਹਿੰਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ "ਸੀਤੋ ਏ" ਸੀਤੋ ਅਜੇ ਆਪਣੇ ਧੜਕਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਵੀ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕੀ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪਾਸਿਉਂ ਫਿਰ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ,

MOVIES

FOREIGN EXCHANGE

CONCERT

3483 KINGSWAY, PHONE:
VANCOUVER, B.C., 438-1304
CANADA. V5R 5L5. 324-2557

SINOTA

DISTRIBUTORS

MANAGER KARTAR SINGH AHLUWALIA

“ਸੀਤੋਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ”। ਤੇ ਰਸੀਵਰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਸੀਤੋਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਦੇਰ ਨਾ ਲੱਗੀ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਸੀ। ਉਹ ਇਕ ਦਮ ਘਬਰਾ ਗਈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸੀਤੋਂ ਨੂੰ ਫੁਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਕਈ ਡਰਾਉਣੇ ਖਿਆਲ ਆਉਣ ਲੱਗੇ। “ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਫੁਨ ਚੁੱਕਦਾ, ਜੇ ਮੰਮੀ ਜਾਂ ਡੈਡੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ, ਉਹਦਾ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਕੀ ਕਹੇਗਾ।” ਉਹਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਉਹਦਾ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਫੁਨ ਤੇ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਦੀ ਮਿੱਲ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਕ ਪੰਜਾਬੀ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਭੈਣ ਨੇ ਗੋਰਿਆਂ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਾ ਲਿਆ। ਮਿੱਲ ਦੇ ਬਾਕੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਮਨਾਇਆ ਸੀ। ਸੀਤੋਂ ਨੂੰ ਉਸ ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਖਿਆਲ ਆਇਆ ਜਿਹੜੀ ਉਹਦੇ ਡੈਡੀ ਨੂੰ ਇੰਡੀਆ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਮੁੰਡੇ ਬਾਰੇ ਆਈ ਸੀ। ਉਹਦਾ ਡੈਡੀ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਇੰਡੀਆ ਤੋਂ ਸੱਦ ਕੇ ਸੀਤੋਂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦੇਵੇ। ਸੀਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਖਿਆਲਾਂ ਵਿਚ ਡੁੱਬੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹਦਾ ਡੈਡੀ ਆ ਗਿਆ ਤੇ ਉਹ ਮੁੜ ਘਰ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਵਿਚ ਲੱਗ ਪਈ।

ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀਤੋਂ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰੀ ਕੈਲੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਚੱਕਰ ਕੱਟਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਇਕ-ਦੋ ਵਾਰ ਉਹਨੇ ਫੁਨ ਤੇ ਵੀ ਕੈਲੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਉਹ ਕੁੱਝ-ਕੁੱਝ ਉਦਾਸ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਉਹਨੂੰ ਘਰ ਦਿਆਂ ਦਾ ਡਰ ਜਿਵੇਂ ਪਾਗਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਂਝ ਉਹ ਕੈਲੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਕੈਲੀ ਦਾ ਭਰਵਾਂ ਸਰੀਰ, ਕਾਲੇ ਸਾਹ ਵਾਲ ਤੇ ਮੋਟੀਆਂ-ਮੋਟੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਹ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰੀ ਦੇਖਦੀ ਉਹਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਕੁੱਝ-ਕੁੱਝ ਅਨ-ਮਾਣਿਆਂ ਸੁਆਦ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ। ਜਦੋਂ ਕੈਲੀ ਸੀਤੋਂ ਕੋਲ ਦੀ ਲੰਘਦਾ ਤਾਂ ਸੀਤੋਂ ਦਾ ਦਿਲ ਜ਼ੋਰ-ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਧੜਕਦਾ। ਉਹਨੂੰ ਗਰਮੀ ਆ ਜਾਂਦੀ। ਉਹਦਾ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਿਹਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਕਿ ਉਹ ਕੈਲੀ ਦੀ ਗੱਦੀ ਵਿਚ ਡਿੱਗ ਪਵੇ, ਉਹਦੇ ਪੱਟਾਂ ਤੇ ਸਿਰ ਰੱਖ ਕੇ ਥੱਸ ਸੇਂ ਰਹੇ। ਤੇ ਫੇਰ ਗੋਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਵਾਂਗ ਉਹ ਵੀ ਕੈਲੀ ਨਾਲ ਗਲਵਕੜੀ ਪਾਈ ਜਿਥੇ ਚਾਹੇ ਜਾ ਸਕੇ। ਕੈਲੀ ਉਹਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਇਕ ਅੰਗ ਬਣਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਕੈਲੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਨਾ ਲੈਂਦੀ ਉਹਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਪ ਅਧੂਰਾ ਅਧੂਰਾ ਲੱਗਦਾ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੜੀ ਕੈਲੀ ਦੀ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਘਰ ਦਿਆਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਉਹਦੇ ਸਾਰੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ।

ਸੀਤੋਂ ਨੇ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਬਾਤ ਇਕ ਦਿਨ ਲੂਸੀ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ। ਲੂਸੀ ਉਹਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਇਕੱਠੀਆਂ ਤੁਰ ਕੇ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਪੱਕੀਆਂ ਸਹੇਲੀਆਂ ਸਨ। ਲੂਸੀ ਨੇ ਸੁਣ ਕੇ ਬੜੀ ਹੈਰਾਨੀ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕੌਣ ਮਾਪੇ ਹੋਣਗੇ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੀ ਜੁਆਨ ਧੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਵੀ ਨਾ ਚੁਣਨ ਦੇਣ। ਲੂਸੀ ਨੇ ਸੀਤੋਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਛਮੀ ਖਿਆਲਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੈਲੀ

ਵਰਗਾ ਸੋਹਣਾ ਤੇ ਦਿਲਚਸਪ ਮੁੰਡਾ ਕਦੀ ਵੀ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਕੀ ਹੈ ਆਪੇ ਮੰਨ ਜਾਣਗੇ, ਜੇ ਨਾ ਮੰਨਣ ਤਾਂ ਅਲੱਗ ਵੀ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੂਸੀ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਪਿਛੋਂ ਸੀਤੋਂ ਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰ ਖਿਆਲਾਂ ਦੀ ਜਦੋਂ-ਜਹਿਦ ਹੋਰ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਈ। ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਦੋਂ ਸਕੂਲ ਖਤਮ ਕਰ ਲਵੇਗੀ, ਉਹਦੇ ਡੈਡੀ ਨੇ ਉਸ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਸੈਰ ਲਈ ਸੱਦ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਕ ਅਨਜਾਣ-ਅਨਦੇਖੇ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਉਹਦਾ ਵਿਆਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹਦੀ ਪਸੰਦ ਨਾ-ਪਸੰਦ ਦੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਹ ਹੈ। ਉਹਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਹਰ ਫੈਸਲਾ ਉਹਦੇ ਡੈਡੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਖਿਆਲਾਂ ਨਾਲ ਉਹਨੂੰ ਆਪਣੇ ਡੈਡੀ ਨਾਲ ਇਕ ਘ੍ਰਿਨਾ ਜਿਹੀ ਆਈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕੈਲੀ ਦੇ ਰੋਜ਼-ਰੋਜ਼ ਫੇਰੇ, ਉਹਦਾ ਸੁਹਣਾ-ਸੁਭਲ ਸਰੀਰ ਤੇ ਉਹਦੇ ਸਾਉਆਂ ਵਾਲੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਿੱਚੀ ਗਈ। ਉਹਨੂੰ ਇਕ ਆਸ ਦੀ ਕਿਰਨ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿਸਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੈਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਲੀ ਦੇ ਘਰ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਦੇ ਘਰ ਤੇ ਜਾਣਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਕੈਲੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਾਉਣ ਵਿਚ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹਨੂੰ ਇਤਨੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾ ਆਵੇ। ਸੀਤੋਂ ਨੇ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਵਿਚ ਕੈਲੀ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਲੂਸੀ ਨੇ ਕੈਲੀ ਦੇ ਘਰ ਫੁਨ ਮਾਰ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਸੀਤੋਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਤੇ ਥਾਂ ਤਹਿ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਸੀਤੋਂ ਮਿਥੇ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਕੂਲੋਂ ਛੁੱਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਰਕ ਵਲ ਨੂੰ ਚਲੀ ਗਈ। ਉਹਨੇ ਕੈਲੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਥਾਂ ਤੇ ਕਾਰ ਵਿਚ ਬੈਠਿਆਂ ਦੇਖ ਲਿਆ। ਉਹ ਜਦੋਂ ਕਾਰ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਕੈਲੀ ਨ ਕਾਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਡਰਦੀ-ਡਰਦੀ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਦੀ ਕਾਰ ਵਿਚ ਬੈਠ ਗਈ। ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਡਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਕੁੱਝ ਇਸਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਵ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਜਿਹਦੇ ਨਾਲ ਉਹਦੀ ਤੇ ਉਹਦੇ ਘਰ ਦਿਆਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਡਰਦੀ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਵੇਖ ਰਹੀ ਸੀ ਮਤੇ ਕੋਈ ਪੰਜਾਬੀ ਉਹਨੂੰ ਵੇਖ ਲਵੇ ਤੇ ਗੱਲ ਉਹਦੇ ਘਰ ਦਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ। ਉਹਨੇ ਜਦੋਂ ਕੈਲੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਕੋਈ ਡਰ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਛੋਟੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਘੁੰਮਣ ਲੱਗੀ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਚਿਰ ਬਾਅਦ ਕੈਲੀ ਨੇ ਕਾਰ ਇਕ ਚੁੱਪ ਜਿਹੀ ਸੜਕ ਤੇ ਖੜੀ ਕਰ ਲਈ। ਸੜਕ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਪਾਰਕਾਂ ਸਨ। ਉੱਚਿਆਂ-ਉੱਚਿਆਂ ਦੁਖਤਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਤਾਰਾਂ ਸੜਕ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੀਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਇਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਖੜੀਆਂ ਸਨ ਸੀਤੋਂ ਅੱਜ ਕੈਲੀ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਦਿਲ ਦਾ ਹਰ ਸ਼ੱਕ ਮਿਟਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਇਕ ਨਾ ਮਿਟਣ ਵਾਲਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਾਇਮ ਕਰਨਾ

ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਕਿ ਗੱਲ ਬਾਤ ਨੂੰ ਕਿਥੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕੈਲੀ ਇਕੋ ਟੱਕ ਉਹਦੇ ਵੱਲ ਸਵਾਲੀਆ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। “ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਫੌਰੇ ਮਾਰਦਾ ਏ?” ਧੜਕਦੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸੀਤੋ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਚੁੱਪ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ। ਇਹ ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹਨੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਤਹਿ ਵਿਚੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਸੀ। ਜਿਹੜੀ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਮੰਗਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਖਤਰਾ ਸਹੇੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਕਾਬਿਲ ਵੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿ ਨਹੀਂ।

“ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸੁਹਣੀ ਲਗਦੀ ਏ ਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ”। ਕੈਲੀ ਨੇ ਮੱਥਮ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਸੀਤੋ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਵੇਖਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਵੇਂ ਜਣੇ ਕਾਫੀ ਦੇਰ ਉਥੇ ਬੈਠੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਸੀਤੋ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੈਲੀ ਉਸਨੂੰ ਦਿਲ-ਜਾਨ ਨਾਲ ਪਿਆਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਪਿਆਰ ਉਹ ਰਹਿੰਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੱਕ ਨਿਭਾਏਗਾ। ਸੀਤੋ ਨੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਬਾਤ ਲੂਸੀ ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਤੇ ਜੇਤੂ ਮੁਸਕਾਨ ਸੀ।

ਸੀਤੋ ਕੈਲੀ ਨੂੰ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿਚ ਇਕ ਦੋ ਵਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਦੀ। ਹਰ ਮਿਲਣੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਕੈਲੀ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਹੋਰ ਰੰਗੀ ਜਾਂਦੀ। ਉਹਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਹੁਣ ਪਿਆਰੀ ਲੱਗਣ ਲੱਗ ਪਈ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਹਰ ਸਾਹ ਤੇ ਹਰ ਹਰਕਤ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ। ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੀ ਉਹ ਕਈ ਵਾਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਖੋ ਜਾਂਦੀ ਤੇ ਲਗਦਾ ਜਿਝੇ ਉਹ ਕਵਿਤਾ ਉਚਾਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਗਮ, ਹਾਰ, ਬੇ-ਇਨਸਾਫ਼ੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਉਹਦਾ ਯਕੀਨ ਉੱਡ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹਦੇ ਘਰ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੱਸ ਉਹਨੂੰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮਾਣ ਸੀ, ਲੋੜ ਸੀ ਤੇ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਸੀ—ਉਹਦਾ ਕੈਲੀ। ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਸ਼ੇ, ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਜੋਰ ਤੇ ਕੈਲੀ ਦੇ ਪਿਆਰ-ਭਰੋਸੇ ਤੇ ਸੀਤੋ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁੱਝ ਕੈਲੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਸੀਤੋ ਨੇ ਇਕ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਮੰਮੀ ਤੇ ਡੈਡੀ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਰਾਹਦਾਰੀ ਭੇਜਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਉਹਦਾ ਦਿਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਸਾਫ਼ ਦੱਸ ਦੇਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਮੁੰਡਾ ਵੀ ਪਸੰਦ ਕਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਉਹਦਾ ਹੋਂਸਲਾ ਨਾ ਪਿਆ ਆਪਣੇ ਡੈਡੀ ਨੂੰ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਦੱਸਣ ਦਾ ਤੇ ਉਹ ਚੁੱਪ ਕਰ ਰਹੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਸੀਤੋ ਕੈਲੀ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਗੱਲਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਵਿਆਹ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹਿਆ। ਉਹਨੂੰ ਕੈਲੀ ਤੇ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਤਾਂ ਸੀ ਪਰ ਕੈਲੀ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਹਾਂ ਕਹਾਉਣੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਕੈਲੀ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਹੋਰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਦੱਬ ਗਿਆ। ਸੀਤੋ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰੀ ਵੀ ਉਹਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦੀ। ਕੈਲੀ ਸਿੱਧਾ ਉਹਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਕ ਦੋਸਤ ਦੇ ਕਮਰੇ

-28-

ਵਿਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ। ਉਹਦਾ ਦੋਸਤ ਉਸ ਵਕਤ ਕੰਮ ਤੇ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ।

ਸੀਤੋ ਇਸ ਰੋਜ਼-ਰੋਜ਼ ਦੀ ਖੇਡ ਤੋਂ ਤੰਗ ਜਿਹੀ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਕੈਲੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਬਾਰੇ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਕੈਲੀ ਆਪਣੀਆਂ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਮੌਕਾ ਹੀ ਨਾ ਦਿੰਦਾ ਤੇ ਹਰ ਮਿਲਣੀ ਤੋਂ ਪਰਤਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਪੌੜੀ ਦੇ ਉਸ ਡੰਡੇ ਤੇ ਪੈਰ ਰੱਖ ਬਹਿੰਦੀ ਜਿਸ ਵੱਲ ਵੇਖਣਾ ਵੀ ਭਾਰਤੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਵਿੱਚ ਬੱਜਰ-ਪਾਪ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਉਹਨੂੰ ਡਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪੈਦਾ ਉੱਗ ਪਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ, ਉਹ ਗੱਲੀਆਂ ਖਾਂਦੀ ਰਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਲੂਸੀ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਲਿਆ ਕੇ ਦਿਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਸੀਤੋ ਦਾ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਮੰਜੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮੁੱਢ ਤੋਂ ਹੀ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਕੈਲੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਛਮੀ ਸੱਭਿਅਤਾ-ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਪਿਆਰ-ਪਕਿਆਈ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪੂਰਾ ਹਫ਼ਤਾ ਬੀਤ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸੀਤੋ ਨੂੰ ਨਾ ਕੋਈ ਕੈਲੀ ਦਾ ਫ਼ੁਨ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਕੈਲੀ ਦੀ ਕਾਰ ਵੇਖੀ ਸੀ। ਜਿਹੜੀ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਉਹਨੇ ਕੈਲੀ ਵਿਚ ਪਿਛਲੀਆਂ ਇਕ ਦੋ ਮਿਲਣੀਆਂ ਵਿਚ ਵੇਖੀ ਸੀ ਉਹਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਉਹਦਾ ਦਿਲ ਟੁੱਟਦਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਕੂਲੋਂ ਆ ਕੇ ਉਦਾਸ ਜਿਹੀ ਟੀਵੀ ਲਾ ਕੇ ਬੈਠੀ ਸੀ। ਫ਼ੁਨ ਦੀ ਘੰਟੀ ਖੜਕੀ। ਉਹਨੇ ਕੰਧ ਉੱਪਰ ਲੱਗੇ ਕਲਾਕ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ। ਉਹਦਾ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਛੱਲਿਆ। ਠੀਕ ਇਸ ਵਕਤ ਕੈਲੀ ਉਸ ਨੂੰ ਫ਼ੁਨ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਰਸੀਵਰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਧੁਰ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨ ਦੀ ਆਸ ਵਿਚ ਰਸੀਵਰ ਕੰਨ ਨੂੰ ਲਾ ਕੇ “ਹੈਲੋ” ਕਿਹਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸਿਉਂ ਤਿੱਖੀ ਜਿਹੀ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਇਕ ਅਨਜਾਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, “ਸੁਣਾਉ ਕਿੱਦਾਂ ਸੁਹਣਿਉਂ ਫੇਰ ਕਦ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣੇ ਨੇ”। ਸੀਤੋ ਸੁਣ ਕੇ ਘਬਰਾ ਗਈ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਪੁੱਛਿਆ, “ਕੌਣ ਏ ਤੂੰ”। “ਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ ਗਏ! ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਕਮਰਾ ਪਿਓ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮਝ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੀ ਏ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ”। ਆਵਾਜ਼ ਫਿਰ ਚੀਕੀ, “ਮੈਂ ਮੀਕੀ ਹਾਂ, ਕੈਲੀ ਦਾ ਭਾਈ ਬੰਦ। ਤੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੈਲੀ ਪਰਸੋਂ ਇੰਡੀਆ ਨੂੰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਵਿਆਹ ਕਰਾਉਣ। ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਮਾਨਤ ਛੱਡ ਗਿਆ ਏ। ਹੁਣ ਤੂੰ ਬਹਾਨੇ ਬਾਜ਼ੀ ਛੱਡ, ਤੇ ਦੱਸ ਕਿੱਦਣ ਆ ਰਹੀ ਏ”। ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ। ਸੀਤੋ ਨੇ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਦੀ ਨੇ ਰਸੀਵਰ ਠਾਹ ਕਰਕੇ ਮਾਰਿਆ। ਉਹਨੂੰ ਚੱਕਰ ਜਿਹੇ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਉਹਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਮੀਕੀ ਦੇ ਕਹੇ ਹੋਏ ਸ਼ਬਦ ਗੂੰਜਣ ਲੱਗੇ। “ਕਾਰ ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਗਿਆ ਏ। ਕਾਰ ਤੇ ਮੈਂ—ਕਾਰ ਤੇ ਮੈਂ” ਤੇ ਉਹ ਸੌਣ ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਚਿਰ ਬਾਅਦ ਉੱਠੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਰਜਾਈ ਲੈ ਕੇ ਪੈ ਗਈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਘਰ ਦਿਆਂ ਦੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦੇਣੇ ਪੈਣ। ਰੋਟੀ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਮੰਮੀ ਡੈਡੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਉਸ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ

MOVIES

FOREIGN EXCHANGE

CONCERT

SINOTA

DISTRIBUTORS

MANAGER KARTAR SINGH AHLUWALIA

3483 KINGSWAY, PHONE:
VANCOUVER, B.C., 438-1304
CANADA. V5R 5L5- 324-2557

ਦੀ ਗੱਲ ਬਾਤ ਫਿਰ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਾਰ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਉਹਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾ ਉੱਠੀ ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਦੋਹਰੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰ ਲਏ।

ਤੇ ਅੱਜ ਉਹ ਦਸਾਂ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਸਕੂਲ ਆਈ ਸੀ। ਕੋਲੀ ਦੀ ਲਾਲ ਕਾਰ ਵਿਚ ਮੀਕੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਲੋਹੜਿਆਂ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਆਇਆ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਨਾ ਦੇਖਿਆ।

GREEN CHAIN

ਗਰੀਨ ਚੇਨ

ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ

“ਗਰੀਨ ਚੇਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੁੰਦਾ, ਬਈ ਉਹ ਚੇਨ ਜਿਸ ਤੇ ਵੇਨ ਇੰਚ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਫੋਰ ਇੰਚ ਤਕ ਮੋਟੇ ਤੇ ਵੇਨ ਬਾਈ ਟੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਫੋਰ ਬਾਈ ਟਵੇਲਵ ਤਕ ਦੇ ਮੋਟੇ ਛੋਟੇ ਆਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੈ।” ਦਲਬੀਰ ਦੇ ਅੰਕਲ ਨੇ ਇਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹਰਕਤ ਦੇਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਨੂੰ ਗਰੀਨ ਚੇਨ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਬੋਲਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਆ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣਾ ਟੇਬਲ ਹੈ ਇਸਨੂੰ ਤੂੰ ਸਮਝ ਲੈ ਕੇ ਗਰੀਨ ਚੇਨ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਤੇ ਚਾਰ ਚੇਨਾਂ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ‘ਚ ਸੰਗਲ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਉਹੀ ਚੇਨਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਤੇਰੇ ਲੱਕ ਬੱਦਰ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਤੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਗਲੱਬ (ਦਸਤਾਨੇ) ਪਾਏ ਹੋਏ ਤੇ ਤੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਛੋਟਾ ਆਵੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪੱਟ ਦੇ ਨਾਲ ਘੁਸਾਏ ਹੋਏ ਨੇ ਦੋ ਬਲੱਕਾਂ ਤੇ ਟਿਕਾ ਦੇਣਾ। ਬਸ ਏਨਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਘਬਰਾ-ਉਂਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਬਾਕੀ ਇਹ ਰਘਬੀਰ ਹੋਣੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਣੇ ਆ ਤੇ ਨਾ ਵੀ ਹੋਣ ਤਾਂ ਕੰਮ ਵੇਲੇ ਨਾਲ ਦਿਆਂ ਨਾਲ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖੀਦੀ ਹੈ।”

“ਓ ਨਹੀਂ ਛੋਟੇ ਭਾਈ ਮਜ਼ਾਲਗੀ ਕੋਈ ਕੂਹ ਵੀ ਜਾਵੇ” ਰਘਬੀਰ ਨੇ ਬੋਤਲ ਗਲਾਸ ਵਿਚ ਉੱਲਧਦੇ ਹੋਏ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਆਪਾਂ ਉਹਨੂੰ ਸਾਲੇ ਨੂੰ ਮਿੱਲ ਚੋਂ ਫੇਅਰ ਕਰਵਾ ਦੇਈਏ। ਪ੍ਰਸ਼ਨਲ ਆਪਣਾ ਖਾਸ ਬੰਦਾ ਏ।”

ਹਰ ਹਫਤੇ ਰਘਬੀਰ ਹੋਣੀ ਆਉਂਦੇ, ਸ਼ਰਾਬ ਉੜਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਅੰਕਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਵਾਰ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਆਖਦਾ, “ਇਹਨੂੰ ਕਿਤੇ ਮਿੱਲ ਵਿਚ ਕੰਮ ਦਵਾਉ, ਮੁੰਡਾ ਗਭਰੂ ਹੈ ਹੋਰ ਥਾਂ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਪੈਸੇ ਬਣਦੇ ਆਂ” ਉਹ ਆਪ

ਵੀ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮਿੱਲ ਵਿਚ ਕੰਮ ਤੇ ਲੱਗਾ ਸੀ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਉਸਨੂੰ ਆਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਉਸਨੇ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸਮਝੀ। ਉਸ ਵਾਸਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਕੰਮ ਤੇ ਪੈਸਾ ਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਭਤੀਜੇ ਦਿਲਬਰ ਬਾਰੇ ਵੀ ਉਹ ਇਹ ਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕੇ ਦਿਲਬੀਰ ਵੀ ਮਿੱਲ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਵੇ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਬਣਾਵੇ।

ਉਹ ਆਪ ਜਦ ਕੋਨੇਡਾ ਆਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਦਮ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਕੁਝ ਪਾਰਟੀ ਅਜਿਹੀ ਮਿਲੀ ਜੋ ਕਿ ਖਾਣ ਪੀਣ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਦੋ ਵੇਰ ਪੈਸੇ ਮਿਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੇਬ ਸਦਾ ਭਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ। ਸੁਣੀ ਸੁਣਾਈ ਗੱਲ ਤੇ ਕਿ, “ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਮਾਉ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਖਾਉ।” ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਘੋੜੇ ਖੇਲਣੇ ਰੰਡੀਆਂ ਹੰਡਾਉਣੀਆਂ ਆਦਿ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਇਸ ਦਾ ਸ਼ੁਗਲ ਬਣ ਗਿਆ। ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਕਈ ਦੋਸਤ ਬਣਦੇ ਗਏ। ਹਰ ਕੋਈ ਖਾ ਪੀ ਕੇ ਪੱਤਰਾ ਵਾਚ ਜਾਂਦਾ। ਉਸਦਾ ਟੱਬਰ ਤੇ ਨਿਆਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਪੈਸੇ ਦੁੱਖੋਂ ਰੁਲ ਗਏ। ਜਦ ਉਮਰ ਢਲੀ, ਦਿਸਿਆ ਜਵਾਨੀ ਜਵਾਬ ਦੇ ਚੱਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨਿਆਣੇ ਮੰਗਵਾ ਲਏ। ਕੋਲੇ ਕਾਰੇ ਨਾਲੋਂ ਖਰਚ ਜਦ ਹੁਣ ਵਧੀਆ ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ। ਆਪਣੇ ਸੱਕੇ ਭਰਾ ਦਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਿੱਛੜਨ ਲੱਗਿਆ ਦਿਲ ਡੋਲਿਆ ਸੀ ਤੇ ਮਨ ਖੁਸ਼ਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਭਰਾ ਦੀਆਂ ਬਾਰ ਬਾਰ ਚਿਠੀਆਂ ਆਉਣ ਤੇ ਆਖਰ ਉਸ ਆਪਣੇ ਭਤੀਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸੱਦ ਲਿਆ। ਖਰਚ ਤੇ ਖਰਚ ਵਧ ਗਿਆ। ਇਕ ਵਾਰ ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦਿਲਬੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਏਥੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਪਾ ਦੇਵੇ। ਹੋਰ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਨੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦਿਤੀ। ਸੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਨੇ ਤਸਵੀਰ ਦਾ ਪਾਸਾ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦਲਬੀਰ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਪੈਸੇ ਬਚਾਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦ ਕੇ ਦੇਵੇ ਜੋ ਹੁਣ ਤਕ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਮਿਹਨੇ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਵੀ ਘਰ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵਰਿਆ।

ਇਕ ਦਿਨ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਲੋਰ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਦਲਬੀਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਮੰਗਵਾ ਲਿਆ ਤੇ ਹੁਣ ਕੰਮ ਤੇ ਲਵਾ ਕੇ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਅਗਾਂਹ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਗਵਾਉਣਾ ਨਾ ਮੰਗਵਾਉਣਾ ਤੇ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ, ਜੋ ਵੀ ਮੰਗ ਲੈ ਕੇ ਦੇਣਾ ਤੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ।

ਜਦ ਦਲਬੀਰ ਦਾ ਅੰਕਲ ਕੰਮ ਤੇ ਲੱਗਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਬਾਅਦ ਰਘਬੀਰ ਹੁਣਾਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਤੋਂ ਲੜ ਪਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਅਸਲ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰਘਬੀਰ ਹੁਣੀ ਉਸ ਦਾ ਖਰਚ ਬਹੁਤ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਸੀ ਤੇ ਖਾਣ ਪੀਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਇਹਸਾਨ ਉਸਨੂੰ ਜਿਤਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੈਨੂੰ ਵਿਹਲਾ ਬੈਠਣਾ ਪੈਂਦਾ। ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਰਘਬੀਰ ਹੁਣਾਂ ਨੂੰ ਦਲਬੀਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਖਾਤਰ ਬੁਲਾਉਣਾ ਪਿਆ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਖਾਣ ਪੀਣ ਦਾ ਮੌਕਾ

IMPORTERS EXPORTERS WHOLESALERS RETAILERS

ROKKO SAREES & FABRICS

OWNED AND OPERATED BY B. S. KHURANA AND SONS AND GRANDSONS

635-BLOOR STREET WEST, TORONTO.
ONTARIO, CANADA

Phone
533-1106

ਹੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਛੱਡਦੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜੇਹੇ ਵੇਲੇ ਜਵਾਈਆਂ ਵਾਂਗ ਅਗਲੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ। ਡੇਢ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਖਾਣ ਪੀਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਸ਼ਨਲ ਪਹਿਲੀ ਚੈੱਕ ਦੇਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਕੇ, ਅਖੀਰ ਦਿਲਬੀਰ ਨੂੰ ਗਰੀਨ ਚੇਨ ਤੇ ਕੰਮ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਏਸੇ ਕੰਮ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਅੱਜ ਦੀ ਮਹਿਫਲ ਸਜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿਲਬੀਰ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿਖਿਆ ਦਿਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਵਾਏ ਹੁੰ ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬੋਲ ਰਿਹਾ।

ਰਘਬੀਰ ਦਿਲਬੀਰ ਨੂੰ ਕੰਮ ਤੇ ਛੱਡਣ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਗਰੀਨ ਚੇਨ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ, "ਇਹ ਆਪਣਾ ਮੁੰਡਾ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਖਾਸ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ।" ਇਕ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾ ਕੇ ਆਖਿਆ ਸੀ, "ਜਿਵੇਂ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਤੂੰ ਜ਼ਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਫਿਕਰ ਨਾ ਕਰ।" ਗਰੀਨ ਚੇਨ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਇਕ ਘੁਸਰ-ਮੁਸਰ ਜਿਹੀ ਹੋਈ ਕਿ ਅੱਜ ਇਕ ਹੋਰ ਨਵਾਂ ਆਦਮੀ ਕੰਮ ਤੇ ਆਇਆ।

"ਖਿਚ ਲੈ ਬਈ ਆਹ ਫੋਰ ਬਾਈ ਫੋਰ ਸਾਰੀ ਤੇਰੀ ਆ।" ਕਹਿ ਕੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਗਿਆਨੀ ਵਲ ਨੂੰ ਹੋ ਤੁਰਿਆ।

ਗਿਆਨੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਲ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਆਖਿਆ, 'ਭੂਤਨੀ। ਦਿਆ ਮੁੰਡਾ ਨਵਾਂ ਹੱਥ ਪਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵਲ ਬੁਝਾ ਚੁਕੀ ਤੁਰਿਆ ਆਉਂਦੇ।"

"ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਟਰੇਨਿੰਗ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਐਂਵੇ ਨਾ ਕੰਜਰ ਦਿੰਦੇ ਮਾਰੇ ਬੋਲਿਆ ਕਰ।" ਕਹਿ ਕੇ ਉਸਨੇ ਗਿਆਨੀ ਨਾਲ ਇਕ ਦੋ ਫੱਟੇ ਖਿਚੇ ਤਾਂ ਰਤਨ ਸਿਉਂ ਵਲ ਨੂੰ ਹੋ ਤੁਰਿਆ।

ਰਤਨ ਸਿਉਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਉਂਦੇ ਨੂੰ ਹੀ ਆਖਿਆ, "ਤੇਨੂੰ ਤਾਂ ਐਸ ਹੋ ਗਈ ਯੋਗ ਮੈਨ ਸ਼ਗਿਰਦ ਲੱਭ ਪਿਆ।" ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਵਜਾਏ ਜੀਵਾ ਬੋਲਿਆ, "ਖਿਚ ਲੈ ਖਿਚ ਲੈ ਰਤਨ ਸਿਆ, ਪਿੰਡ ਤਾਂ ਚਮਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਦਰੇ ਦੀ ਕੰਨੀ ਫੜ ਕੇ ਆਖਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕਿਧਰ ਰੱਬੇ ਮਾਰਨ ਡਹੀਆ, ਆ ਜਾਉ ਦੇ ਦਉਂਗਾ ਤੂਤੀ ਦੀ ਪੰਡ ਕੁੱਪ ਚੋ।"

ਸੱਤ ਅੱਠ ਆਦਮੀ ਜਿਨੇ ਵੀ ਸੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਮਾਰਦੇ ਸੀ। ਗੱਡੇ ਲੱਗੇ ਬਲਦਾਂ ਵਰਗੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚਾਲ ਸੀ। ਜਦ ਕਦੇ ਫੋਰਮੈਨ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਆਪਣਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾ ਕੇ ਲੰਬਰ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਦੇ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ, "ਉਏ ਫੋਰਮੈਨ ਆ ਗਿਆ ਜ਼ਰਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾ ਦੇ।" ਉਸ ਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੋਰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਭੇਡੇ ੨ ਮਖੌਲ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ। ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਮੱਦਦ ਕਰਦਾ। ਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਦਿਲਬੀਰ ਤੰਗ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਕੇ ਤਰਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦਿਲਬੀਰ ਦੀ ਮੱਦਦ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਨਾਲ ਹੀ ਆਖ ਦਿਤਾ, "ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦਾ ਲੰਬਰ ਨਾ ਖਿਚੀ। ਐਹ ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਡਾਂ ਦਾ ਤੂੰ ਖਿਆਲ ਰੱਖ ਉਦਾਂ ਉਹਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ.....ਤੁਰਿਆ ਈ ਫਿਰਨਾ।" ਪਰ ਦਿਲਬੀਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਤਾ ਲਗ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸ ਲੋਡ ਦਾ ਲੰਬਰ ਖਿਚੇ ਕਿਸਦਾ ਨਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਗਲਤ ਖਿਚ ਦਿੰਦਾ। ਜੇਕਰ

ਲੰਬਰ ਭਾਰਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਭੰਭਰ ਤਾਰੇ ਆ ਜਾਂਦੇ। ਮਹੀਨਾ ਡੇਢ ਮਹੀਨਾ ਉਸ ਦੀ ਗਰਮੀ ਨਾ ਸੁਕੀ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮਨ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਕੰਮ ਤੇ ਆਉਂਦਾ।

ਇਕ ਦਿਨ ਗਿਆਨੀ ਨੇ ਦਿਲਬੀਰ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਅੱਗੇ ਵੀ ਕਿਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕੇ ਨਹੀਂ। ਦਿਲਬੀਰ ਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਿਲੀ ਦੋਸਤ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਕ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਇਕ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, "ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਇਕ ਮਿੱਲ ਵਿਚ ਫੱਟੇ ਖਿਚਣੇ ਸਿਖਣ ਜਾਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਦੱਸ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਇਕ ਦਿਨ ਪੈਰ ਤੇ ਫੱਟਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਆਉਣੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਤਾ।"

"ਸਿੱਖਣ ਤੋਂ ਤੇਰਾ ਮਤਲਬ ਬਈ ਮੁਖਤ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਹੈ ਨਾ।"

"ਹਾਂ"

"ਸੋਹਣੀ ਗੱਲ ਹੈ ਮੁਖਤ ਕੰਮ ਕਰ ਕਰਕੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਤ ਦੱਸੋ। ਕੰਪਨੀ ਸਨ ਮਿਲੀ ਫੋਰ?"

"ਨਹੀਂ"

"ਲੈ ਖਾਂ ਇਹ ਸਾਲੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਫਰੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਚਲੇ ਜਾਣ, ਜਿਵੇਂ ਤੇਰੇ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ ਕਿਸੇ ਗੱਰੀ ਚਮੜੀ ਵਾਲੇ ਦੀ ਲੱਗੀ ਹੁੰਦੀ। ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੱਕੂ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਨਾ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ। ਉਹਨੇ ਘਰ ਬੈਠੇ ਨੇ ਦੋ ਢਾਈ ਮਹੀਨੇ ਖਾਣਾ ਸੀ। ਏਸੇ ਕਰਕੇ ਇਹ ਗੱਰੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਫਰੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਉਂਦੇ। ਇਧਰ ਆਪਣੇ, ਆਪ ਮਿੰਨਤਾਂ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਫਰੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸੋਚਦੇ ਆ ਕੇ ਸ਼ਾਇਦ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੰਮ ਪੱਕਾ ਹੋ ਜਾਵੇ।"

ਲੱਗਦੇ ਹੱਥ ਹੀ ਗਿਆਨੀ ਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਪਛ ਲਿਆ।

"ਰਘਬੀਰ ਹੁਣ ਨੇ ਕਿਨੇ ਪੈਸੇ ਲੈਣੇ ਕੀਤੇ?"

"ਕਿਉਂ, ਪਹਿਲੀ ਚੈੱਕ।" ਦਿਲਬੀਰ ਦਾ ਮੂੰਹ ਉਡ ਗਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਟਾਲਮਟੋਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀ ਸੀ ਪਰ ਫੋਰ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਸੱਚ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਦਿਲ ਵਿਚ ਪਛਤਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅੰਕਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਸਣੀ।

"ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਣੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਲ ਨੂੰ ਦੇਣੀ ਹੈ ਪਹਿਲੀ ਚੈੱਕ। ਰੱਖਣੀ ਇਹਨਾਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਖਸਮਾਂ ਨੇ ਆਪ ਹੈ। ਨਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਲ ਦਾ। ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਕੀ ਦਿੰਦੇ?"

ਦਿਲਬੀਰ ਸਿਰਫ ਨਾ ਵਿਚ ਸਿਰ ਹੀ ਹਲਾ ਸਕਿਆ।

"ਕਿਤੇ ਛਮਾਈ ਨੇਮਾਈ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਬੋਤਲ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਨਾਲ ਬੈਠ ਕੇ ਪੀਂਦੇ ਹਨ।"

ਦਿਲਬੀਰ ਨੂੰ ਗਿਆਨੀ ਚੰਗਾ ਦੋਸਤ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯਾਰੀ ਹੋਰ ਵੀ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਵਧਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਦਿਲਬੀਰ ਦੇ ਵੀ ਹੁਣ ਗੱਡੇ ਲੱਗੇ ਬਲਦ ਵਾਂਗ ਕੰਨੂ ਪੈ ਚੁਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਕੰਮ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੱਗਾ। ਸਮਾਂ

MOVIES

FOREIGN EXCHANGE

CONCERT

SINOTA

DISTRIBUTORS

MANAGER KARTAR SINGH AHLUWALIA

3483 KINGSWAY,

PHONE!

VANCOUVER, B.C., 438-1304

CANADA. V5R 5L5- 324-2557

ਆਪਣੀ ਚਾਲੇ ਚਲਦਾ ਗਿਆ। ਦੋ ਸਾਲ ਫੱਟੇ ਖਿਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕੰਮ ਮਿਲ ਗਿਆ।

ਆਪਣੇ ਅੰਕਲ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਫੱਟੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਵੀ ਕੈਨੇਡਾ ਸੱਦਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਅਖੀਰ ਉਹ ਵੀ ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਅੰਕਲ, ਰਘਬੀਰ, ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਉਹ ਅੱਜ ਏਅਰ ਪੋਰਟ ਤੇ ਕੁਲਬੀਰ ਨੂੰ ਲੈਣ ਗਏ। ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਮੁੜ ਮਹਿਫਲ ਸਜੀ। ਦਲਬੀਰ ਦਾ ਅੰਕਲ ਆਪਣੇ ਭਤੀਜੇ ਕੁਲਬੀਰ ਦੇ ਸੋਹਣੇ ਗੁੰਦਵੇਂ ਸਰੀਰ ਵਲ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕੇ ਬੜਾ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਕ ਗਲਾਸ ਵਿਚ ਬੱਤਲ ਉਧਲਕੇ ਕੁਲਬੀਰ ਨੂੰ ਫੜਦਾ ਹੋਇਆ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, "ਮੁੰਡਾ ਤਾਂ ਗਭਰੂ ਹੈ ਚੰਗਾ ਨਰੋਆ ਲਗਦਾ" ਫੇਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮੋਢੇ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, "ਕਿਉਂ ਬੱਚੂ ਦੇਸ਼ ਤਾਂ ਮੌਜ਼ਾਂ ਮਾਣੀਆਂ ਏਥੇ ਤਾਂ ਖਿਚੋਂਗਾ ਨਾ ਗਰੀਨ ਚੇਨ ਦੇ ਫੱਟੇ।" ਇਸਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੁਲਬੀਰ ਕੁਝ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਦਲਬੀਰ ਤੇ ਗਿਆਨੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਲੜੀਆਂ ਤੇ ਦਲਬੀਰ ਬੋਲਿਆ, "ਨਹੀਂ ਅੰਕਲ ਜੀ ਇਹਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਭੇਜਣਾ ਹੈ।" ਅੰਕਲ ਦਾ ਮੂੰਹ ਮਿਟੀ ਦਾ ਆਲ੍ਹਾ ਹੀ ਬਣਿਆ ਰਹਿ ਗਿਆ।

-31-

ਹਿਮਾਲੀਆ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ

2131 ਮੇਨ ਸਟਰੀਟ

ਜਿਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਠੰਢ ਕਰੀ, ਪਰਾਨ ਕਰੀ, ਬਰੇ ਦਾ ਸਪੈਸ਼ਲ ਮੀਟ
ਸਬਜੀਆਂ, ਸਮੋਸੇ, ਪੂਰੀ ਛੋਣੇ, ਠੱਸੀ, ਦਰੀ, ਕੁਠਾਬ ਸਾਮੁਨ,
ਬਰਫੀ, ਬੈਸਟ ਤੇ ਗਜ਼ੇਟਾਂ ਹਰ ਵਕਤ ਤਿਆਰ
ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਮਾਠਕ: -ਕਰਨਲ ਮਰੋਕ
ਜਿਥੇ ਭਾਰਤੀ ਖਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਰਕ ਹਨ

HIMALAYA RESTAURANT

2131 MAIN ST.
PH. 876-9211

MELTON
REAL ESTATE (B.C.) LTD.

GURDAS S. MINHAS

1435 KINGSWAY
VANCOUVER 12, B. C.

OFF. 879-7571
RES. 325-0372

*B.C.'s First Computerized
Real Estate Service*

ਹਰ ਖ਼ਬਰ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰ ਖਰੀਦਣ
ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ
ਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਗੁਰਦਾਸ ਸਿੰਘ
ਮਿਨਹਾਸ

ਟੈਲੀਫੋਨ:
ਦਫ਼ਤਰ: 879-7571
ਘਰ: 325-6601

FILM INFORMATION

1. QUEEN ELIZABETH PLAYHOUSE, Vancouver
Call: Avtar Bains (325-7369) — Amarjit Binning (327-9573)
2. METRO THEATRE, Vancouver & CENTENNIAL, N. Vancouver
Call: Horizon Films Ltd. (299-6710) 24 hrs.
3. CENTENNIAL THEATRE, Surrey
Call: Ajanta Films (434-9812) & (435-6227)
4. OLYMPIA THEATRE, Vancouver
Call: S & S Pictures (874-2249)
5. YORK THEATRE, Vancouver
Call: Evergreen Films (255-0141)
Patel's Deluxe Mart (255-6729)

SHOW TIMES:
EVERY SATURDAY 8 P.M. — EVERY SUNDAY 3:30 & 8 P.M.

MOVIES

FOREIGN EXCHANGE

CONCERT

3483 KINGSWAY, PHONE:
VANCOUVER, B.C., 438-1304
CANADA. V5R 5L5- 324-2557

SINOTA

DISTRIBUTORS

MANAGER KARTAR SINGH AHLUWALIA

ਸੰਸਾਰੀ ਭੂਟੀ

ਸੁਭਾ ਸਿੰਘ ਐਮ. ਏ.

ਪਟਿਆਲੇ ਦੀ ਇਕ ਉਜੜੀ ਹੋਈ ਕੋਠੀ ਦੇ ਪਿਛਵਾੜੇ ਵਿਚ ਇਕ ਅੰਨ੍ਹੇ ਅਤੇ ਤੰਗ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਅੱਧਰਾਣੀ ਢਿਲੀ, ਖੂਹ ਵਾਂਗ ਡੁੱਬੀ ਚਾਰਪਾਈ ਉਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਲਭਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਵਰਕਿਆਂ ਉਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਸਜੇ ਹੱਥ ਦਾ 'ਫੂਰ ਗੱਡੇ ਉਤੇ ਰਖੀ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਨਾਲ ਕਮਾਨੀਆਂ ਰਹਿਤ ਐਨਕਾਂ ਨੂੰ ਅੱਖੀਆਂ ਉਤੇ ਟਿਕਾਈ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਖੜਾਕ ਸੁਣ ਕੇ ਐਨਕ ਲਾਭੇ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੇ 'ਫੂਰ' ਨੂੰ 'ਪੈਪਰਵੇਟ' ਵਾਂਗ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਵਰਕਿਆਂ ਉਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਉਤਾਹ ਮੌਤੀ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ।

ਛੋਟੀਆਂ ਸੁਜੀਆਂ ਗੰਨੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ, ਤਿਖੇ ਨੱਕ, ਪਤਲੀਆਂ ਪਿਚਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚੰਬੜੀ ਹੋਈ ਵਿਰਲੀ ਦਾਹੜੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਧੌਲੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਬਾਕੀ ਚਿਹਰੇ ਦੀਆਂ ਝੁਰੜੀਆਂ ਨਾਲ ਸੁਹਾ-ਵਣਾ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਬੱਲੇ ਦਾ ਬੁਲ੍ਹਾ ਕੁਝ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਢਲਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੇਠਲੇ ਦੰਦਾਂ ਦੀ ਗੈਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਿਵੇਂ ਜ ਪਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਰੰਗ ਵਿਚ

-32-

ਜਾਨ ਪੈ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਰੁਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਇਕ ਸਾਕਾਰ ਹਾਉਕਾ ਜਾਪਿਆ।

ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਦੋ ਪਿੱਤਲ ਦੀਆਂ ਕੋਲੀਆਂ, ਦੋ ਗਿਲਾਸ, ਇਕ ਪਾਣੀ ਵਾਲਾ ਕੱਚਾ ਘੜਾ ਅਤੇ ਇਕ ਨੁਕਰ ਵਿਚ ਦੋ ਚਾਰ ਮੈਲੇ ਕਪੜੇ ਉਦਾਲੇ ਪੁਦਾਲੇ ਦੀ ਵੇਰਾਨੀ ਦੀ ਫਰਿਆਦ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ।

"ਆਉ ਬੈਠੋ ਜੀ ! ਅੱਜ ਹੀ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਹਰ ਥਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਸਪਤਾਲ ਕਾਹਦਾ ਬੁਰਝ ਖਾਨਾ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪਰਚੇ ਦ ਕੇ ਦੁਪ ਲਗਵਾਇਆ, ਕੱਲ ਉਹ ਵੀ ਇਕ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਖਿੱਝ ਕੇ ਬੰਦ ਕਰਵਾ ਦਿਤਾ। ਉਹਨੂੰ ਇਹ ਸੁਝਾਇਤ ਸੀ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਬਾਰੇ ਜਿੰਨੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਛਪਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਸਤਵੰਤ ਕੌਰ ਨਰਸ ਦਾ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਉਹ ਮੇਰਾ ਏਨਾਂ ਖਿਆਲ ਰੱਖਦੀ ਸੀ।"

"ਸਕਲ ਤੇ ਰੀਝ ਗਈ ਹੋਣੀ ਏ ਹੋਰ ਕਿਉਂ?"

ਮੈਂ ਗੱਲ ਅਧਵਾਟੇ ਕੱਟਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਕਿਹਾ।

"ਛੱਡੋ ਜੀ ! ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸਬੰਧੀਆਂ ਲੜਕੀਆਂ ਆਈਆਂ। ਪਰ ਇਸ ਨਤਸ ਨੇ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਬਚਾ ਲਈ। ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਢ ਮਾਰਿਆ। ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ ਕੋਈ ਜ਼ਹਿਰ ਦਾ ਟੀਕਾ ਨਾ ਲਗਾ ਦੇਵੇ," ਉਸ ਨੇ ਇਨਕਸਾਫ ਕੀਤਾ।

"ਚਲੋ ਜੀ ਆਪਣਾ ਮਨ ਸਾਫ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,"

ਮੈਂ ਗਲ ਬਾਤ ਲਾਭੇ ਮੌੜਨੀ ਚਾਹੀ !

"ਮਨ ਸਾਫ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅੱਜ ਕੱਲ ਹਰ ਪਾਸੇ ਅੰਨ੍ਹੀ ਪਈ ਹੈ। ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਆਹ ਮਹਿਕਮਾ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖੋ ! ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਰਜ਼ੀ ਚਾਹੇ ਸਨਮਾਨ ਪੱਤਰ ਦੇ ਛੱਡਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਕਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ 'ਧੁਖਦੀਆਂ ਆਂਦਰਾਂ' 'ਸੋਨੇ ਦੀ ਚੁੰਝ' 'ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ' 'ਸੁੱਕੇ ਪਿੰਜਰ' 'ਹਰੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ'

'ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਨਾੜਾਂ' 'ਖੰਤਿਆਂ ਦੇ ਹੱਡ' 'ਤੂੰ ਤੇ ਮੈਂ' 'ਮੈਂ ਤੇ ਤੂੰ' 'ਸੂਰਾਂ ਨੂੰ ਪੋਨੇ' 'ਖੱਫਣ ਚੰਗੇ ਦੇ ਉਜੜਾਦ' 'ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਦੁੜੇਲਾਂ' ਆਦਿ, ਗੱਲ ਕੀ ਗਿਣਨੀਆਂ ਔਖੀਆਂ ਹਨ। 'ਧੁਖਦੀਆਂ ਆਂਦਰਾਂ' ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸ਼ਿਮਲੇ ਦੇ ਇਕ ਅਫਸਰ ਦੀ ਲੜਕੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ੧੫੦ ਰੁਪਏ ਮਨੀ ਆਰਡਰ ਕਰਕੇ ਭੇਜੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮਹੀਨੇ ਰੇਸ਼ਮੀ ਸਲਵਾਰ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਥਾਂ ਇਹ ਬੋੜੀ ਜੇਹੀ ਰਕਮ ਮਹਾਨ ਕਲਾਕਾਰ ਦੀ ਭੇਟ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰੋਗੇ। ਇਹ ਜੇ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਪਰਸੰਸਾ, ਪਰ ਟੈਕਸਟ ਬੁਕ ਕਮੇਟੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ! ਲੜਕੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਮਿਲਦੇ ਨੇ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਠਰਕੀ ਨੇ ਠਰਕੀ ! ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋ ਮਨ ਸਾਫ ਕਰੋ," ਉਸ ਨੇ ਵਿਅੰਗਮਈ ਹਾਸਾ ਬੁਲ੍ਹਾ ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ।

"ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖਣ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਹੈ," ਮੈਂ ਹੋਰ ਗੱਲਬਾਤ ਸੁਣਨ ਲਈ ਪੁਛ ਲਿਆ।

"ਵਾਹ ਭਈ ਵਾਹ ! ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅੱਜ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਕਿਧਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਫਸਰ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ। ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖੀ ਸੀ :

ਹੋਇਲੇ ਨੀ,

ਮੈਂ ਬੋਲ ਮਾਰਦਾ ਤੇਨੂੰ,

ਜੇ ਸੁਣ ਲੈ ਮੇਰੇ ਬੋਲੇ,

ਮੈਂ ਦੁਖ ਸੁਣਾਵਾਂ ਕੈਨੂੰ,

ਤੂੰ ਸਮਝੀ ਮੇਰੇ ਸੋਨੂੰ।"

"ਵਾਹ ਭਈ ਵਾਹ ! ਕਮਾਲ ਹੈ, ਉਸਤਾਦ ਜੀ ਕਮਾਲ ! ਕਿਸੇ ਗਜ਼ਬ ਦੀ ਗ੍ਰਿਹ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੈ," ਮੈਂ ਦਾਦ ਦਿਤੀ।

"ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਨਾਲ ਮੇਰੀਆਂ ਧੁੰਮਾਂ ਪੈ ਗਈਆਂ ਸਨ। 'ਤੀਰ' ਵਰਗੇ ਸਾਹਿਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖਾਰ ਖਾਣ

IMPORTERS EXPORTERS WHOLESALERS RETAILERS

ROKKO SAREES & FABRICS

OWNED AND OPERATED BY B. S. KHURANA AND SONS AND GRANDSONS

6201 FRASER ST., (At 46th Ave.) PHONE: VANCOUVER-15, B.C., CANADA. 327-3033

ਲਗ ਪਏ ਸਨ। ਇਹ ਸਾਰਿਆਂ ਤਸਾਲਿਆਂ ਨੇ ਛਾਪੀ ਸੀ," ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੀਰ ਨਾਲ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਈ ਵਾਕਫੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ," ਮੈਂ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਹੱਸਲਾ ਕੀਤਾ। "ਕੁਛ ਨਾ ਪੁਛ! 'ਤੀਰ' ਬੜਾ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਾਂ। ਇਕ ਸਕੂਲ ਮਾਸਟਰਨੀ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਮੋਹਤ ਹੋ ਗਈ। ਤੀਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਕ ਹੋਰ ਘਮਸੱਕਰ ਨੂੰ। ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲਾਭੇ ਫਰਨ ਲਈ ਉਸ ਮਾਸਟਰਨੀ ਉਤੇ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਲਿਖਣੀਆਂ ਆਰੰਭ ਦਿਤੀਆਂ। ਸਮੱਸਿਆ ਰਖ ਦਿਤੀ:

ਕਲੀਏ ਨੀ ਤੇ ਕਿਉਂ ਕੁਮਲਾਉਂਦੀ ਜਾਏ.....!

ਅਸਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਆਰ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਇਕ ਰਸਾਲੇ ਵਿਚ ਛਪਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਕੂਲ ਮਾਸਟਰਨੀ ਜੀ ਕੋਲ ਜਾ ਰਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਸਾਰ ਮੇਰੀ ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਹਰ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਤੇ ਰਖਿਆ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੀ ਤੀਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖਾਹ ਖਾਂਦੇ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਬਦਖੋਰੀ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ," ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ।

"ਪਰ ਕਈ ਦਿਨ ਪਿਛੋਂ ਤੀਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਕਵਿਤਾ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਤੇ ਰਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਵਿਤਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਛੇ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ" ਮੈਂ ਟੋਕਿਆ।

"ਛੱਡ ਯਾਰ! ਤੀਰ ਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਕੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਨੇ, ਐਵੇਂ ਯਭਲੀਆਂ ਝਾੜਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ," ਉਸ ਨੇ ਜਰਾ ਔਖੇ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ।

"ਰੀਸ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਤੀਰ ਜੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਖਈ ਦੇ ਰੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਯੱਤਲੀਆਂ ਝਾੜਨ ਦੀ ਕੀ ਗੱਲ ਆਖੀ ਜੇ," ਮੈਂ ਜਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਖੁਰਚਣਾ ਚਾਹਿਆ।

"ਯਭਲੀਆਂ! ਲੈ ਸਣ ਲਾ" ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਉਸਨੇ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਭੇਜਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇਹ ਟੋਜੀ ਸਰਦਾਰ ਦੇ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਐਡੀਟਰ ਸਾਂ। ਉਹ ਛੋਟਾ ਤੇ ਮੈਂ ਵੱਡਾ। ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਆਰਟੀਕਲ "ਲੋਹੜਾ

ਸਾਈਂ ਦਾ" ਸੁਹਾਪੀ ਹੋਣ ਲਿਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਕੰਪਾਜ਼ਟਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਚ ਅਦਲਾਬਦਲੀ ਕਰਾਈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਉਸ ਫੌਜੀ ਸਰਦਾਰ ਨੂੰ ਜਾ ਚੁਕਿਆ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਉਦਾਲੇ ਛਿੱਤਰ ਖੱਲੀ ਫਿਰੇ ਅਤੇ ਕਹੇ ਮੈਂ ਤੇਨੂੰ 'ਆਹ ਕੁਛ ਲਿਖਣ ਲਈ ਤਲਬ' ਤਾਰਦਾ ਹਾਂ" ਉਸ ਨੇ ਯਭਲੀਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ।

"ਫੇਰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਵਿਚ ਵੀ ਉਸਤਾਦ ਜਾਪਦੇ ਹੋ?" ਮੈਂ ਜਰਾ ਹੋਰ ਠਕੋਰਿਆ।

"ਪੱਤਰਕਾਰੀ! ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਦੀ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੀ ਕਰਨੀ ਏ! ਇਹ ਵੇਖ ਲਓ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਅਸਾਂ ਲੋਕ ਰਾਜ ਦੇ ਪੰਜ ਪਰਚੇ ਕਢੇ ਅਤੇ ਪੰਜੇ ਵਾਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਮੰਗ ਲਈਆਂ। ਜਦੋਂ ਲਿਖਿਆ ਬ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰੀ ਲੀਡਰ ਅਤੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਕਤਿੱਲ ਕੱਢ ਦਿਤੇ। ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਮੁਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਰਗੜ ਕਢਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਡਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਹੋਰਨਾਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਾਂਗ ਸਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ਾਮਦਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ। ਜੇ ਅਸੀਂ 'ਲੋਕ ਰਾਜ' ਵਿਚ ਸੂਰਮਤਾਈਆਂ ਜਮਾ ਛੱਡੀਆਂ, ਉਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਐਡੀਟਰ ਮੁੜ ਕੇ ਜੰਮੇ ਤਾਂ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜ ਵਾਲ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਖੁਸ਼ਾਮਦੀ ਜੋਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ," ਉਸ ਨੇ ਬੜੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਲਾਗੇ ਪਿਆ ਗਿਲਾਸ ਚੁਕ ਕੇ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ ਅਤੇ ਕਮੀਜ਼ ਦੇ ਕਰ ਨਾਲ ਮੁਛਾਂ ਸਾਫ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਗਿਆ:

"ਸਾਡੀ ਮਾਰ ਤੋਂ ਕੋਣ ਬਚਿਆ। ਅਸਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਧੋਣ ਦੇ ਵਲ ਕੱਢ ਦਿਆਂਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਸ ਨੂੰ ਜੰਦਰੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ। ਸਮਾਨ ਕੁਰਕ ਕਰ ਲਿਆ ਪਰ ਅਸੀਂ ਨਾ ਡਰੇ। ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਪਿਛੋਂ ਫੇਰ ਪਰਚਾ ਕੱਢ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਉਹ ਖਬਰ ਲਈ ਕਿ ਯਾਦ ਰੱਖੋਗਾ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ! ਨੰਗ ਤਾਂ ਚੁਰਸਤੇ ਵਿਚ ਆ, ਸਾਡਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੀ ਖੋਹ ਲੈਣਾ। ਕਰਜਾ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦਿੱਤਾ। ਪਰਮਿਟ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਸਤਿਹਾਰ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਡਰੀਏ ਕਿਉਂ?"

"ਠੀਕ ਹੈ! ਡਰਨਾ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ! ਅਖਬਾਰ

ਨਵੀਸ ਕੀ ਆਖ ਤੇ ਪਾੜਛੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਾਹੋ," ਮੈਂ ਤਾਈਦ ਕੀਤੀ।

"ਚਲੋ ਛੱਡੋ ਯਾਰ! ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ। ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕਦੇ ਕੋਈ ਰੋਮਾਂਸ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ," ਉਸ ਅਚਾਨਕ ਪੁਛਿਆ।

"ਨਹੀਂ" ਜੀ, ਰੋਮਾਂਸ ਦਾ ਜਵਾਨੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਪਰ ਸਾਡੇ ਉਤੇ ਨਾ ਜਵਾਨੀ ਆਈ ਤੇ ਨਾ ਰੋਮਾਂਸ ਖਰੀਦਣ ਜੋਗੇ ਦਮੜੇ," ਮੈਂ ਜ਼ਰਮ ਇਕਬਾਲ ਕਰ ਲਿਆ।

"ਪਰ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਤਾਂ ਬੜੇ ਰੋਮਾਂਸ ਆਏ" ਉਸਨੇ ਚਟਖਾਰੇ ਭਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

"ਠੀਕ, ਆਏ ਹੋਣੇ ਨੇ! ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਰਸ਼ਾਹ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ:

ਰੰਨਾਂ ਡਿਗਦੀਆਂ ਵੇਖ ਕੇ ਛੈਲ ਮੁੰਡਾ,
ਜਿਵੇਂ ਸਹਿਦ ਤੇ ਮੱਖੀਆਂ ਡਿਗਦੀਆਂ ਨੇ।"

ਮੈਂ ਜਰਾ ਹੋਰ ਉਸ ਦੇ ਰੋਮਾਂਸਤਾਨੀ ਸ਼ੋਕ ਨੂੰ ਉਛਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। "ਬਸ ਜੀ! ਕੀ ਪੁਛਦੇ ਹੋ ਇਕ ਲੜਕੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੁਰ ਪਈ। ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਅਸੀਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਇਕੱਠੇ ਰਹੇ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਪਾਗਲ ਹੋਣ ਦੀ ਚਿੰਨੀ ਨਾ ਆਉਂਦੀ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਆਨੰਦ ਕਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ," ਉਸ ਨੇ ਅੱਖੀਆਂ ਮੀਟ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਗੁਜ਼ਰੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਗੌਤਾ ਮਾਰ ਗਿਆ, "ਫੇਰ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਫੌਕੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਨਾ ਹੁੰਦੇ।"

ਮੈਂ ਕਿਹਾ "ਯਾਰ ਕਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਰੁੜ੍ਹ ਗਏ, ਅੱਜ ਕਲ੍ਹ ਤਾਂ ਟੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਫਿਰਕੂਆਂ ਨੇ ਖੱਦਰ ਪਾ ਲਏ ਅਤੇ ਉਹ ਚੋਧਰੀ ਤੇ ਅਸੀਂ ਨੁਕਰੇ ਲੱਗੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵਜ਼ੀਰ ਮਾਲ ਕੋਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਫ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅੱਜ ਦੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਕੋਣ ਹਨ। ਪਰਮੇਂ ਉਥੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ, ਰੋਟੀ ਖਾਧੀ। ਗੁਣ ਤੂੰ ਦਸ। ਕਿਤਾਬਾਂ ਛਾਪਣ ਵਿਚ ਕੁਆਰੇਪ੍ਰੋਟਿਵ ਸੁਸਾਇਟੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ੫੦ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਕਰਜ਼ਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਲੈ ਲਈਏ ਕਿ ਨਾ?" ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਪੁਛੀ, ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਸਲਾਹ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਅਟਕਿਆ ਹੋਵੇ।

"ਨੇਕੀ ਪੁਛ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਰੀਦੀ, ਮਾਰ ਲੈ ਹਬ ਜੋ ਵਜ਼ਦਾ ਏ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਸਜੀ ਜੋਹਬ

MOVIES

FOREIGN EXCHANGE

CONCERT

SINOTA

DISTRIBUTORS

MANAGER KARTAR SINGH AHLUWALIA

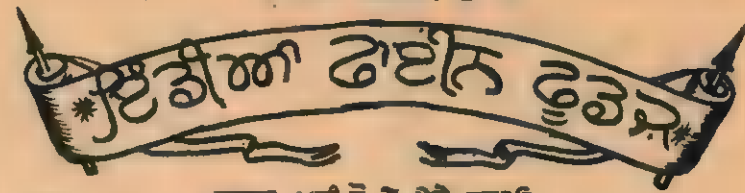
3483 KINGSWAY, PHONE:
VANCOUVER, B.C., 438-1304
CANADA. V5R 5L5- 324-2557

ਵਿਚੋਂ ਟੋਹ ਕੇ ਇਕ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਪੁੜੀ ਕੱਢੀ। ਉਸਨੂੰ ਬੜੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਖੋਲਣ ਪਿਛੋਂ ਬੋਲਿਆ, "ਬਹੁਤ ਠੀਕ। ਬਸ ਮੈਂ ਸਲਾਹੀ ਹੀ ਪੁਛਣੀ ਸੀ। ਹਫ਼ਾ ਯਾਰ ਜੇਬ ਵਿਚ ਅਠ ਕੁ ਆਨੇ ਹੋਣਗੇ। ਚਾਹ ਮੰਗਵਾਈ, ਆਹ ਦਵਾਈ ਖਾਣੀ ਏ।"

"ਯਾਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਸਾਂ," ਇਹ ਸੁਣਦਿਆਂ ਦਵਾਈ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਡਿਗ ਕੇ ਖਿਲਰ ਗਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ੇਠਾ ਕਮਰੇ 'ਚੋਂ ਬਾਹਿਰ ਨਿਕਲ ਆਇਆ।

-34-

ਭਾਰਤੀ ਗਰੋਸਰੀ ਵਾਸਤੇ

ਸਸਤਾ ਖਰੀਦੋ ਤੇ ਪੈਸੇ ਬਚਾਓ

8179 ਮੇਨ ਸਟਰੀਟ, (ਮੇਨ ਅਤੇ ਮਕੈਨ ਤੇ)

ਰੋਇਲ ਬੈਂਕ ਦੇ ਨਾਲ

ਫੋਨ: 327-0510

THINKING OF TRAVEL?

WE CAN SAVE YOU TIME - TROUBLE

PHONE: **872-7658**

GOYAL TRAVEL

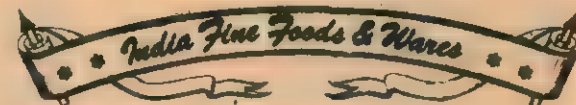
GROUPS - CHARTERS - EXCURSIONS - PAY LATER

SPECIAL IMMIGRANT FARES AVAILABLE.

4160 Fraser Street, Vancouver

ਜਿਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗਰੋਸਰੀ ਜਿਵੇਂ ਦਾਣਾ, ਮਸ਼ਾਨੇ
ਖਾਚਾਰ, ਚਾਵਲ, ਖਾਟਾ (ਮੱਕੀ, ਕਣਕ, ਛੋਟੇ, ਮਦਰ, ਬਾਜ਼ਾਰਾ
ਮੂੰਗੀ, ਮਾਹ, ਸੂਜੀ, ਪਾਪੜ, ਸੁਕੇ ਸੇਵੇ, ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ
ਹਿੰਦੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਹਾਰ, ਸਿਰੀ, ਰੀਕਾਰਡ
ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਟੈਰੈਕ ਟੋਪਾਂ (ਹਿੰਦੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ)
ਹਿੰਦੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਰੀਕਾਰਡ ਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ
ਬਹੁਤ ਸਸਤਾ ਤੇ ਵਧੀਆ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

SHOP AND SAVE

8179 MAIN STREET
VANCOUVER, B. C. V5X 3L2

PHONE 327-0510

ਸ਼ਾਸ਼ ਅਤੇ ਮਵਾਸ਼

-35-

ਵਤਨੋਂ ਦੂਰ ਆਰਟ ਫਾਂਊਡੇਸ਼ਨ

ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ

ਵੈਨਕੁਵਰ

ਵਤਨੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਵਤਨ ਦਾ ਸਭਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਮਾਂ ਭੋਲੀ ਦਾ ਵਰਗ ਹਰ ਪਰਦਾਸੀ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਚੇਜ਼, ਨਵੇਂ ਸਭਿਆਚਾਰ, ਨਵੀਂ ਢੋਲੀ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਆਹੋਲ ਵਿਚ ਕੁਝ ਉਪਰਾਪਣ ਰਹਿਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਸਭਿਆਚਾਰ ਤੇ ਢੋਲੀ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵਿਚ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਿੱਛੇ ਰੱਖ ਜਾਂਦੇ ਨਸ਼ਾਏ ਹਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ..... ਇਕ ਮਾਨਸਿਕ ਭੁੱਖ ਜਿਹੀ.... ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਆਹੋਲ ਵਿਚ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਦੂਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਆਹੋਲ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਗਰੁੱਪ, ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਤੇ ਕਲੱਬਾਂ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ.... ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਭੁੱਖ ਦਾ ਭਰਵਾਂ ਉਠਾ ਕੇ ਪੱਕੇ ਬਨਾਉਣ ਤੱਕ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਪਾਰਕ ਤੇ ਅਭੇਤੀ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਗਰੁੱਪ ਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਲਿੰਦਵਯੋਗ ਹਨ। ਪਰ ਕਈ ਕਈ ਕੁਝ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਨਸੀਬ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਿਰੋਲ ਬਲਾ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਨੁਕਤੇ ਤੋਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਤੱਕ ਉਤਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਤੇ ਗਰੁੱਪਾਂ ਨੂੰ ਜੀ ਆਇਆਂ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਨਸ਼ਾਏ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਸੁੱਚੇ ਤੇ ਸੁਫਲ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਲੈ ਕੇ ਅਸੀਂ ਵਧਦੇ ਹਨ।

"ਵਤਨੋਂ ਦੂਰ ਆਰਟ ਫਾਂਊਡੇਸ਼ਨ" ਇਕ ਐਸੀ ਹੀ ਨਵੀਂ ਭਾਵਿਮ ਹੋਈ ਕਲਾਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਆਪਣੇ ਵਤਨ ਦੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਢੋਲੀ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਅੱਗੇ

ਮਨੋਰੰਜਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਪੱਕੇ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੀ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਸੁਹਰਤ ਦੀ ਭੁੱਖੀ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ... ਇਸ ਦੇ ਕਲਾਕਾਰ ਅਤੇ ਮੁਢਲੇ ਮੈਂਬਰ ਤਜਰਬਾਕਾਰ ਕਲਾਕਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਤੇ ਮੇਰੇ ਹੋਰ ਕਈ ਵੀਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲੇ ਦੀਆਂ ਸਟੇਜਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਕਰਦਿਆਂ ਵੇਖ ਚੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਕਲਾਕਾਰ ਇਥੇ ਦੂਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਵੇਂ ਤਜਰਬੇ ਕਰਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ.... ਕੁਝ ਇਥੋਂ ਸਿੱਖਣ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਤਮੀਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

"ਵਤਨੋਂ ਦੂਰ ਆਰਟ ਫਾਂਊਡੇਸ਼ਨ" ਨੇ ਵੈਨਕੁਵਰ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਇਕ "ਵਰਾਇਟੀ ਸ਼ੋਅ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਤੀ। ਇਹ 'ਵਰਾਇਟੀ ਸ਼ੋਅ' 12 ਮਈ, 1974 ਨੂੰ ਸਿਨਾਰਨੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਦੇ ਆਡੀਟੋਰੀਅਮ ਦੀ ਸਟੇਜ ਉੱਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਆਮੂਲੀ ਖ਼ਾਮੀਆਂ ਤੋਂ ਸਿਵਾ (ਸਿਫਲ ਵਜੋਂ ਖਾਣਾ ਸਿਸਟਮ ਵਿਚ ਨੁਕਸ ਪੈ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਸੁਰਜੀਤ ਕਲਸੀ ਦੀ ਗਾਈ ਮੀਨਾ ਕੁਮਾਰੀ ਰਚਿਤ ਗਜ਼ਲ 'ਆਬਲਾ ਪਾ ਇਸ ਦੁਜਤ ਮੇਂ.....' ਸਿਰਫ਼ ਸਟੇਜ ਅਤੇ ਹਾਲ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੇ ਚਾਰ ਹੋਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਰਹਿ ਗਈ। ਛਾਕੀ ਸਰੋਤਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ) ਸਮੁੱਚਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਲਕਸ਼ ਤੇ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਉੱਤੇ ਕਾਫੀ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡ ਗਿਆ।

ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਰਾਗ 'ਥਾਗੇਸ਼ਵਰੀ' ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਦੇਵਿੰਦਰ ਹਿੰਦਲ ਨੇ ਵਾਇਲਨ ਉੱਤੇ ਰਾਗ ਥਾਗੇਸ਼ਵਰੀ ਵਜਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਬਲੇ ਉੱਤੇ ਸੰਗਤੀ ਰੁਮੇਸ਼ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੇ ਜਾਣੇ ਪਛਾਣੇ ਕਲਾਕਾਰ ਹਨ। ਰਾਗ ਦੀ ਮਿਠੀ ਧੁਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਆਰੰਭ ਬੜੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ

IMPORTERS EXPORTERS WHOLESALERS RETAILERS

ROKKO SAREES & FABRICS

OWNED AND OPERATED BY B.S. KHURANA AND SONS AND GRANDSONS

S-39, GREEN PARK, PHONE: NEW DELHI-16, INDIA. 77790

ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਖੰਮਣ ਦਾ ਹਾਸਰਸ ਇਕਾਂਗੀ 'ਮੁਨਸ਼ੀ ਜੀ' ਖੇਡਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਆਈਟਮ ਜੀ ਜਿਸਨੂੰ ਯੋਗਰਾਜ ਸੇਧਾ ਨੇ ਬੜੀ ਸਿਹਤ ਤੇ ਲਗਨ ਨਾਲ ਡਾਇਰੈਕਟ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਯੋਗਰਾਜ ਸੇਧਾ ਨੇ ਬੜਾ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਕਾਰੀ ਸਿਖਾ ਕੇ ਇਕਾਂਗੀ ਵਿਚ ਜਾਨ ਪਾ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਵਲੋਂ ਹਾਸੇ ਦੀ ਗੂੰਜਾਰ ਅਕਸਰ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਮੁਨਸ਼ੀ ਜੀ ਦਾ ਪਾਤਰ ਭੁਪਿੰਦਰ ਧਾਲੀਵਾਲ ਨੇ ਨਿਯਤ ਨਾਲ ਨਿਭਾਇਆ। ਇਕਾਂਗੀ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਤਰਜਮਾ ਨਕਲਾ ਜਿਸ ਵਿਅੰਗਮਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ਿਆ ਗਿਆ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਦਾਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੱਧੂ ਅਤੇ ਮਿਸਤਰੀ ਦੇ ਰੋਲ ਵਿਚ ਦੁਨੀਤ ਤੂਰ ਦੇ ਰੋਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਯੋਗ ਹਨ। ਸਕ੍ਰਨ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ (ਪਾਲੀ, ਕੁਲਦੀਪ, ਨਵੇਜ, ਰੂਪੀ, ਕਾਲਾ, ਸੰਦੀਪਤ ਆਦਿ) ਮੇਰੇ ਕੁਝੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚ ਸਰਬੱਤ ਕਿਸੇ ਭਾਰਤੀ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲਗਦੇ ਸਨ।

ਗੁਲਸ਼ਨ ਲਲਾਨੀ ਦੀਆਂ ਗਾਈਆਂ ਏਨੇ ਗੁਲਜ਼ਾਂ 'ਚੁਨ ਲੀਆਂ' ਅਤੇ 'ਆਲਿਆਂ ਜਲ ਗਿਆ...' ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਇਕ ਖਾਸ ਵੰਨਗੀ ਸੀ 'ਖੁਸ਼ਰੋ'। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਆਏ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਘਰ ਖੁਸ਼ਰਿਆਂ ਦੀ ਰੋੜ੍ਹ ਲਗੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇ ਜਿਹੜੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਇਕ ਅਣੁੱਤੀ ਛਾਤੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਗੁਰਦੀਪ ਗਰੇਵਾਲ ਅਤੇ ਭੁਪਿੰਦਰ ਧਾਲੀਵਾਲ ਨੇ ਖੁਸ਼ਰਿਆਂ ਦੇ ਰੋਲ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਸਾਰਾ ਮਾਹੌਲ ਹਾਸੇ ਵਿਚ ਫੇਰ ਕਰ ਦਿਤਾ।

ਇੰਟਰਵਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਮੀ ਧੰਨਿਆ ਤੇ ਮੋਹਨ ਬੱਗਵ ਨੇ ਇਕ ਟੋਗਾਢਾ ਗਾ ਕੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਮਨ ਜਿੱਤਿਆ। ਮੋਹਨ ਬੱਗਵ ਨੇ ਸਿਵ ਕੁਮਾਰ ਬਟਾਲਵੀ ਦੀ 'ਕੋਠਿਆਲੀ ਬੋਰ' ਬੜੀ ਭਰਪੂਰ ਅਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਗਾਈ।

ਸ਼ੋਅ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਹਿੱਸਾ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਉੱਤੇ ਫਿਲਮੀ ਧੁੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਮਗਰੋਂ ਹੇਮੀ ਧੰਨਿਆ ਨੇ 'ਗਾਇਕ ਦੀ ਗੁਲਜ਼' ਵੱਲ ਮੈਂ ਨਵੇਂ ਕਰਾਂ...', ਮੋਹਨ ਅਤੇ ਗੁਲਸ਼ਨ ਨੇ ਇਕ ਟੋਗਾਢਾ, ਰਵੀਰਿ ਮੰਨਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਗੀਤ 'ਕਲੀ ਕਲੀ ਜਾਨ...' ਅਤੇ ਗੁਰਦੀਪ ਗਰੇਵਾਲ ਤੇ ਮੋਹਨ

-36- ਬੱਗਵ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਗੀਤ 'ਭਾਈ' ਗਾ ਕੇ ਸੱਤਿਆਂ ਤੋਂ 'ਦਹ ਵਾ...' ਲਈ। ਨਰਿੰਦਰ ਭਾਗੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿੰ-ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਗੀਤ ਧੁੰਨਾਂ ਕਾਫੀ ਮਨਮੋਹਕ ਸਨ।

ਵਗਾਇਤੀ ਸ਼ੋਅ ਵਿਚ ਚੀਨੀ ਫੋਕ ਨਾਚ ਬਹੁਤ ਇਲਕਜ਼ ਰਹੇ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਛੋਟੀ ਬੱਚੀ ਪਿੰਗ ਪਿੰਗ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਪਜੇਟਾਂ ਰੱਖਕੇ ਬੈਲੈਂਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਚ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਮਾਇਆਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਮੀਮੀ' ਤੋਂ 'SWORD DANCE' ਅਤੇ 'ਅਲਾ' ਤੋਂ 'ਐਲੀਜ਼' ਤੋਂ ਦੇ 'ਪਰੀ ਨਾਚ' ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸਭ ਤੋਂ ਅੰਤ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਜੀਉਂਦੀ ਜਾਗਦੀ ਤੇ ਮੂੰਹੋਂ ਬੋਲਦੀ ਛਲਕੀ - ਭੰਗੜਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਭੰਗੜੇ ਵਿਚ ਗੁਰਦੀਪ ਗਰੇਵਾਲ, ਨਿਰਮਲ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਚੌਂਸ, ਭੁਪਿੰਦਰ, ਸੁਰਿੰਦਰ, ਅਮਰਜੀਤ, ਪਾਲ, ਗੁਰਦਿਆਲ ਅਤੇ ਸੁਖੀ ਨੇ ਭਾਗ ਲਿਆ। ਫੋਲ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਮਾਸਟਰ ਹਰਭਜਨ ਸਨ। ਭੰਗੜਾ ਕਾਫੀ ਇਲਕਸਪ ਅਤੇ ਖਿਚਪਾਉ ਰਿਹਾ।

ਸੋ ਕੁੱਝ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਵਧੀਆ ਕੋਰਗਰਾਊਂਡ ਸੰਗੀਤ ਇਸ ਸੱਲ ਦਾ ਸੂਰਬ ਤੇ ਸਿ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਪੱਧਰ ਘਟੀਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਲਾਕਾਰ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਤੋਂ ਸੁਝੇਤ ਸਨ। ਏਵਿੰਦਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਰਮੇਸ਼ ਨੇ ਲਗਭਗ ੭੦ ਸ਼ੁਲਕ ਤੇ ਗੀਤ ਨਾਲ ਸੰਗੀਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਤੋਰ ਵਧੀਆ ਬਨਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ੨ ਸਾਫ਼ਕਾਰੀਆਂ ਵਰਤਣ ਦੀ ਫੋਨ ਮਹਿਸੂਸ ਤੇ ਹੀ ਤੇ ਸਿਵੇਂ ਈਸੇ ਪਾਵਰ ਸਿਸਟਮ ਵਾਲੇ ਹਾਲ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਤੇ; ਵੱਖ ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਗੁਲਜ਼ਾਂ, ਟੋਗਾਵਿਆਂ, ਪੰਜਾਬੀ ਗੀਤਾਂ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਇਥੇ ਤਰਾਂ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਕੁਝ ਅਕਾਊ ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਤੇ ਅਤੇ ਸਟੇਜ ਉੱਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਉੱਚੇ ਸ਼ਾਜ਼ੀਦਿਆਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵਾ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ੭੦ ਨਵੇਂ ਆਈਟਮ ਦੀ ਖਿੱਚ ਨੂੰ ਮੱਧਮ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਤੇ। ੭੦ ਗੀਤ ਜਾਂ ਗੁਲਜ਼ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਇਕ ਜੋਰ ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਜੋਗ ਅਜੋਗ ਸਾਜ਼ੀਦੇ ਹੋਣ...
..... ਚਾਕੀ ਪੀਨ 38 ਤੋਂ.....

MOVIES

FOREIGN EXCHANGE

CONCERT

3483 KINGSWAY,

PHONE:

SINOTA

DISTRIBUTORS

VANCOUVER, B.C.,

438-1304

CANADA. V5R 5L5-

324-2557

MANAGER KARTAR SINGH AHLUWALIA

Kartar S. Ahluwalia of . . .

OFFICE
254-1814
438-1304

of Atlantic Travel Service Ltd.
YOUR OWN TRAVEL AGENT

RESIDENCE
324-2557

OUR SERVICES ARE FREE!

- 1 You pay NOT A CENT MORE to book your flights through *Kartar S. Ahluwalia*
- 2 Information on new passports, passport renewals, endorsements, visas, affidavit forms (declarations) notary services etc.
- 3 Assistance to bring your friends or relatives to Canada.
- 4 Assistance for travel formalities through our representatives in India, and London (England).

MORE THAT YOU CAN GET:

1. VIP's treatment.
2. Sincere and friendly advice
3. Best deal always.
4. Fly now — pay later.
5. We are IATA approved agents
6. Service is our business.

ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੋਨੇ ਜਾਣ ਨਈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ, ਏਸਰਾਂ ਦੇ ਮੰਗਵਾਉਣ ਨਈ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਆਗੇ ਦਰਜਨ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਏਅਰ ਨਾਈਨਜ਼ ਦੀਆਂ ਟਿਕਟਾਂ ਵੇਚਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਨਈ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਸਤੀਆਂ ਟਿਕਟਾਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ। ਪਾਸਪੋਰਟ ਅਤੇ ਵੀਜ਼ਾ ਲਿਟ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

12 ਮਈ ਨੂੰ " ਵਤਨੋਂ ਦੁਰ ਵਰਾਇਟੀ ਸੋ " ਦੇਖਣ ਆਏ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ!

NOW

THE WATNO DUR ART FOUNDATION

a non-profitable organisation
presents

FULL LENGTH PLAYS (PUNJABI & HINDI)

AWAIT

FOR THE DATE OF OUR NEXT SHOW

Ladies and men are invited to participate in our productions.

FOR INFORMATION CALL: 'WATNO DUR' 874-5403

MOVIES

FOREIGN EXCHANGE

CONCERT

3483 KINGSWAY,

PHONE:

SINOTA

DISTRIBUTORS

VANCOUVER, B.C.,

438-1304

CANADA. V5R 5L5.

324-2557

MANAGER KARTAR SINGH AHLUWALIA

Community Education Development Project
1122 Commercial Drive
Vancouver, B.C.

Dear 'WATNO DUR',

May we introduce ourselves? We are the Community Education Development Project at the above address. We are currently offering classes in beginners' English, taught by volunteer instructors who take a short training course to prepare them to teach English to New Canadians. We have three volunteers at present: Toni Benincasa, Karnail Mann and Anita Lo. We have been asked by people in the neighbourhood to start more classes, in order to do so, we need more volunteers.

Our beginners' course lasts eight weeks. We have classes meeting at our office, at the home of one of the students, and at Strathcona Community Centre. There is no tuition fee, only a small registration charge to cover the cost of photocopying course materials.

If you know of anyone interested in volunteer teaching or in taking a beginners' English course, please call us at 254-4424 or 254-6612. Thank you very much for any help you may be able to give.

Sincerely yours,
Community Education Development

Karnail Mann
Seymour Levitan

ਪੰਨਾ 36 ਦਾ ਥਾਂ
ਜਾਂ ਕੁਝ 2 ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਬੈਕਗਾਊਂਡ ਵਿਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਟੇਜ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਬੈਠੀ ਜਿਹੀ ਢਿੱਲ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ। ਉਹ
ਜੁਲੂਸੀ ਵੀ ਬਣੀ ਵਾਰੋ ਜਾਂਦੀ ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਅਗਲੇ ਆਈਟਮ ਦੀ ਮੈਟਿੰਗ
ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੁਲੂਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਿੰਟ ਲਗ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
ਸਾਰੇ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਹਲੇ ਬੈਠਾ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ।

THERE'S LIFE AT MARS

MARS REALTY LTD.

5467 VICTORIA DR., VANCOUVER, B.C.

327-8315

ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ -
RESIDENTIAL, COMMERCIAL &
REVENUE - ਖਰੀਦਣ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਸਮੇਂ
ਤੁਹਾਡੀ ਅਜ਼ਾਬੀਕਾਰ ਮਾਹਰਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ

ਦਰਸ਼ਨ ਬਰਾੜ

Darshan Brar

R. 433-3334

MORTGAGES - APPRAISALS - RENTALS - SALES

• ਏਨੇ ਜਨਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ ਅਜ਼ਾਦਾ ਜ਼ਰੇਕ ਮਨ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਰੋਲਾ ਧਰਤੀ ਵਜ਼ਾਰਾ ਵਧੇਰੇ ਜਨ ਤਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਧੀ ਪੱਖਾਂ ਵਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ (ਜਿਵੇਂ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਜਨਤਾ ਬਿਨਾਂ ਇਕੱਠੇ ਹਲ ਫਿਰ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਪਰ ਇਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਸੀ) ਖ਼ੈਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੋਖ ਪਾਸੀਆਂ ਨਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਏ, ਸਗੋਂ ਅਗੇ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਫਿਰ ਤੋਰ ਨਿਖਾਰ ਲਿਆਉਣ ਨਹੀਂ ਕੁਝ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕਬਲਿਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਅੰਤ ਵਿਚ ਮੈਂ ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ
ਜੋਗਰਾਜ ਸੇਠਾ, ਵਧੀਆ ਗਾਇਰ ਮੇਨ ਬੰਗਰ, ਤੇ ਡਾਂਸ ਕੰਪੋਜੀਟਰ
ਗੁਰਦੀਪ ਗਰੇਵਾਲ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰਾਂ ਵਰਗੇ ਵਧਾਈ
ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਲਈ ਤੇਰੇ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ
ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

IMPORTERS EXPORTERS WHOLESALERS RETAILERS

ROKKO SAREES & FABRICS

OWNED AND OPERATED BY B. S. KHURANA AND SONS AND GRANDSONS

635-BLOOR STREET WEST, TORONTO. phone
ONTARIO, CANADA 533-1106

GILL SALES

Hakim Gill

Furniture, Appliances, Carpets & Drapes

ZENITH — Color T.V. and Stereos

GIBSON — Fridges and Stoves

SPEED QUEEN — Washers and Dryers

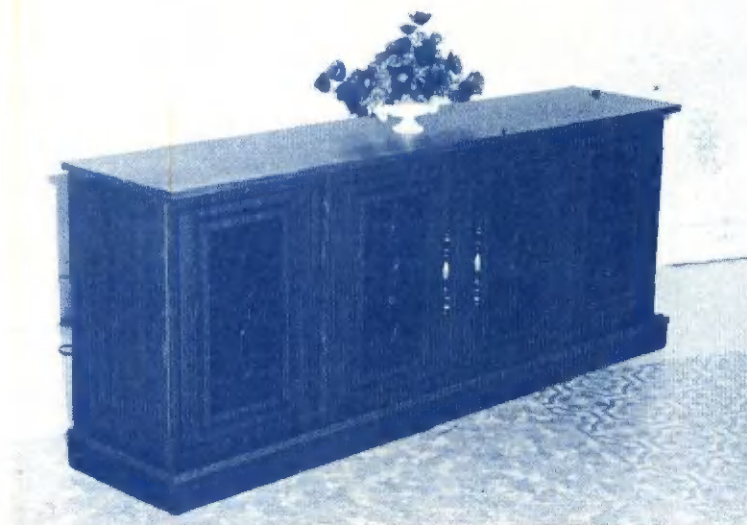
MOTOROLA — Color T.V. and Stereos

PANASONIC — T.V. and Tape-recorders

KELVINATOR — Fridges and Stoves
Washers and Dryers

ADMIRAL — Fridges, Stoves and Gas
Ranges, Washers and Dryers,
Color T.V. and Stereos

All General Electric Appliances.

**BEDROOM SUITES — KITCHEN SETS — CHESTERFIELDS
MATTRESSES — SEALY AND GRANGE**

**WE ALSO LAY WALL TO WALL
CARPETING**

4525 Main Street — Vancouver, B.C.

Off.: 872-8478 Mobile: 6M46 Res.: 435-4504

LITERARY & CULTURAL MONTHLY OF PANJABI

THE WATNO DÜR

Post Box No. 1041 Coquitlam, B.C., Canada

June 1974

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਸਾਹਿਤਕ-ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਮਾਸਕ ਪੱਤਰ: ਵਤਨੇ ਦੁਰ

No.12

SECOND CLASS MAIL
REGISTRATION NUMBER: 3233

A GRAND SHOW

INDIA'S TOP DANCERS

PADMINI AND RAGINI

(Heroine of Jis Desh
Mein Ganga Behti Hai)

Heroine of Ujala

WITH

Other dancers (Ambika and Malini)

Hindi and Punjabi Singers

Will Present

SNAKE CHARMER DANCE

PEACOCK DANCE

BHANGRA GIDDA

And many more exciting dances

IN

QUEEN ELIZABETH THEATRE ON SUNDAY, JUNE 16

1974, AT 8 P.M.

Tickets \$3.00, \$4.00, \$5.00 and \$6.00 Available at: Frontier Cloth House, 6672 Main St., Vancouver, B.C.

Vancouver, B.C. Phone: 325-4424

and other leading Indian stores.

A Gope Shewa Presentation Phone 434-9812

